

KÖZMŰVELŐDÉSI, TÁRSADALMI ÉS GAZDÁSZATI HETILAP

A Zalamegyei-Gazdasági-Egyesület, a n.-kanizsai tisztii önkormányzó szövetség és több más egyesület hivatalos közlönyje

23. szám.

Nagy-Kanizsa, Szerdán, 1879. június 4-én.

VI. évfolyam.

A takarékoságról.

(Folytatás.)

Ezen cél elérése mellett tapasztalás folytán az iskolai takarékpénztárnak egyéb hasznai is felmutathatók.

Erköletesleg ugyanis a növendékek krjaiknak — a megtakarítási alkalom hiányában — csemege, néha szivar vagy haszontalan, sőt olykor veszélyes tárgyra költése, s többnyire pazarlása helyett, melyből torkosság, cserélgetés, csábítás, csalás, rendetlenség, betegség, s egyéb rossz eredmény, s rá a bíraskodást igénylő sok panasz szokott következni, — az iskolai takarékpénztár által eszközölt — takarékosággal nemcsak saját vagyonuk megbecsüléséhez, hanem társaik tulajdonjogának is tisztelben tartásához, az igazság szeretetéhez mértékletesség, rend, pontosság- és önállóságához szoknak, sőt munkássági kedvök is fokozódik.

Anyagi tekintetben pedig már az hogy a gyermekek akár ismereteket gyarapító, vagy hasznosan mulattató valamely érdekes, de értékesebb tárgy beszerzésére vagy ártatlan örömeivelzetre vonatkozó igényeiket krjaiknak megtakarítása által saját erejükből kielégíteni bírják, sokkal hasznosabb és előnyösebb, mintha pénzüket, a mandoletti vagy gyümölcsárusnál helyeznék el, és tán éppen akkor szükségben levő szüléiket kellene zaklatniok. — Valódi áldását azonban csak a jövendő fogja meghozni, amidő a takarékoság megszokása által mind maguk, mind mások baján segíteni képesek lesznek; — sőt a csemege és nyálankaság nélkülözése által lelki erejük edződven, még az áldozatokkal járó hazafias erények gyakorlására is alkalmassá válnak; már pedig csak is ilyenek — s nem a könnyelmű teközlők boldogíthatják a hazát.

Mindezen, a főczzáll egybevetett áldásos eredmények vezérelhetők Laurent Belgium genfi egyetemi tanárát, hogy az Angol Penny bankok mintájára 1886-ban először kísérletképen két községi, s a gyorsan bekövetkezett bámu-

landó eredményre a többi iskolában is az iskolai takarékpénztárnak életet adott, ezek indíthaták Franciaországot is, hogy ezen üdvös intézményt iskoláiba behozta ezen cél és hasznos eredmények ösztönözzenek minket is, hogy a külföld példájára, melyet — culturállamok sorában méltó helyet foglalandók — már eddig is sok igen sokféleben utánozunk kellett, s kell még sokáig követnünk, — minden természeti gazdasága mellett — fájdalom! — szegény hazánkban — annak kis polgárai között ezen áldásos intézményt meghonosítsuk.

Ezen dicső intézménynek körülírt üdvös célja s erkölcsi és anyagi hasznos eredményei, korántsem légből kapott eszményképek, hanem tapasztalás által bebizonyult valóságok; — ezernyi ezerekre megy ugyanis a pénzösszegek száma mit a már említett országokban a méh- és hangyaszorgalommal gyűjtögető gyermekek ezreinek serege — milliókra pedig azon összeg, mit ezek példájára szülei eddigelé összetakarítottak. Nem is más, hanem a nép minden rétegében elterjedt takarékoság eredményezte Franciaországban, hogy ezen életrevaló nemzet az 1870-ben reá vetett porosz hadisarez milliárdjait a világ bámulatára oly meglepően hamar lefizetni bírta.

Az üdvös eszme, hála! édes hazánkba is átszivárgott és Weisz Bernát F. királyi tanácsos ur buzgó apostolkodása által elvben majd mindenütt elfogadtatván, némely iskolába már be is hozott; — és ugyanazon hasznos eredmények — habár kisebb mérvben, mint külföldön — az egy szatmári iskola kivételével, — de melyre még visszatérünk — nálunk is tapasztaltatnak.

Hogy mindamellett ezen intézmény hazánkban céljának megfelelő és kívánatos gyorsasággal még sem terjed, egyik oka keleti természetűnk lehet, melynélfogva az élelmesség és ennek eszközei nem oly rögtön, mint a nyugati külföld lakóiban, hanem csak nehezen, könnyelmű közönyösségünk megtörése után tudnak

rokonszenyet kelteni bennünk. — Másik oka pedig az, hogy a kérdés eléggé behatóan, s minden oldalról döntő érvekkel eddigelé megvitatta, s kifejtve nem lévén, az eltérő nézetek és különböző eszmék kelte felvilágosítással eszközlendő kiegyenlítése és összhangzatba hozatala után annak elfogulatlan megoldása a mai egyetemes tanítói gyűlésre vár.

Noha az iskolai takarékpénztárnak már fentebb kifejtett célja és előadott hasznos eredményei annak üdvös voltát elég világosan kitüntetik, de, — nehogy a sajtó útján több oldalról közzétett ellenvélemények szó nélkül hagyása által ezen intézmény áldásai iránt némi kétség is fennmaradjon, a fontosabb ellenvételekre szintén különböző szempontból, ámbár néha ismétlésbe bocsátkozva, de tárgyilagosan válaszolni nemcsak kívánatos, de az ügy érdekénél fogva egy szersmind kedves hazafiai kötelemnek tartom.

(Folyt. köv.)

Az újszülöttek szeme ápolásáról.

Egy előző cikkben említve volt, miszerint az újszülöttek szemére közvetlenül a születés utáni percekben a világosság behatása kártékony befolyást gyakorol.

Midőn ottan kárhoztattuk ama szokást, hogy az újszülött szemének szinéről erőszakosan szerezzünk tudomást, egyszersmint főlemlítők, hogy az újszülöttek szemlobjának föllépését gátló — és a már kifejlődött bajnak gyógyító módjairól foguink némeleket elmondani.

Valamely bajt könnyebb megelőzni kitörésében, mint már a kész bajt gyógyítani! De nagyon természetes, ahhoz, hogy elkerüljünk valamely bajt, annak ismeretével kell birnunk mindenek előtt és tudnunk kell, minő körülmények között szokott kifejlődni.

Mint mondva volt, az újszülött szemére születése első időszakában káros behatást gyakorol a világosság. Ebből önkény következik azon folyomány, hogy védnünk kell a fény behatásától a szenge szemet.

E czélből a gyermekágyas nő szobájának ablakai legyenek a lehetőség szerint zöld, sötétkék, vagy szürke függönyökkel lefedve, de sohasem város szövetvel — és csak az első hét végével engedhet meg lassankint nagyobb részét az ablakoknak fedetlenül hagyi, míg a második hét vé-

gével már fél világos szobát engedhetünk, de a polyában fekvő újszülöttnak feje föléit most is legyen egy vékony fehér, vagy zöld kendő elhelyezve úgy, hogy az árnyékolja szemhéjait, de a levegőnek szabad odajutását épen ne gátolja.

Este a művi-világítás lehetőleg kis belterjű legyen, és akkor is úgy elhelyezve, hogy az újszülött mindenkor háttal legyen a fényforrásnak irányitva!

Ha mindezen elővigyázat daczára azt vesszük észre, hogy az újszülöttnak szemhéja, vagy szemhéjai — közönségesen a felsők — duzzadtabbak, vörösek és talán már némi szürkés telér vladék is mutatkozik a szemzugában, ne késsünk a szemet naponta 6-8-szor letörölgetni ócska, puha vászon darabkával, melyet előbb szobában állott vízzel kell megnedvesítenünk, azután egy tenyérnyi szintén puha, ócska vászon darabkát hajtogassunk össze négy rétesen, és szintén szobában állott — és nem egészen hideg — vízben áztassuk meg, nyomogassuk ki jól, és úgy borítsuk a gyermek szemére. E borogatást minden fél órában meg kell újítani.

Ha a gyermeknek mindkét szeme lóbos állapotban van, úgy mindenik szemre külön-külön ruhadarabkát kell tenünk, és semmi esetre egy borogatást, mely az orrgyökön keresztül érve egyik és másik szemet is fedje! —

Ezen óvintézkedés, illetőleg már gyógykezelés — legtöbbször elegendő is lesz a keletkezett szemlob elnyomására. De ha pontos és lekiüramertes keresztülviztele mellett eme eljárásnak, a baj folyton terjedne, hogy a szem nagy fokban felduzzadna és a gyenge kiválás nőtön szaporodnék, a gyermek nyugtalanná válnék, fejét ide-oda forgatná, nyöszörögne, vagy föl-föl sikoltana, feje forró volna és szópás közben is sirni kezdene, úgy itt az idő, nem hallgatni a „javasasszonyok“ tanácsára, hanem orvosi-segélyt venni igénybe, mert az új honpolgár szeme világa a legnagyobb veszélyben forog!

Hanem természetesen falkon, szegény emberek között orvos ritkán tartózkodik; a mi mellékutaink pedig sáros időben feneketlenek, sőt esős, szeles időben a kis beteg szállítása nem is tanácsos, — korlátolt vagyoni — helyzet pedig nem engedi meg a költséges eljárást, hogy orvosa vitethetnének ki kis betegükhöz; mit tehetnek tehát?!

Semmi-esetre ne nézzék összedugott kézzel a baj terjedését, hanem fűzzenek székfüvirágból heibathatát, az szürjék le vászonruhán keresztül, s aztán egy evőkanálnyi sóborszesat — vagy annak hiányában, két evőkanálnyi közönséges gabonyaplinkát vegyítsenek össze hat evőkanálnyi székfüvirág heibathatával és eme vegyületbe mártott, jól kifacsart ruhadarabkával borogassák a beteg szemet.

Ekkor már mindig bővebb, bővebb mennyiségben jön váladék a beteg szeméből, és mivel az e szemhajok güröcsös ösz-

A „Zala“ tárczája.

A szabadban.

II.

Lenge szellő lágy szeliden
Csókogatja arcomat;
Körülölel és megpihen,
Mégis, mégis halk marad.
Ugy szeretném titkát tudni,
Ugy szeretnék hozzá jutni!

Várom, várom. De hiába!
Lenge szellő nem süsög;
Pedig lelkem vigyáz rája
S percekig elandalog
Csókja mégis kedves-édes:
A léleknek égi méz ez!

Itt nyerem ezt a szabadban, —
Nem irigyli senki sem.
Irigyekül nyugalom van,
Ide jár csak kedvesem.
Tán te jobban megérted majd,
Hogy a szellő miket sóhajt.

Mond el aztán énnekem is,
Hadd tudjam e titkokat;
Bizonyára ott lesz az is:
Nem szenvedek már sokat!
Elég volt már ennyi éven
Csalódni többféleképen!

Bátorfi.

Lizike

beszély

Irta: Retter Vilmos.

(Folytatás.)

És mégis, szólta Lajos, mintegy tovább szöve gondolatait, mi az, a mi ezen egyszerű leány képet oly szenté teszi előttem, mi az, a mi megtáskodtatja idegeimet, midőn a tegnapi sétányra gondolok? — Nem Lajos, így te nem érezted soha, így nem is utáltad meg önmagadat még soha!

Es Lajos ismét mely gondolatokba merült, látszott arckifejezésén, mint tűntetik fel futó, gondolatái más más alakban kedély állapotát látszott mint az az áhitatos szempár, mely még az imént szent ihlettel függött valami gyönyörű szép képen, mint az a szempár megzavarodva, könnyelmű, fitymálló tekintetbe ment át, látszott a mint az a kárhoztatos gúny mosoly tanyát vert ajkain és ily arckifejezéssel az után kettő vágta a gordiusi csomót, mondván: Ah! mi az Isten nyila! érdekés epizod, egyéb semmi!

Majd fűtyörészve, majd dudolva folytatta ismét utját. — Lajos befejezettek tekintette a harczot érzelmek és könnyelműség között, számított rá, a mire mindenkor bizon számíthatott, hogy ő könnyen felejt; de biz ő most az egyszer csalatkozott. Még meg jelent előtte a bizalom- és hitteljes leány könnyelmű gondatlanságában, látta őt pirulva, mint-akkor, mikor egy ártatlan bókkaal csalogatta őt, és ezen szüszies sügyenpir, minthogy új volt előtte, mely beuomást hagyott hátra lelkében. És minő

külömböset talált ezen leány és előbbi ismeretségei és szívreszesei között!

Össze össe hasonlította őt egyikkel vagy másikkal, és minél többször ismételte ezen assimilációt, Lizike annál többet nyert, és ha azután belefáradva a tételödesbe el el üzte képét lelki szemé elől; a mint ez sirva távozott tőle, és Lajos azon két gyöngygyel szemében látta őt ismét, mint ahogy este elhagyá, megessét a szive rajta, a fegyverszünet lejárt, és a harcz ujra felvételét.

Ily kedély állapotban találta őt anyja a kertben nem sétálni, hanem futkosni.

„Mit csinálz te Lajoskám, az Isten kegyelmeért, hisz mind összetaposod virággyaimat!“ szólította meg az anya fiát. „Te vagy édes anyám? Jó reggelt!“

Ezzel Lajos anyja felé tartott, kezét megcsókolta és azután karját ajánlva neki szórakozottan folytatta utját. „Megérkezett már a postaküldönc?“ — kérdé tőle anyja.

„Nem szolgálhatok.“
„De édes fiam, miért vagy olyan szórakozott?“

En azt vétem, midőn szobádat már kora reggel üresen találtam, hogy a mai esteleire már a nagy fogadótermet diszited, oda megyek és helyetted atyádat találom ott a kárpitossal és te itt azalt, a helyett hogy virágcsokrokat és koszorukat könnel, a violákat és kaméliákat össze-vissza taposod. Ugyau miért?“

„Semmi anyám!“ szólta Lajos, de kis szünet mulva tekintetét merően anyjára szegezve sokáig nézte azt, ajkai vonaglottak, mintha megnyitni akarnának, de nem szölit semmit.

Anyja csudálkozva nézte őt és feszült figyelemmel várta, mit megszöllamlik.

„Hagygy egy rövid időre magamra édes anyám“, szólta végre Lajos, egy óra alatt ott találsz a diszteremben, hogy atyámat felváltam.“

„De mi bajod?“

„Semmi anyám, nem jól aludtam.“

„Talán már sejt valamit?“ mormogá magában Sárköziné, midőn fiától elválva lakosztályába visszatért.

Biz Isten már valaki megsugta neki, talán az öregem?“

Es Sárköziné sietett a diszterembe, mely fényesen felcziccomázva várta már a fényes társaságot, mely ma este mint az áradó tenger fogja betölteni térségeit.

„Te ember, így szokta régi magyar szokásához híven Sárköziné férjét megszölitőni, Lajos künn a kertben van és valamü tőprenkedik, nem szóltál talán időnek előtte valamit hozzá?“ Szót sem mamuskám, ugy segélejn, egy hangot sem!

„Hát mi baja lehet?“

„Nevetéséges! talán nem jól aludt, ez lesz az egész.“

„De Dárdaiék bizonyosan eljönnek, ugy-e bár?“

„Okvetlenül!“

Sárköziné elhagyá férjét, és mielőtt szobájába betért volna, még egy pillantást vetett a kertbe, de Lajost már nem találta ott. „Hova távozhatott?“ mormogá és fejcsóválva ment be szobájába, hogy áttöltökődve készen legyen a vendégek fogadására.

De Lajos egy óra lefolyása után nem volt a diszteremben, és az öreg Sárközi

szeszorulása, meg a szemhéjak vízenyős da-
gusa miatt nem folyhat el szabadon a
szem belsejéből, ott időzede pedig izgatolag
hat a szem világra, sőt annak kimarad-
ását fekélyesedését is idézheti elő, annél
fogva a borogatások és megtörülgetések
kívül még minden két, három órában óva-
tosan szét kell nyitni a gyermek szemhé-
jait, és tiszta vízbe mártott ruhadaraból
négy, öt ujnyi magasságból bele kell csü-
pögtetni a tiszta vizet a szembe, hogy az
ott összegyűlt gúnyt eltávolítsa.

Ha az eljárás következetes pontos-
sággal keresztül viszköz, megövjük a sze-
reuséttlen kisedet a legnagyobb nyomor-
tól, a vakaságtól.

Amilyen melegen ajánlhatjuk az itt
mondott eljárást, épen olyan komolyan fi-
gyelmeztetünk mindenkit elkerülésére an-
nak, hogy a gyermek szemébe cukor, —
vagy úgynevezett „semmi“ port fújjanak,
vagy hogy a másik átkos eljárásnak hódol-
janak: iákszemet téve a gyermek szemébe!

Ezen kuruoszó eljárásoknak ritkán
marad ki veszélyes következménye: a gyer-
mek teljes elvakulása!

Eskulap.

Helyi és megyei hírek.

A n.-kanizsai keresk. ifjak önképző
egylete kerti ünnepélyt rendez a „Zöldfa“
című kertben június 14-én könyvtára ja-
vára. Személyjegy 60 kr.; családjegy 1 frt
50 kr.

Végtárgyalás tartott a nagy-ka-
nizsai kir. törvényszéknél május 29-én Nagy
György bűnügyében, ki Jand asits Katalint
gyilkolta meg, mely eset anak idején vá-
rosunkban oly nagy izgatottságot szült. Tér-
szüké miatt csak igen röviden emlékezh-
tünk meg a lefolyt tárgyalásról, melyet na.
Wlassits Antal kir. törvényszéki elnök ur
komoly higgadság és szokott tapintattal
vezetett. A vádbeszédet Dr. Laky Kristóf,
kir. ügyész ur tartotta, ki a tény indokai-
nak logikai csoportosításával lekötötte a
hallgatóság figyelmét s meggyőző érvekkel
gazdag, hatásos vádbeszédje végeztével
a tényből kifolyólag kétél általi halálra ki-
váltja ítéletét vádlottat. — A vádbeszédet
Dr. Fárnek László, hiyalból kinevezett
védő ügyvéd tartotta, ki érte mes szép elő-
adásával, az addig rendületlenül nyugod-
tan maradt bűnöst is megindította. — A
törvényszék kétél általi halálra ítélte Nagy
Györgyöt. Védő ügyvéd a fellebbezést be-
jelenté.

A szegedi árvízkarosultak részére
még 22 frt. gyűjtett Koch Mihály és
Tepáneczky Józsefnek kisednevelő egyesü-
leti választányi urhölgyek által, mely fölött
a legközelebbi választmányi ülés fog ren-
delkezni.

Piros pünkösöd első napja, vasárnap,
szépen köszöntött be, mint ha a kedves ünnepet
ga a természet is meg akarta volna ünne-
pelni. Hétfőn azonban már ismét esett az
eső. Ezt annál kevésbbé csodáhatjuk, mert
a lecsapodások, ha kisebb mérvűek is, a
nyár folyamában bizonyosan annál gyako-
riabbak lesznek, mert a sok vízből bizony-
csak víz lehet a mért.

Erdősy (Biba) Eugenia kisasszony
városunk szűllője, mint értesülünk a buda-
pesti népszínházhoz szerződöttet. A jelen éne-
kesnőnek minél több sikert kívánunk ha-
zánk fővárosának színpadján, s őszintén

kényszerítve volt egész délig a teremben
maradni, mert Lajos csak délután két óra-
kor szállt le felhülvé és elizzadva ked-
vencz lováról.

„Hol voltál fiam?“ szöit az öreg Sárközi.
„A lovama futtattam egy kicsit meg,
tudod hogy a jövő héten Pesten akarok
lenni a löversenyen.“

Az öreg elégtlenül távozott, és Lajos
szobájába ment, írót vett, és naplójába a
következőt jegyezte bele:

„Szegény Lizi! Álmodtal édes álmo-
kat, láttad egy zsebb világ kapuit kitarva,
ezer fénylő nap kápráztatta szemeidet, kö-
rüled angyalok lengtek, koszorut hozva elej-
bed és vakon rohantál az örvény felé —
Isten veled! Lajos a tied soha sem volt,
akkor legkevésbbé mikor legjobban hitted.
Te Kainbélyeggel fogsz kóborolni nyugalom
és állandóság nélkül, rablótól, ki orozva
lopta meg könnyen hívó szivedet, a világ
bálványozni fogja. Egy legenda jut eszembe.
Angyal szegődött utitársul a zarándokhoz.
Hullat lelték az uton, roncsoltat, bűzhödött,
a zarándok undorodva fordult el tőle, az
angyal megáldotta a holttestemet. Azután
kéjencez jött elibük, akkor az angyal for-
dult el undorodva. Utálom önmagamot. A
sértett jobb érzület mint undok féreg ragó-
dik lelkemen, a lelkiismeret, melyet sajnos
eddig csak hirből ismertem, most mint vol-
tál bűna téped bensőmben. Hiában! Utá-
latos hulla vagyok, és a világ becsülni és
bálványozni fog. És Lizi? — Hah! egy
könyl! Hát már megaztuntél férti lenni? —
Lizike! a könnyel adozom. Sovány kárta-
lanítás feldult édenedért, de hisz te Lajos
egyetlen könnyével is megelégszel.

Hah! Bábán sirni jó!
Gyakran beszélőbb a köny mint a szó.
Megrattá Lajos kedvesét, és ez be-
csületre válik, mert hány fiatal ember van,
ki fagyos mosolyalal válik meg hozzá nem
mértó és vele egy fokon nem álló kedve-
sétől, ki félre dobja, mint gyermek a meg-
fójtott madarat.

(Folytatása köv.)

őhajtuk, hogy saját hazájában találja föl-
honját, s ne kénytelenítessék külföldre
menni, hogy tehetsége itthon elismertessék.
Érdeklél nézünk szereplése elő s remél-
jük, hogy nem lesz ez siker és eredmény
nélkül.

**A „Zalamegyei Gazdasági Egyesü-
let“** legutóbbi tartott közgyűlésén, mely köz-
gyűlés jegyzőkönyvének folytatásaként
lapunk mai száma hozza, választotta meg
egy újabb ciklura az elnökséget. A vá-
lasztás lefolyására néve a jegyzőkönyv il-
lető pontjára figyelve a t. olvasó-
kat, e helyen őszintén örömlünknek adunk
kifejezést a fölött, hogy az együtt volt gaz-
dasági egyesületi tagok fölöttel bizalma
az egyet eddigi ügyvezető elnök Arvay
István ur felé irányult, ki e bizalom nyil-
vánulásának engedve, az ügyvezető és ker-
teszeti szakosztályi elnökséget ismét elfo-
gadta. Kívánjuk, hogy a tevékeny és ügy-
buzgó férfit folyton jobbuló gazdasági vi-
szonyok között a megyénk néve oly
fontos egyesületet a virágzás azon fokára
emlje, melyet ő buzgó törekvésével már
évek során át cselez. Ez lesz egyszerű mind
törekvéseinek valódi és méltó jutalma.

Zalavármegye közigazgatási bizott-
sága 1879-ik évi február hó 10-én tartott
rendes havi ülésében 345/kb. 879. sz. a két
végzéssel a „Szállásföld és Haza“ című,
Hoffmann Mór és Bátorfi Lajos által
kiadott földrajzi munkát a Zalamegye terü-
letén levő iskoláknál leendő használatra
ajánlta. — Miután a végzés körzeteik tisz-
telettel figyelmeltetjük a t. iskolázásukat
és tanító urakat, hogy megtekintés végett
szivesen küldjék ily könyveketkét bérben-
tesen, ha az érdekeltek szerzők egyikéhez
fordulnak.

Megeyénk székhelye Zala-Egerszeg
lélekemelő ünnepélyek színhelye lesz sze-
ptember 1-jén. Ugy értesülünk hogy ekkor
fog megtartatni Deák Ferencz szobrának
leleplezése és ezzel kapcsolatban a tisz-
telettel karszajának felváltása. A megyeház
előtti parkot szép kerítéssel látták el s egy-
általán készülnek rá, hogy az ünnepély a
megye legnagyobb fiához méltó legyen maj-
dan.

A legközelebb fekete himlőbe el-
húnyt Weninger Vincze csak még 46 éves
volt. Mint Franklin társulat igazgatósi tag
járól a Franklin társulat is adott ki gyász-
jelentést. Temetése nagy részvét mellett má-
jus 31-én volt. Nyugodjanak békével har-
vad.

A síófoki és keszthelyi fűrdőket
tetemesen megromlalt a Balaton. Külön-
ben a síófoki, melyből alig látszik ki va-
lami s mely tetemes költséget okozott a
vállalkozónak, ki azt csak a mult évben
építette.

A május felhőszakadások sok kárt
okoztak Zala és Somogy megyék területén
Zala-Szt. György különösen sokáig fogja még
szivleni a május 22-iki felhőszakadás.

(Sajtóhíra igazítás) Lapunk 21.
számában a megyei gazdasági egyesület jegyző-
könyvének 3. számú végzésében, mely
szavakban helyett „meleg szavakban“ olva-
sándó. Ugyan e bekezdésben két sorral le-
jebb — „nem és ez“ helyett „nem is az“
olvasandó. — A 22. számában ugyancsak a
jegyzőkönyv utolsó bekezdésében „folyósít-
nak“ áll „folyósítatnak“ helyett és kím-
tasok“ e helyett „kimutatások“, mit ily ér-
telemben kérünk olvasni.

Megjelen: a Somogyi Ede által
jelesen szerkesztett és Rautmann Frigyes
által kiadott „Magyar Lexicon“ 27, 28, és
29. füzeté a szokott terjedelmében. Terjed-
nek Belgiumtól Berthegit. Czimképek:
Népviseletek: magyar paraszok és felvi-
déri tótok; — a csibe fokozat s fejlődése
a tojásban egészen a kikeléséig. — Népv-
viseletek II. Svéd mátkapár, tiriolak. Egy-
egy füzet ára 30 kr.

A Zalamegyei Gazdasági Egyesület hivatalos értesítője.

Jegyzőkönyve.

A „Zalamegyei gazdasági egyesület“ Zala-
Egerszegén 1879. május 5-én tartott közgyű-
lésének.

(Folytatás.)

940—1879.

Arvay István ügyvezető elnök ur
előterjeszté, hogy az alapszabályok 35. §-a
szerint az egyesület elnöksége — mely egy
elnökből és két alelnökből áll, három évre
lévén választandó, miután a jelenlegi el-
nökség az 1876-ik évi május hó 2-én tar-
tott közgyűlés 7870/879 számú végzésével
lett megválasztva hivataloskodási ideje le-
jár, azért is a mai közgyűlés egyik legki-
váltóbb tárgyát az elnök megválasztása
képezvén, miként ez a meghívóban is a
napirendre kitűzetett, — köszönetét nyil-
vánítván azon bizalomért, melylyel az egye-
sület őt — ki az ügyvezető elnökséget 1876
év óta a kertészeti szakosztályi elnökséget
pedig az egyesület nagyrabecsült bizalmá-
ból már 1865. év óta viselt — mindenkör
részelte is a közgyűlés, szives elnöksé-
tét kérvén hogy legjobb szándoka s akarat
mellét oly érdemért, minőt legutóbb szíve-
vel eladni őhajtott, ki nem mutathat, az ügy-
vezető elnökséget az egyesület közgyűlése
elnöke keszeibe leteszi, oly kérésével, — hogy
ha a tisztelt közgyűlés nagyrabecsült bizal-
mával netán ismét őt szándékoznék meg-
választani s az elnökség egyik tagjál
megválasztani akarná, — megköszönve e
felelete megajánlást kitűtetést, kénytelen

előre kijelenteni, hogy egy részről azon
mindenki által méltányolható körülmény-
nél fogva, hogy az ügyvezető elnökséget már
hosszu évek során át vezetvén, azon erköl-
csi kötelességnek melylyel az egyesület
mint közhasznú intézmény iránt mint an-
nak tagja, mint e hazá polgára s e megye
szűllője igazán érez is eleget tett, — más
részről merj sem általánosságban sem pe-
dig az általa különösen vezetett kertészeti
szakosztályban minden törekvése daczára
is a közvárokozást kielégítő eredményt fel-
nem mutathat, sőt az egyesület kerje me-
nagyoobbításá nélkül, hogy jövőben felmu-
tathatna sem remélheti — a választást el
nem fogadná, tehát ugy az ügyvezető va-
lamint a kertészeti szakosztályi elnökségről
is megbízatása megszüntetve netáni meg-
választatása esetre is lemond.

E kijelentése mellett mint ügyvezető
elnök, elnöki székét Glavina Lajos egye-
sületi elnök urnak átadván, s ez azt a köz-
gyűlés éljenzése fölött elfogalván, az egye-
sület elnökének két alelnökének s igazgató
választmányának az alapszabályok 21. §.
értelmében szavazat lapokkal titkos szava-
zás utján megválasztást napirendre kitűz-
tén, a jelen voltak által. — (Glavina Lajos
elnök és Szigethy Antal jegyző — egyesü-
leti tagok nem szavazván) beadott 11 szav-
zatslap, melyek nyilvánosan őszeszá-
mítottván az egyesület elnökségére Glavina
ur 11, — első alelnökségére Arvay István
ur 10, — Skublics István ur 1, 2-od elnök-
ségére Szily Dezső ur 10, Skublics Jenő
ur 1, szavazatot nyert, mely szavazás er-
ményéhez képest elnök ur kimondá, mi-
szerint 1879—1882-ik három éves időszakra
a Zalamegyei gazdasági egyesület elnökévé
Glavina Lajos, alelnökévé Arvay István és
Szily Dezső urak választattak. Az igazgató
választmány tagjait illetőleg a jelenlevők
egyhangulag kijelentvén miszerint azt vá-
tozatlanul ugy mint eddig volt meghagyják,
illetőleg pedig azok kivételével kik tököz-
ben egyesületi tagok lenni megszűntek, —
egyhangulag ismét megválasztottaknak ki-
jelentik:

Miután a közgyűlés Arvay István ur-
nak a választást megelőzőleg tett nyilat-
kozatára kijelenté, mi szerint teljesen meg-
van győződve, hogy Arvay István ur mint
ügyvezető és kertészeti szakosztályi elnök
az egyesület érdekében az adott körülmé-
nyek szerint minden lehető a legjobb aka-
rattal, buzgalommal, erélylyel teljesített, és
az őhajtott siker inkább a közönség és
egyesület tagjai kellő támogatásának és ör-
deklődésének hiányában keresendő, s ta-
lálható fel, buzgó eljárásával pedig teljesen
megvan elégedve, Arvay István urnak az
egyesület érdekében ügyvezető és ker-
teszeti szakosztályi elnöki minőségében tett
táradalmiért s buzgalmaért köszönetét
jegyzőkönyvileg kifejezte, s felkérte hogy
tekintetbe véve miszerint a gazdasági egye-
sületek mint közhasznú és közszelű intéz-
mények fontossága napról napra növekszik,
és a kormány által is mind nagyobb eli-
merésben részesítettve, fontos gazdasági
ügyekben vé emények meghallgatására mélt-
tatának, s már eddig is a magas kormány-
nyal érintkezésbe hozott, mely ezen a az
ügy mentében felmerülő egyéb körülmé-
nyek a czélszerűség és szükség tekintetéből
is igénylik hogy az egyesület ügyve-
zetése a megye és egyesület székhelyéről
történjék, mindezekért mint az egyesület
buzgó tagja, s a közióért nélyen érdek-
lődő hű hazafi tiszta jó szándékára méltatni
s ugy az egyesület elnökséget valamint a
kertészeti szakosztályi elnökséget is elfo-
gadja, s mindazokat eddigi erélye buzgal-
ma és szakavatottságával folytatni és ve-
zetni sziveskedjék — mely felkérésre Ar-
vay István ur megválasztást elfogadván,
Glavina Lajos elnök ur Arvay István ale-
lnök urnak az egyesület elnöksége vezeté-
sét azonnal átadta, ki is azt a gyűlés tes-
zés nyilvánításai között elfoglalta.

1042—1879.

Thassy Lajos egyesületi pénztárnok
ur az 1878-ik évi május 1-től, 1879 évi má-
jus 1-ig lefolyt évről vezetett számadásait
beterjesztvén.

Megvizsgálásával Farkas Dávid, Dr.
Czinder István és Mayer Jakab egyesületi
tag urak a végzés kiadásával megbízatnak.
Mint hogy pedig a bemutatott száma-
dás szerint az alapító tőkét után 5130 ft.
a rendes tagsági díjakból 5475 ft. hátra-
lékképp tétetik ki, ezek behajtása és az
egyesület vagyoni állása további tisztába
hozatala czéljából elhatározottat, hogy.

1-ör Azon alapító tagok, akik alapító
tökeiket bekeblézhetők kötelezvények szölli-
vátsági nagy földterhermentesítési kötvény-
nyel kicserélték, azonban kamatokkal hátra-
lékban maradtak, ha hátralékuk összege
50 frtot vagy többet tesz ki, azt folyó 1879
évi augusztus hó 31-ig, szölliővátsági, föld-
terhermentesítési vagy magyar arany jára-
dék kötvényekkel ezek névszerinti értéke
szerint lefizethetik, a kötvényekkel be nem
fizethető összeget azonban készpénzben be-
fizetni tartoznak; — elmulasztás, esetében
pedig a kamatok tőlök peruton is behaj-
tassanak.

2-ör Ügyvezető elnök ur megbízatik
és utasítatik, hogy azon alapító tagoktól
akik alapító kötvényüket sem bekeblézhetők
kötelezvény szölliővátsági vagy földter-
hermentesítési kötvényekkel ki nem cserélték,
sem be nem fizették, ugy a tőkét és ka-
matokat valamint a rendes tagoktól a tag-
díj hátralékokat haladéktalanul a legerő-
lyesebben peruton is hajtassa be.

Mint hogy pedig a közgyűlés meggyő-

ződött arról, miként jegyzőkönyvei is iga-
zolja, hogy ügyvezető elnök ur a lefolyt
6 éves időszak alatt az egyesület vagyona
tisztába hozása, az alapító tőkék biztosítása
körüli éber gondoskodással eljárta, az er-
mény elérése végett maga részéről minden
lehető intézkedéseket megtett, s az alapító
tökének részint készpénzben vagy állam
kötvényekben befizetésével lett biztosítása
legnagyobb részben már meg is történt, s ha
mindamellét is még alapító tőkék „biz-
tosítatlanul, kamatok és díjjak hátralékban
maradtak, ez nem az erélyes eljárás hiá-
nyának, mint inkább a mostoha idők által
előidéztet nehéz körülményeknek tulajdo-
nitható: ugyanazért ügyvezető elnök ur e
tekintetben minden felelősség terhe alól
felmentettnék nyilvánítatik, s mindezekről
a végzés kiadásával értesítettik.

1123—1879.

Nagyméltóságu Báró Kemény Gábor
ur Őcs. és apostoli királyi felsége által föld-
mivelési ipar és kereskedelemügyi kir. mi-
nistrerré lett kegyelmes kineveztetését tu-
datára a gazdasági egyesületnek erkölcsi
és a viszonyokhoz mérten anyagi támoga-
tását ajánlja, egyszersmind őket felhívja,
hogy azon munkakörben, mely hivatásuk
szerint részükre nyitva áll — erkölcsi és
tehetségükben álló anyagi eszközökkel te-
vékenyen, erélyesen, válllvetve működjenek.

Tudomásul vétetik s ezen egyesület
miként eddig ugy a jövőben is aszerinti
működését legkészebben ajánlja.

12128—1878.

Nmgu földmivelési ipar és kereskede-
lemügyi kir. ministerium 10302/878 sz. a
megküldvén a befizetés alkalmával a fa-
nek czélszerű megválasztása tárgyában
kelt és az ország összes törvényhatóságai-
hoz intézett rendelete másolatát, oly felhi-
vással hogy előforduló alkalmakkor a köz-
igazgatási közegeknek szakaszeri tanácsal
a rdelet végrehajtásával segédkezet nyuj-
tani sziveskedjék.

A kertészeti szakosztálynak tudomás
és előforduló alkalmakkor ahhoz alkalmaz-
kodás végett kiadatik, a megküldött ren-
delet pedig az egyesület közlönyében köz-
zétetvén határozatik.

131—1879.

Székesfehérvári országos ipar termény
és állatkiállítás végrehozott bizottsága a ki-
állítási helyszínre egy példányát megküldvén
a levéltárba elétetett.

143—1879.

A felső ausztriai halászati egyesület
első országos értekezlete programját tu-
domás esetleg használat végett a nmgu
földmivelési ipar és kereskedelemügyi kir.
ministerium 1469/879 sz. a megküldvén —
a keszthelyi és Tihanyi urodalmaknak má-
solatban tudomás végett megküldetik.

1532—1879.

A földmivelési ipar és kereskedelem
ügyi kir. ministerium 2246/879 sz. a meg-
küldvén a „Német halászati egyesület“
által a jövő 1880 évi ápril havában Ber-
linben rendezendő általános halászati kiál-
lítás programját.

Az egyesület közlönyében közzétetvén
tudomás és a kiállításban netáni részvevés
esetében használat s ahhoz alkalmazkodás
végett a keszthelyi és Tihanyi urodalmak-
nak megküldetvén határozatik.

162—1879.

A mező és erdőgazdák egylete Bécs-
ben — Club der Land und Forstwirthe in
— megküldvén, 1-ör Frankl — Brzozup
Lajos ur földbirtokos által f. 1879. évi
január 9-én az egyesületben tartott i y című
felolvasást: „der Zolkrieg mit Deutsch-
land vom landwirtschaftlichen Gesicht-
spunkte.“

2-ör Az egyesület által az austria birod-
almi tanács és magyar országgyűlés mind-
két hazához beterjesztett kérvény máso-
latát

3-ör Az Ausztria-Magyarország mező
és erdő gazdáihoz intézett felhívása egy
példányát oly felkérésrel, hogy tekintve
azon nagy horderejű fontosságát, melyet a
vámügynek a Német birodalomban általa-
kítása az Ausztria-Magyarországi földter-
melésre és állattenyésztésre gyakorol ha-
souló szellemben működni és eljárni szive-
skedjék.

1718—1879

Ezzel kapcsolatban felvetett a Nyit-
ravölgyi gazdasági egylet 1879 évi február
hó 27-én Nyitra Zsambokrénen tartott 93
XVI közgyűléséből ezen gazdasági egye-
sülethez átíratva, melyben értesíti az egye-
sületet, hogy a Német ország és Osztrák-
Magyarbirodalom közt fennforgó számkérdé-
seket tárgyalván a magas képviselőházhoz
ez ügyben kérvényt intézett, melynek má-
solatát megküldvén, felkéri az egyesületet,
hogy azt pártolni sziveskedjék.

A német birodalmi védvám mozgalom
érvényre emelése a Magyarországi mező-
gazdasági földtermelés és állattenyésztést
aggasztó mérvben fenyegetvén, s ennek
megelőzése végett a törvényhozás örökös
figyelme lévén, a közölt felirat pártolása, a e
cséi, a képviselő házhoz kérvény feltérjesz-
tése elhatározatik, azonban annak kieme-
lésével, hogy ez esetben ha Magyarországi
mező gazdasági földtermelési és állate-
nyésztési érdekei kellő megóvása az 1868
évi kereskedelmi szerződés vámtételeinek
s egyéb előny feltételeinek teljes fen-
tartásával egyezményileg nem sikerülvén,
a Német birodalom irányában erélyes el-
lenintézkedések életbe léptetése szükséges-
tétnek, ez az iparcikknek onnét Osz-
trák-Magyarországba mint nyarstarmelő s

KÖZMŰVELŐDÉSI, TÁRSADALMI ÉS GAZDÁSZATI HETILAP

A Zalamegyei-Gazdasági-Egyesület, a n.-kanizsai tiszti önszegélyző szövetkezet és több más egyesület hivatalos közlönye

24. szám.

Nagy-Kanizsa, Szérdán, 1879. június 11-én.

VI. évfolyam.

Zalamegyel Gazdasági Egyesület.

Pályázati figyelmeztetés.

A „Zalamegyeli gazdasági egyesület a múlt 1878. év szeptemberi közgyűléséből egy magyar nyelven irt szövegszerű szakmunkára, mely Zalamegye helyi viszonyainak figyelembe tartása mellett a talaj s ehhez alkalmazva a fajok megválasztását, földfogatást, művelési módokat, szüretelést, borkezelést, szóval a bortermelés minden ágazatát alaposan, népies nyelven és modorban, röviden, de kielégítően fogalmazva tárgyalja“ — pályadíjat tűzött ki.

Miután a pályázati határidő **junius 30-iki**, ezennel figyelmeztetjük a pályázni kívánókat, hogy pályamunkáikat a fentebbi határidőig az egyesület titkárságához tek. Szigethy Antal úrhoz, Zalaegerszegre beküldjék. — A pályanyertes mű ötven darab tíz frankos arany jutalomban részesül.

A takarékoságról

I. Lélektani szempontból.
(Folytatás.)

Az ügy lényege, fontossága és az általa való érdeklődés a gyermekked érdelem és felfogás határára túl nincsen. — Ugyanis: a házikör viszonyaiba a gyermek is már annyira belát, miszerint észreveszi: mikép váltja fel szüleinek bús aggodalmát a vidám derűtség, mihelyt pénzbeli állapotuk jobbra fordul. — Látja és tapasztalja, hogy új ruhára való neki is abból jut, a mit szülei megtakarítani; önmagáról pedig tudja, hogy ha valami értékesebb tárgyat akar megszerezni, — ingyen bolt nem lévén, — krjait összerakogatnia kell. Ismerik, tehát sőt gyakorolják a gyermekek — a nyalakodók kivételével — majd mindnyájan a takarékoságot, mielőtt ezt az iskola ismertetné meg velők: ritka család van ugyanis, hol a gyermekeknek, ha egyéb pénztárak nem is, legalább kis eszerép-takarékperselyük ne volna: az iskola tehát, ezen házi-perselyt gyűmölcsözővé és így hasznosabbá alakítandó, rendszeres kezelés alá oly gyermekektől

veszi át, kik a takarítás jóvoltának némi fogalmával már birnak, és iránta érdeklődnek is; ezen alapon azután a már említett mód szerint az iskolai takarékpénztárnak fontosságát általánosán felfoghatóvá tenni, és az érdeklődést a többi gyermekben is fölkelteni és növelni nem a legnagyobb mesterség.

Ezen intézmény az ártatlan örömmel bővelkedő gyermekkor vidám elevegségét sem fojtja el csirájában, s ki nem teszi veszélynek. — A tapasztalás ugyanis bebizonyította, hogy a gyermekek ezen intézmény életbeléptetése óta ép oly vidám és jókedvűek, mint annakelőtte voltak; és krjaikat nagyobb örömmel adják át tanítójuknak, mint ezelőtt a csemegeárúsnak. A különbség csak abban nyilvánul, hogy ennekelőtte az öröm hímooa a csemege lenyelésével azonnal letűrlődött, most pedig a jobblét izletes gyümölcsének megtermése által állandó marad. Gyermekségéből tehát csak annyiban vetkőzik ki, hogy a torkos, nyalakodóból előre gondoskodó, derék gyermek válik.

Kétségre vonatott még az is, hogy az iskolás gyermek a birtok és pénzértékről tiszta forgalommal bir; holott, mielőtt iskolába lép, már tudja, hogy az a pénz, melyet neki adnak az övé, azaz birtoka, azt még szülei sem veszik el tőle, szabadon rendelkezhetik vele, és ha el nem költi vagy veszti, tovább is az övé marad; — továbbá azt is tudja, hogy 2 krért egy perezet, 4-ért pedig kettőt kap; — ezen birtok és pénzérték fogalma iskolában a számvetés tanulásával fokokint mindinkább tisztább lesz.

A gyermek szellemét sem veri rabbilincsbe; azt szabadon hágyja, mert a fentebb körvonalozott tapintatos eljárás a kényszerítésnek még árnyékát is kerüli; csupán atyai tanácsra, tehát önkényt és azon meggyőződéssel adják át a gyermekek nélkülözhető krjaikat megtakarítás végett tanítójuknak, miszerint czélszerűbbnek tartják azokat szükség

esetére összegyűjteni, mint hiábavalóságokra elfecsérelni. — Meggyőződés és szabad önkényre mutat az elemi tanuló által a uépiskolai takarékpénztárba tétetett be. Tapasztalás szerint azonban a legtöbb embert nem a vagyonosság, hanem a szűkölködés és az ezzel járó tudatlanság tette mások vakeszközévé. — Erős lábón az áll, ki nem szorul másra; ezt pedig takarekossággal lehet elérni.

Kérdetett tovább: miért kelljen a gyermek szellemének idő előtt elvévülnie? érteném, ha egyedül nyalakodásra és játékra volna teremtve az ember; — az életkor ugyan csupán a kettővel kezdődik; de a szerint, a mint a gyermek nőttön növekedik, szükséges, hogy játékát fokokint nagyobb hasznos foglalkozás, végre komoly munkásság, nyalankodását pedig rend, mértékleteség, csemege nélkülözés és takarékoság váltsák fel, mert csakis ezen átmenettel fejlődhetik haszonvehető férfivá vagy nővé, nem pedig, ha iskolás korában is csupán csemege és játékkal dédelgetjük. Az ezen fokozatos eljárással eszközözendő takarékoság által pedig — miután ehhez a nevelészet elvek szerint megkedveltetölög szaktatjuk, szelleme nemhogy elvévülnie, hanem edződik, és mivel önkényt szivesen teszi, nehezére sem esik.

(Folytatása köv.)

Helyi és megyei hírek.

- Iskolai értesítés. A nagykanizsai 6 osztályu polgári fiú-iskolában az 1878/9. évi rendes zárvizsgálatok f. június hó 23-án vendik kezdetökét, és tartanak ugyan e hó 28-ik bezárólaga. Ének-, zene és szavalattal összekötött zárünnepély napjaul június 29-ike tűzetett ki. A magánvizsgálatok június 30-án fognak megtartatni. A vizsgálatok kezdődnek reggeli 1/2 9 órakor a polgári iskola rajztermében. Mindezekre a t. cz. szülők és tanjgybarátok ezennel tisztelettel meghívhatnak.

Nagy-Kanizsán, 1879. június hó 9-én.

Az igazgatóság.

- Iskolai értesítés. A nagykanizsai polgári iskolai tantestület által ministeri

engedélylyel — serdüő leányok számára — rendezett tanulmány zárvizsgája f. jun. hó 22-én reggel fél 9 órakor a polgári iskola rajztermében fog megtartatni, mire a t. cz. szülők és tanjgybarátok ezennel tisztelettel meghívhatnak. N.-Kanizsán, 1879. június hó 9-én. A polg. isk. tantestület.

- Dalestély. Városunk szülöttje, a magyar nemzeti színhás első baritonja, Láng Fülöp ur látogatába városunkban időzvé sokoldalú kívánatra szerdán, azaz f. hó 11-én az „Arany Szarvas“ dísztermében „dalestélyt“ rendez. — Örömmel üdvözöljük városunkban a sok babért aratott nagy művészt és nagy feszültséggel várjuk, hogy szép hangja, és ismert szabatos énekében ismét egyszer itt is gyönyörködhesünk. Ez estélyt a legmelegebben ajánljuk t. közönségünk figyelmébe.

○ A város közegészségügyi állapotára nem kevésbé gyakorol káros befolyást az ugynevezett „cziglenice“ tó! Is önkénytelenül kinálk ozik az az eszök most, midőn a főtér kikövezése alkalmával azt látjuk, hogy onnét nagymennyiségű föld lesz elfuvarozva a kiskanizsai határ felé a szántóföldekre, vajjon nem lenne-üdvösebb ama földmennyiséggel a cziglenice fenekét — emelni?!

- Erdekes tornagyakorlat tartott az elmúlt hétfőn a tornaegylet nyári helyiségében. Reichenbergből S. ur helyi tornászainkkal együtt toraszott, és valóban bámulatos tornászati mutatványával, melyekben ügyesség és elegancia párosult, a számos jelenvöltat elragadta. E helyütt örömmel conatáljuk, hogy a tornaegylet ismét a virágzás stadiumába lépett, s ha tagjai tovább is azon buzgalommal fogják a gyakorlati órákat látogatni, mint ujabban, e virágzásra méltó egylet újra szert fog tenni egykori hírnevére. Efel szintén kívánjuk is, és különösen az ifjabb nemzedéknek ajánljuk, hogy minél számosabban iparkodjanak a tornaegylet tagjaivá lenni.

- (Amerikából.) Városunk izr. hitközsége érdemes, ősz rabbijának leánya látogatába jött haza Amerikából. Férje a magyarországi születésű, kiváló szónoki tehetséggel bíró Dr. Sonnenschein, jelenleg zsidó lelkész és hitszónok St.-Louis-ban. A szellemes hölgy, kitől sok érdekes dolog jelent már meg amerikai lapokban, három gyermekével tette meg az utat, hogy tiszteletre méltó ősz atyját még láthassa, s vele boldog napokat tölthessen. Ugy értesülünk, hogy egy évig marad most az övilágban, mielőtt ismét bucsut vesz tőle.

- A zagrabi bankfiók e hó 23-án kezdi meg kiterjedtebb működését. A váltóbírálok, szápura névze tizenketten már ki vannak nevezve.

- Tavasi multság falun. A sormási népiskolai növendékek f. é. jun. hó 7-én a talu erdejében gyönyörű lombos-fák árnyában tavasi multságot tartottak, mely várakozáson felül, kitünően sikerült. — A növendékek d. e. 11 órakor tanítójok: T. Rumszauer Simon ur által vezetve, szép

A „Zala“ tárczája.

A tó titka.

Halvány képpel ébred a hold;
Es előlő sugarai
Széltőlátlan, mint a tépett
Arvalányfű csüggjenek le,
S aranyozzák a vidéket.

Sápadt képpel át a bérceu,
Halad egy nő zilált hajjal.
Karján kisded; és utána,
Mint kísértő éji szellem
Rohan hosszú, rémes árnya.

Ezüst képpel len a völgyben,
Alszik a tó sima tükre;
Alszik a hab, néha csupán
Az ébredő szél csókjára,
Rendül meg a néma hullám.

Dulott képpel áll meg a nő,
Part-aszélen az alvó tónak.
Áll, s alakja a habokba
Még sötétebb, még rémesebb
Vonásokkal van rajzolva.

Angyal-képpel alszik keblén,
A tiltott kél kis magzatja,
Bús szem a habba téved,
Halk loacsanás a habokban;
Halk susogás: „Isten védél!“

II.

Ejfélenkint a hab fölött,
Mint hasátlan bús kísértet,
Térdei a nő a tó partján....

S az éji szél sóhajába
Öltözik az ima ajkán.

Ejfélenkint az imával
Bánatos dal zeng az éjbe;
Altató dal zeng a parton:
„Légy csendesen erdő halom!
Hadd alugyék kis magzatom!“

Ejfélenkint kél a hullám;
Meg-megrezzen a hálvány nő:
Aztán kezdi halkan, szépen:
„Ringj szeliden édes hullám,
Ringasd, ringasd piczi szépem!“

Ejfélenkint, a hogy eljárt
Imádkozni dalólgatni:
Vihar kél, s a kőssa villám,
Sirt jelölt a bús anyának
A habba ölt gyermek sirján...

Ejfélenkint most a tónál,
Kél a szellő, kél a hullám,
Rezgő ének kél a tónál,
Mintha zengne a mély sirból:
„Oh alugyál, oh alugyál!“

Kerecsenyi.

Lizike

beszély

Irtá: Rötter Vilmos.

(Folytatás.)

Midőn Lajos kedélyének háborgása megszűnt, midőn az utolsó könnyesepp arcáról lecsaradott, megigasztotta öltözését, rendbe hozta haját, elvise még mindig borús gondolatait és elment az étterembe.

Itt anyja kezénél fogta, és egy kis asztalkához vezette, hol hármán ültek együtt Dárday gróf nejevel és leányával. Miután a bemutatási szertartásnak vége volt, Lajos mint negyedik foglalt helyet az asztalnál és könnyű, megüyerő társalgási modora a család minden tagjainál, de különösen a 17 éves Ellánál, elismerésben részesült. Csak egy özőnlött ezután a sok vendég, és az étterem zsúfolásig telt meg. Kisebb nagyobb csoportok képződtek, mindenki kandi szemmel Ellára és Lajosra nézett, de Lajos észre sem látzott e különös kitüntetést venni.

Este felé az egész társaság a díszterembe vonult, a karzatról harsogó zene hallzott és a legtarkább csoportozatban a párok keringőhöz készültek. — Lajos azt sem tudta, hogy történt, de mintegy ösztönyszerűleg Ellához ment és rövid pár másodperc múlva a villámmal versenyt fűpült vele körül a nagy teremben. Az öregek mindkét részről összedugták fejüket és mosolyogva sugták meg egymásnak: „Szép pár, illenek egymáshoz.“

A sárközi kastély már régen épült és sok díszes társaság frequentálta már termet, de ily animó, ily csapongó jókedv mint ez este, emberemlékezet óta még nem tapasztaltott ez ősi fészekben. Lajos a társaság lelke volt, és a mig az öregek potrohái rengtek meg a nagy hatásban élces megjegyzései fölött, a szép, nem elbűvölve volt általa, és a mi legeredetibb volt, valahány leány volt ott, mindegyik biztosan hitte, hogy a deli fiatal embert ő hódította meg. Élla? — Oda kuporodott nevelője mellé, vele sugdosott lsten tudja mit,

és ha Lajos jött, hogy táncra kérje fel őt, mosolyogva emelkedett fel kedvenc helyéről nevelője mellett, egyet kettőt kerिंगett és köszönetet sugva Lajos fölébe, ismét leült. Ella különben igen művelt leány volt. —

Beszélt francia, angol és olasz nyelven, ismerte a világirodalom legjelesebb termékeit, de a magyar költőkkel nem rokonszenvezett; finom ízlését ezek ki nem elégítették. Nem is igen szeretett magyarul beszélni, és ha valamely fiatal ember esetleg nem értette az ő angol csevegését, annak a szerencséjét nála el is hagedülte szent Dávid. Lajos szerencsére világlátott ember lévén francziául vagy olaszul is tudta neki mondani, hol vannak a nagyvilágban a legpompásabb szállodák, legszebb színházak és legnagyobb mulatóhelyek. Midőn reggel felé a társaság szétoszlott és az egész kastély elnémult és elsötétült, csak Lajos ablakai maradtak egy ideig világosak, végre azok is elsötétültek, és a hol pár óra előtt a legnagyobb élet és mozgalom volt észlelhető, most halottias csend uralkodott.

Hova lett a szinompájában oly büszke nyár, hova tüntek illatmármorba ringató hajnalai, tikkasztó delei és a fülemüle dalán merengő estői? — Messze távolból kihülve megdermedve látogatnak el hozzánk az elaggott nap gyenge sugarai, a patákon jágdarabok csikorogva és csőrömpölve usznak tova, az északi szél az akáczok száraz ágait csörtet át, vesszőit mint büntető ostorokat suhogtatja, a varjúk károga csoportosulnak a kopár mezőn majd az elaggott fákat népesítik, és nyihognak vihög-

rendben, zene kíséretével — telve keblük örömmel — mentek a zöldre ki. — D. u. 4 órákor kezdődött a szavalat és dal, a mely nagyon változatos és szépen összehangolt volt, s mely annyira megnyerte a t. közönség tetszését, hogy utóbb néhányat — közkívánatra — ismételnök kellett. — Ugy a gyermekek és szülők, mint a közönség öröme teljes volt; mely örömben kétségen kívül legnagyobb érdeme van t. Ruzsáner Simon közlegeti tanító urnak, ki buzgalommal, lankadatlan kitartással, helyes tanmódszerének, szelid meggyerő módszerének az alkalommal épügy, mint egyébkor fényes tanbizonyosságot adta, s ezért nem csuda, hogy a község osztatlan becsülésében részesül. — Nem is mulasztották el tanítványai, mint a közönség ez alkalommal sem, hogy az iránta tanúsított szeretetöknek a több ízben hársányi éljenzéssel élénk kifejezést ne adjanak. — A mulatság a legszebb rendben éjjeli 11 óráig tartott, a midőn a vidéki vendégek — mitután megelégedésüknek kifejezést adtak — tőlünk búcsút vettek. Ugy Nagy- és Kiskanisáról, mint a közelesi falvakból érdeemes vendégek szerencsésítették becses megjelenésükkel szerény mulatságunkat, a miért fogadják tőlünk köszönetünket. Megemlítjük még hogy Sormáson a tan. ifjúságnak ez volt első tavaszi mulatsága, mely, hogy ennyire sikerült fog nem is reméltük, s ezért hisszük, hogy ezen sikertől felbuzdítottva — nem is lesz ez egyszersmind az utolsó, miről úgy a községet tanítónk mint az érdeemes iskolaszékünk ügybuzgósága biztosít. — Éljenek!

Ugy értesülünk, hogy a Zalamegyey gazdasági egyesület által szőlészeti szakmunkára kitézött pályadíjra, amelyre néző lapunk élén figyelmeztetés van, eddigéig már 2 pályamű érkezett, s kétségenkívül a határidő leteléseig lesz több is.

Halálhíradás. A zala-egerszegi gyámi törvényszék egy derék hivatalnokát Megegyei Lajos számvivőt kísérte mult pénteken, június 6-án számos résztvevő az örök nyugalom helyére, a zala-egerszegi sarkert-be. Jelen volt a főispán, a megyei hatóság, a kir. törvényszék és nagyszámú őszinte részvételt mutató közönség. A gyámi törvényszék testület elhunyt tagja részére szép koszorút is küldött, de a legnagyobb mértékben kellemetlen érzést szült az, mint lapunk egy barátjától értesülünk, hogy a megyei huszárok hivatalosan kirendelve nem voltak a mint magánszemélyek nem diszben jelentek meg, s a gyámi törvényszék által küldött koszorút is a hivatalszolgá legpomposabb öltözékben vitte a koporsó mellett.

A keszthelyi kath. algymnásiumban a nyilvános zárvizsgálatok a következő sorrendben és napokon tognak megtartatni: Jun. 14-én Humán I-IV. osztály Jun. 16-án nyelvtani csoport és földrajz I-5. oszt. Reálcsoport III-ik osztály. 17-én nyelvtani csoport II-ik osztály. Reálcsoport IV-ik osztály. 18-án Reálcsoport I-5. osztály. Történelem, Földrajz III-ik osztály. 19-én nyelvtani csoport IV-ik osztály. 20-án nyelvtani csoport III-ik osztály 21-én Reálcsoport II-ik osztály. — A magántanuló vizsgálati Jun. 23-24 fognak megtartatni. Miről az illető szülőket vagy gondnokokat ezen értesíti *Az igazgatóság.*

nak mint az alvilág sötét daemónjai. És az emberek örülnek, mert a tarka csörgő-pipák Carneval herceg ujonczokat jött el toborzani a házas élet derűs boros országának benépesítésére. Hymen aratása van most. A mi szép álmokat szerelemről és boldogságról az emberek szívében elvetett, azt most egy tarlóvágással, a lelkész áldásával mind letarolja és a szép álmok sűrű kalászaiból egyebet nem hagy hátra, egy pár mézes heteknél, és utána a létérti küzdelem sivar tarlómezejét.

Bocsás meg nyájas olvasó, hogy farsang alkalmával nem vezethetek mulató társaságba, hanem a helyett a pusztá télhez hasonlóbb képet, a fájdalom és szenvedés sötét tanyáját kell felkeresnünk.

Nézzed-e már a tövértől letört virágot, mint konyitja búsan a föld pora felé fejt, mely még az imént büszkén nézett a nap vakító képébe, mint fonyadnak levelei, mint vesztik színüket és illatukat? — Ha még nem léttál, mutatok én neked olyan hervadó virágot, mely mig nyíllott, a viruló tavaszt szegényítette meg, melynek kelyhe oly tiszta, illata oly mennyei és levelei oly zöldek voltak, és mely most tövében fonyadozik és szárad.

Az utféli csapszék mogorván néz a hófödte tájakra, nem zajognak belsejében a a vig farsang mámoros képviselői, semmi neves sincs, csak a kutyémről lecsüggő vödör harangos a szélben, és a tyúk-ó! ajtaja nyikorog fülhaogatólag. — Esteledik! A korcsmajtóból Aron korcsmáros lép ki, és egyenesen a pinczejőnek tart. Itt egy vékony fagygyugyertást gyújt meg, és az elkorhadt lépcsőkön félig tántorogva hatol a sötét üreg belsejébe. Kövessük őt! — A pincze egyik zugában megállapodik, és a félhomályban kezeivel tapogatni kezd.

„Hol vagy édes leányom? — Jer fel kísérlek, nem hagyjak itt e bűzhödöt lyukban éjjelre.“

„Te vagy atyám?“ szölt egy gyenge mint sirbolt burkán áttörő kísérteties hang, és egy roskadozó alak ingadozva közeledett az öreg Aron felé.

„Hagyj magamra kérlek, ne mutasd meg leányodnak a ragyogó napvilágot, mert

Nyilatkozat. Alulírott, mint a „Kecskeméti“ szerkesztője, miután arról értesültem, hogy azon felettelé sőt közleményeknek melyek a napi lapokban Parragh Gedeon tanár urat illetőleg megjelentek, alapjában a lapom mult számában megjelent. „A világ vége“ című újdonság szolgált: ezennek nyilatkozatom, hogy az igen tisztelt tanár ur egyáltalában nem szokott efféle jövendöléseket tenni, és lapom közleményét az illető lapok félreanyagarták. Közlesem megül ismerem a nyilvánosság előtt Parragh Gedeon urnak oly módon elégtételt szolgáltatni, hogy úgy a fővárosi, mint a vidéki sajtót felhívom arra, hogy jelen nyilatkozatomat felvenni sziveskedjék. Kecskemét, 1879. június 7.

Németh Dániel
szerkesztő

Budapestről vasárnaponként számos látogató rándul a székesfehérvári ország kiállítás megtekintésére. Igy az utolsó vasárnapon is a rendes vonatokon kívül még 3 kéjvonat szállította a vendégeket. Különösen nagy látogatóknak örvend az állatkert kiállítás. Az állami ménes által kiállított lovak feltűnők. A keszthelyi gazd. tanítványtanulói is meglátogatták a kiállítást tanáruk kíséretében. Eddig egy csoportban 30 volt.

A csáktornyai nőgyűlés érdekes és jól sikerült majálisot tartott az elmúlt szombaton. Volt kéjded és táncz elengedő és ilyen szomorú időkben ebből is ráfér valami az emberre. A Hévízen közelebb lefolyt majálisról is sok szépet beszélnek.

A székesfehérvári kiállítás részére 160 arany és 500 ezüst érmet adnak.

A „F. H.“-ban olvassuk: „A Sió melletti partvédművek a Balaton nyomása következtében átszakadtak. A beömlő víz nagy veszélyvel fenyegeti a szomszédos megyéket.“ Az eddigi bajokhoz csak még ez hiányzott.

Előfizetési felhívás ily című munkára: „A tűzoltás népszerű könyve“ kisebb mezővárosi, falusi és pusztai lakosok használatára írta gróf Kreith Béla. A tűzoltás népszerűen tárgyaló munkánk máig nincsen a ily szerző házagot pótolni akar e könyvvel. Tartalma: I. Kisebb községekben és pusztákban is szervezhető tűzoltóságokról. II. A községi és gazdasági viszonyaiukhoz mérten alakult tűzoltóságok részére alapszabály és gyakorlati szabályzat, tervek egyéb tudni valókkal. III. Tűz elleni óvintézkedések községekben és pusztákban. IV. Falun és pusztán is elkészíthető vagy beszerezhető tűzoltó eszközök használati utmutatással. V. Kisebb községek és pusztákban is alkalmazható tűzoltási rendszer, teendőik tűzvéz esetén és a tűz után. A nagy 8 adret alakú körülbőlű sz lapra terjedő munka, tűzoltó eszközöket, a velük való bánásmódot és egyéb tűzoltási jeleneteket ábrázoló számos képpel június végén jelenik meg, ára 1 frt. Gyűjtők 5 példány után egyet ingyen kapnak. Az előfizetési pénzek Gróf Kreith Béla-hoz intézendők Budapest, lövészutca 5. sz.

Az I. nagy-kanizsai kereskedelmi ifjak önképző-egylete könyvtára javára 1879. június 14-én Nagy-Kanizsán, a „Zöldfa“ című kertben fényes kivilágítás mellett, melynél a hatályos Brummondfény út először alkalmaztatik nyilvánosan, tánczkezzel egybekötött zártkörű kerti-ünnepélyt rendez. A vigalom-rendező bizottság. Be-

vel tért vissza, szeméből könyek perogtek, és minél közelebb ért házához, fájdalma annál nagyobb, arczikezése annál sötétebb lett. És otthon? Először életében lázadt fel neje ellen, szidalmazta, átkozta őt, és dühé végre oly féktelen lett, hogy drága Bettikéjét a szobából kikergette, aztán szörnyű felháborodása ágyára vetette őt, nehezen lélekzett, keble csak úgy zihált, egész teste görcsösen vonaglott, majd ismét felugrott és nagy léptekkel méregette a hosszú terméket és csak későn, igen későn, közel éjfélhez csillapult egy kissé felháborodott kedélye. Ekkor kinyitotta az ajtót, maga után ismét bezárta a sötétségben eltűnt.

E rejtélyes események kulcsát könnyen megtalálhatjuk, ha egy pillantást vetünk a multba.

Lajos hű maradt fogadásához és többé nem látogatta meg a csapszéket.

Lizike, midőn másnap Lajost hasztalan várta, még alig esteledett, visszavonult szobájába, és az egész éjjelt aggodalmak között virasztotta át. De midőn se másnap se harmadnap, sem az egész héten Lajos nem jött, Lizike arcának rózsái hervadozni kezdtek, és egész valóját a búskomorság sötét árnya fódte el szárnyaival. A drága Bettike minden nap nagyobb csudalkozással csóvalta fejét és a gyors változást se-hogy sem bírta magának megmagyarázni.

Egy szép estén körülbelül két héttel a végzeteljes este után Lizike anyjával kiűnült az akácfa alatti. „Anyám!“ szöla a leány remegő hangon, én nagyon szerencsétlen leány vagyok, azt csak a magas Isten tudja, meg én.“ „Miért Lizikém?“ „Lajos nem szeret többé és.“ — Itt Lizike torkán akadt a szó, nem volt képes beszéledt elvégezni.

„És? kérdé a korcsmárosné, szuró tekintetét vetne remegő leányára.“

„Lajos megcsalt“, hebegé fuldokolva a leány, ki szokva volt hozzá, hogy anyja előtt semmit el ne titkoljon.

Megcsalt? Hogyan? — „A szó legiróztatóbb értelmében, én meg vagyok gyalázva örökre.“

A korcsmárosné arca sötétvörös színt váltott, szemei kimeredtek, ajkai elkékül-

lépti jegyek e másra át nem ruházható meghívónak előmutatása mellett válthatók este a pénztárnál. Belépti díj: személyjegy 60 kr., családijegy 1 frt. 50 kr. Felüljárások közszóntelt fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté 8 órákor este. Kedvezőtlen idő esztén a mulatság június 21-ére halasztatik. — Mindazonoknak, kik az I. n. kanizsai kereskedelmi ifjak önképző egylete által rendezendő kerti ünnepélyre mindeddig véletlenségből meghívót nem kaptak volna, kéretnek ezert Stern Ignác urnál a dohányföldszádban jelentkezni.

(Figyelő.) Az *Abafi Lajos által szerkesztett „Figyelő“* című irodalomtörténeti közlöny VI. kötetének I. füzeté jelen meg. Tartalma: Vitkovics Mihály élete. *Szörényi J.-ól.* — Toldy Ferenc és Kazinczy Gábor. *Jakab Elektől.* — Révai pályaválasztása. *Csaplár Benedektől.* — Szennai Molnár Albert nyelvtudománya. *Dr. Jancsó Benedektől.* — Tompa Mihály költészele. *Kerékgyártó Elektől.* — Mikes Kelemen ifjúkorához. *Thaly Kálmántól.* — Irodalomtörténeti repertorium. *Szinyei Józseftől.*

Magyarország és a Nagyvilág 23-dik számának tartalma.

Szöveg: † Weninger Vincze. — A magányból. Költ. (Mészáros István). — Dubrovzski. Orosz elbeszélés Irtá Puskin. (Az orosz eredetiből fordította Timkó Iván.) Vége. — A bibornoki birtum fölvetése. — A nagyravagyás. (Sebeszta). — A kis zöldség. Elbeszélés. (Széptalady Ö. Ferencz). — Lóverseny napja Sanghaiban. — A vér. (Strahmore.) Regény. (Irtá Ouida.) XXII. fejelet. — Ablakodnál. Költ. (Rónai Kálmán). — A kegyetlen halott. Rajz. (Petelei István). — Álomban. (F. J.) — Különfélék. — Sakkfeladvány. — Képrejt. — Szerk. üzen. — Rajzok: Weninger Vincze. — A bibornoki birtum fölvetése. — Álomban. — Lóverseny napja Sanghaiban.

A Zalamegyey Gazdasági Egyesület hivatalos értesítője.

Jegyzőkönyve.

A „Zalamegyey gazdasági egyesület“ Zala-Egerszegén 1879. május 5-én tartott közgyűlésének.

(Folytatás és vége.)

2317—1879

Clement Lipót ur jószágberelő „Néhány szó a lótenyésztésről különös tekintettel Zalamegyey lótenyésztésére“ című munkáját 20 példányban Glavina Lajos egyesületi elnök urhoz a zalamegyey gazdasági egyesületnek leendő bemutatás végett beküldvén s ezen a zalamegyey lótenyésztés érdekében sok tekintetben felette becses figyelmeztetést tartalmazó munka felvételvé.

A becses mű szerzőjének Clement Lipót urnak a Zalamegyey lótenyésztés iránti érdeklődéséért, és az egyesület irányában tanúsított figyelméért a közgyűlés jegyzőkönyvének köszönetet szavazott, ez neki a jkv kivonatának megküldésével levélléleg kinyilvánítani, a megküldött mű egy példányát a könyvtárba elletetni, egy példányát az állattenyésztési szakosztály elnökének átvizsgálás s annak folytán észrevételek, s javaslat tétel végett kiadatni, a

többi példányok pedig az egyesület tagjai közt kiosztatni határozatott. —

2420—1879.

A Nngy földm. ipar és kereskedelemügyi kir. ministeium 7297878 szám alatt kelt köriratában értesíti az egyesületet, hogy az országának számos vidékéről jött jelentésekből értesült arról, hogy mételey betegség a juhok közt nagy mérvű hullást idézvé elő, a gazdáknak érzékeny veszteségeket okoz.

Habár a mételeyen jelenleg aggasztóbb mérvben való fellépése mult évi és az ez évi folyamán tapasztalt nedves időjárás következtében vizenyessé vált legelőknél és a romlott takarmánynak következménye, s valoszinű, egy e baj az időjárás szárazabbra változásával csak hamar el fog enyészni, mint ez az 1874 évben is történt, még is tekintettel arra, hogy a betegség ma igen sok áldozatot követel, valamint tekintettel arra, hogy e baj egyes vidékeken az ottani legeltetési helyi viszonyokból folyólag úgy szólván állandóvá vált, szükségesség tartja az egyesület figyelmét e tárgyra felhívni azon megkeresés mellett, hogy a területén létező juhtartó gazdákat figyelmeztesse mindazon óvintézkedésekre, melyek alkalmasak arra, hogy a baj ha végleg megszüntethető nem lenne is — de legalább kisebb mérvre szorítsasék.

Nevezetesen felhivandók a juhtartó birtokosok és gazdák, hogy a nedves időjárás mellett a juhokat otthon tartsák és száraz takarmányra fogják, a beteg állatok t. i. melyek álla alatt duzzadás és a tag vagy nyakhátyákon erősebb halványulás észrevehető, kimustrálják, — a még egészségeket pedig jobban tartsák és sózaskor a só közé gyakrabban gyantás keserű szereket (keserű só, gentiana, fenye-mag) keverjenek, a juhokat legelőre hajtás előtt pedig tiszta kutivizzel meg itassák.

A pásztrok ez utóbbi szabály megtartásán kívül még az iránt is szigoruan utasítandók, hogy a pocsolás vadvisz helyeket minden körülmények közt kerüljék, s az állatokat a dombosabb szárazabb legelőknő legeltessék.

Jelen jegyzőkönyvnek az egyesület közlönyében beiktatásával közzé tétetni határozatott.

2522—1879.

Györfly János ur n. kanizsai köz és váltó ügyvéd: „Hitel viszonyaink és a kisbirtoki földhitel“ című a nkanizsai társaságban 1879 febr. 16-án tartott felolvasása egy példányát megküldvén: köszönettel fogadtatott és a könyvtárba elhelyeztetni határozatott.

2627—1879.

Lobermayer T. J. termény bizományi üzlet tulajdonos Budapestén „az 1878 évi budapesti termény és liszt üzletről szóló jelentése“ című műve egy példányát megküldvén:

a könyvtárba elletetni határozatott.

2731—1879.

Nngy földm. ipar és keres. ügyi kir. ministerium 210379. sz. a. értesíti az egyesületet, hogy Kodolányi Antal mezző gazdasági író és volt gazdasági tanár. „Gazdasági könyvviteli naptár“ című művet bo-

tek, remegve kelt fel helyéről, és féktelen dühében fel és alá futkosott mint az őrlt az udvaron.

„Anyám! szöla ismét Lizike benső felindulástól remegő hangon, ne félj, én nem fogok terhedre esni, — elmegyek elrejtteni vagy tisztára mosni szegyegetemet a világ előtt.“

Mész! hova méz alaváló teremtes, hitvány gyalázatos Jeány? — Talán bizony rokonaimat akarod felkeresni? — Inkább! látod ott azt a kutat? — És az anya megmagyarázhatlan vérfagyasztó tekintetét vetett leányára. Azután féktelen dühében neki iramlott, gyönyörű hajfűreit tépte, arczát össze-vissza karmolta és vérbe fagyva tasztotta ki udvarából.

A leány csendesen és ellenszegülés nélkül túrta a brutális bánásmódot. Midőn magát az udvarból kitaszítva látta, nem sietett vissza anyja engesztelésére, hanem nehéz és bizonytalan léptekkel az erdő felé haladott, és a sűrűségben eltűnt. Az öreg Aron korcsmáros múdezt, báphogy vézett is apai szive, csendes megadással és békével túrta, és csak későn este hagyta el hajlékát, hogy leányát föl keresse.

Meg is találta, de csak sok rimáncodás után, bizta rá őt, hogy vele haza térjen. Ki bírta Lizike kedély állapotát e nehéz napokban ecsetelni! — Megcsalva kedvesétől, száműzve anyja szivéből, atyja szeméből és a szánalmat anyjánál, borzasztóbb vádnak magyarázva, szerette volna önmaga előtt elrejtteni magát.

Kedélye eredetileg sem volt igen élénk és csapongó, inkább oda hajlott a komoly néha komor világnézésre. — Hite Lajosba és végtelen szerelme volt az egyetlen derengő fény, mely lelkét kivilágította, és neki éltető napja volt, és a gyermeki vonzalom szüleire volt kedélyének csillagos ege. És ez ég borzasztóan beborult, úgy hogy a csillagfény a sűrű felbőkön nem bírt átszűrődni.

(Vége köv.)

csajtán közre a hazai gazdaságosság használatára azon tekintettel fogva, hogy közebb és kisebb gazdák körében a gazdasági számviteli ügye igen kezdetleges állapotban van, s minél kívánatosabb, hogy egy rendszeres bár, de egyszerű könyvvizetés az említett körökben mielőbb meghonosodjék annál szükségesebbnek tartja, hogy az érdeklőt napról, mint amely az említett célra teljesen megtelelőnek tűnik fel, gazdák körében méltányoltassék.

Ugyan ez oknál fogva oly megkereséssel hívja fel a gazdasági egyesület figyelmét a „gazdasági könyvvizetési naplóra”, hogy annak az egyesület kebelében leendő terjedését előmozdítsa nyelvek: a minisiteri értesítésnek az egyesület közlönyében jelen végzésnek beiktatásával, az egyesület tagjainak megküldésével az érintett műilletők figyelmébe ajánlatik.

2830—1879.

A szolnok-doboka megyei gazdasági egyesület az általa 1879. évi október hó 18-26-án Dees város területén rendezendő „Ipar gazdasági és állatkiállítás” szabályzata és bejelentési iv több példányát megküldvén az egyesületi tagok között kiosztás és a kiállítási résztervekre serkentést végezt az egyesületet felkéri.

A megküldött kiállítási szabályzat és bejelentési iv egy példányát megtartatni, a többi az egyesület tagjai közt a kiállítási résztervekre felkérésük mellett kiosztatni egyszerűen az egyesület közlönyében közzététetni határozatott.

2928—1879.

Az „aradi gazdasági egyesület” 1878-ik évi évkönyvét.

3029—1879.

A „Pozsonymegyei gazdasági egyesület” 1878 évi évkönyvét.

3143—1879.

A „Győrvidéki gazdasági egyesület” 1860—1878 évi évkönyvét megküldvén: köszönettel fogadtatott és a könyvtárba megőriztetni határozatott.

3244—1879.

Főtisztelendő Sztraka Gábor ur bejelenté, miszerint az 1878 év November 18-iki közgyűlés 1878 sz. végzésével lett megbízatása értelmében Tóth Lajos Sümeg-mihályi tanítónak odaítélt 3 azaz három db. 10 frankos aranyt 1879. április 22-én Sümeg-mihályán a községi előjáróság, iskolaszék, Rom. kath. plebános és izraelita rabbi nemkülönböztetve a tanuló ifjúság jelenlétében őt a további szorgalmas működésre buzdítva ünnepelesen átadta:

3345—1879.

Thassy Lajos egyesületi pénztárnok ur bejelenté, hogy az egyesület alapító tőke vagyonához tartozó két darab 100 fitról szóló 10322 és 14125 számú szőlőváltási kötvények 1879. januárban kisoroltattak, az összegek felvétele iránt intézkedést kér:

Thassy Lajos pénztárnok ur a végzés kiadásával megbizatik, hogy a kisorolt két 100 fitos szőlőváltási kötvényre az állam-pénztárba kifizetendő 200 fit összeget felvévén az egyesület törzs vagyona gyanánt kifizetve pénztárszerűleg kezelje.

3424—1879.

Reischl Venczel ur mint az érdemben felkért egyesületi tag értesíti az egyesületet, miszerint t. Ambrus Mihály ur 15 fit; Forner Antal ur 20 fit; rendes tagsági díj hátralékot nála befizetett, egyszersmind ezen 35 fit még is önmaga Reischl Venczel ur 25 fit díj hátralékát összesen 60 fitot az egyesülethez beküld.

A teljesített befizetésről t. Ambrus Mihály, Forner Antal és Reischl Venczel urak jelen végzés megküldésével megnyugtatnak, a beküldött 60 fit összeg pedig jelen végzésnek Thassy Lajos egyesületi pénztárnok ur részére kiadásával a pénztárba beutaltatik.

3533—1879.

Ziegler Lajos ur mint ez érdemben felkért egyesületi tag értesíti az egyesületet, hogy Bogdán György ur az 1874—1877 évekre 20 fitot, Deurbányi Elek ur 1871—1877 évekre 35 fitot, főt. Molnár István ur 1875—1878 évekre 20 fitot, összesen 70 fit tagsági díj befizetvén ezt az egyesületnek beküldötte:

A teljesített befizetésről Bogdán György ur, Deurbányi Elek ur asszonyoság, t. Molnár István ur egyesületi tagok s Ziegler Lajos ur a végzés megküldésével megnyugtatnak, s a befizetett 70 fit o. é. a végzésnek Thassy Lajos egyesületi pénztárnok ur részére kiadásával a pénztárba beutaltatik.

3625—1879.

Takács Alajos ur mint a sümegi kir. bíróság területére lakó egyesületi tagoktól az alapító tőke kamatok és díj hátralékok átvételére felkért egyesületi tag bejelenté, miszerint az illetéket fizetésre, részint személyesen szóbelileg, részint írásbelileg felszólította, de annak eredménye nem lett, továbbá:

3726—1879.

Kozsuth Mátyas ur bejelentése a lendvai kir. bíróság területére, kamat és tagsági díj hátralékok bevitelére tett megbízatása eredménytelenségéről: tudomásul vétetik.

3846—1879.

Czigány Bertalan ur a 1845—1878. számú végzésre bejelenté, hogy ingos András grófó részéről letenyei urodalmi tiszte

sege által kezébe fizetett 20 fit kamat hátralékot egyesületi pénztárnok urhoz postai uton beküldötte.

A teljesített befizetésről m. András grófó urodalmi tiszteége ugy Czigány Bertalan ur és az egyesületi pénztárnok jelen végzésrel értesítettik.

3915—1879.

Bács-Bodrog megyei gazdasági egyesület értesítése; miszerint az 1871-ik évben tényleg megalakult „Bács-Bodrog megyei gazdasági egyesület” 1878. decz. hó 17-én Zomborban tisztújító és szervező közgyűlést tartotta, amelyen mindenk előtt elhatározta hogy a gazdasági egyesületet, mint a megyei gazdasági érdekeinek leghivatottabb fejlesztő közegét nemcsak fenntartani fogja, hanem felhívja a megye t. közönségét, hogy az egyesületet további működésében erkölcaileg és anyagiilag lehetőleg támogatni sziveskedjék, mert át van hatva annak tudatától, hogy az egyesületnek alkalmazási értelmében hathatós munkásságot kell kifejtetni, hogy zilált viszonyait rendezze hozva — ugy a megye, mint a nemzet javára sikeresen működhessek, azon tért, melyen a Bács-Bodrog megyei gazdasági egyesület működését különösen kifejtetni óhajta a következőkben ismerteti:

- 1-ör. A megye közgazdasági viszonyainak felvétele és ismertetése.
2-ör. Egy gazdasági tanintézet felállítása a megye legalkalmasabb pontján.
3-ör. A gazdaságot minden ágából időnként, s a megye különböző helyein kiállítások, valamint verseny szántások rendezése.
4-er. Vándorgyűléseket tartani a megye különböző helyein, hogy a földmívelés, ipar- és Kereskedelem köréből időszerű kérdések szélesebb körben megvitathatók legyenek.

5-ör. A gazdaközönség érdekében összeköttetésbe lépni, a mezőgazdaság különböző ágait illető jelesebb beszerzési forrásokkal.
6-ör. Lehetőleg ismertetni mindazon elveket és szabályokat, melyek az okserü birtokrendezés, a bérletek, földmunkálatok, növényhonosítások, állattenyésztés, trágyakezelés, a kertészet és szőlőművelés, erdészet és egyéb kereskedelmi növények gyakorlati alkalmazásaira vonatkoznak.

7-er Lehetőleg ismertetni a gazdasági eszközöket, a takarékos magtárak, kísérleti telepek, olvasó körök gyűjtemények s a mezőgazdasággal kapcsolatos műipari ágak hasznosságát.
8-ör Lehetőleg odahatni, hogy a mezőgazdaságnak megfelelő törvények hozassanak.

9-er Kitétetni kisebb, de szorgalmas és jól gazdálkodni iparkodó birtokosokat.
10-er Végül, hogy a gazdasági egyesület közérdekű lépései a gazdaság kormányánál erkölcsi támogatásban részesüljenek: Tudomásul vétetik.

408—879.

Nyug földm. ipar- és kereskedelemügyi kir. ministerium 4703/879. sz. a. kelt körirata, melylyel a mult évben több törvényhatóság területén uralgott s Szörény megyében ez évre is átszarmazott keleti marhavész megszünése következtében az összes törvényhatósághoz intézett rendelete másolatát megküldi; továbbá.

4110—879.

Nyug földm. ipar- és kereskedelemügyi kir. ministerium 10800/879. sz. a. kelt körirata, melylyel a Háromszék megyei Márkos községben uralgott keleti marhavész tényleg megszünte következtében az összes törvényhatósághoz intézett köriratát közli.

Tudomásul vétetik. 4347—879.

Az 1878-ik évi Sept. 2-iki közgyűlés 53105—878. sz. a. hozott végzése folytán. Lenk Ödön, Polgár József, Györfy Dániel, Koller Ferencz, Szilágyi Gyula, Egervári Károly, Kodolányi János, Fejér József, Baronyi Ignátz, György János, Molnár István, Szi János, Sibirik Andorján, Tárnok Alajos, Dr. Horváth Károly, Vlasicz János, Vlasicz Antal, Beck Kálmán, Engländer Lajos, Bogdán György, Szmodics Elek, Fábianics Gyula, Banaei Andor József, Blau Pál, Verli Ferencz, Györfy János, Forner Antal, Mocsary János, Pöszér Ferencz, Rajky Lajos, Löwinger Israel, László Ignác, Kerkapoly Mór, Szigethy Lajos, Büky András, Vízgy Gyula, Tulok Attila, Kis János, Hertelendy Imre, Simon János, Osepely László, Horváth Péter, Sziszeky Márk, David János, Gráner Ernő, Möröcz Kálmán, Takács Alajos, Dr. Berger Ignác, Molnár Pál, Bellosics János, Magerl Gusztáv, Reischl Venczel, Nemes Sándor, Rajzórá István, Böhm Manó, Strausz Sándor, Chinoányi Boldizsár, Vendel Ede, Sipos Imre; egyesületi tagok bejelentik, hogy az egyesület tagjai továbbá lenni nem akarnak, abból kilépnek, — továbbá Tralesics József, Vlasicz József, Vlasicz György, Kugler Ferdinand, Eugol Imre tagokhoz intézett felszólítások vissza érkeztek, azon értesítéssel, hogy meghaltak, Böhm Manó pedig hogy holte ismeretlen.

A beérkezett nyilatkozatok illetőleg értesítések egyesületi titkárnak a pénztárnoknak kiadtnak oly utasítással, hogy azok szerint az egyesület alapító és rendes tagjai névjegyzékét össze állítván, a legközelebbi közgyűlésre terjesszék be.

4448—879.

Padusiczky Lajos ur bejelenté, hogy az egyesületnek továbbra is tagja lenni fog: tudomásul vétetik.

4542—879. Pénztárnok ur bejelenté, hogy a kimutatást a pénztár állapotáról, mely szerint 1879. május 1-én 831 fit. 66 kr. készpénz, 1 db. ezüst 2 fitos, 32 db. ezüst 1 fitos, 5 db. ezüst huszas volt: tudomásul vétetik.

46129—1878.

Ügyvezető elnök ur előterjeszti, hogy a nyug földmívelés, ipar- és kereskedelemügyi kir. ministerium az 1878. November 28-án 18136 sz. a. kelt rendeletével közölvén, hogy az ország mező és erdő gazdasági viszonyairól, mint az az 1878. évben léteztek kimerítő tájékoztatóra lévén szüksége, az a célból megkivántató adatok gyűjtésére szolgáló kérdívet azon felhívással küldé le, hogy azt az egyesület területére vonatkozó adatokkal kitöltve, továbbá az egyesület állapotára és működésére vonatkozó külön mellékelt kérdívet színté kitöltve, az egyesület a lefolyt év végeig beküldje, minthogy közgyűlés csak hosszabb idő múlva volt tartandó, az egyesület területén a lefolyt évben létezett mező és erdő gazdasági viszonyokról és az egyesület állapotáról és működéséről a kérdívek kitöltésével a jelentés, melyet az egyesület közlönyében is közlé tétetik, felterjesztette: helyeslöleg tudomásul vétetik.

47126—879.

Ügyvezető elnök ur előadja, hogy a soproni kereskedelmi és iparkamara 1649/878 sz. a. az 1878 évre készítendő feljelentéséhez a Zalamegyei gazdasági és termelési viszonyokról több adatokat szükségelvén és több kérdő pontokra értesítést kérvén,

LÖRINCZ ISTVÁN, Budapesti múzeumkörút 3. A szerezésem a t. cz. vidéki közönséget értesíteni miszerint habbel egyaránt akkért berendeztem, hogy mindennemű... LÖRINCZ ISTVÁN.

HIRDETMEY. A dél-zalai takarékpénztár kebelében szervezett gyűjtő s önszégélyező szövetkezt 1879. évi április 14-én tartott közgyűlésében e társulatnak végfeloszlását határozván el végelszámolásba lépett. Minnek következtében mindazok kik ezen feloszolási határozott szövetkezet ellen bármilyen cizmen jogokat formálhatnak, vagy ellene követeléseket támaszthatnak, ezzenel felhivatnak, miszerint ezen hirdeteméynek a szövetkezet hivatalos közlönyében a „Zala” czimű lapban történendő 3-ik beigtatásról számitva 6 hó alatt érvényesíteni el ne mulasztják, mivel különben a felszámolásába lépett ezen szövetkezet vagyona ennek tagjai között úzletrészeik arányában felosztatni fog.

Table with columns: VAGYON, Osztak értékben, Tartozás, Osztak értékben. Lists various assets and liabilities with monetary values.

A földm. ipar és kereskedelemügyi kir. ministeriumhoz 28136/878 sz. a. rendeletére felterjesztett jelentés értelmében a kamarának ügyvezető elnök által megküldött jövahagyva tudomásul vétetik. 4849—879.

Nyug m. kir. földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi kir. ministerium 8850/879 sz. a. a Phyloxera rovar behurcolásának meggátálása céljából az összes törvényhatóságokhoz intézett rendeletét megküldvén. Az egyesület közlönyében közzététetni határozatott. 4950—1879.

Soproni kereskedelmi és iparkamara a nyug földm. ipar- és kereskedelemügyi ministeriumhoz intézett 1876 évi statisztikai jelentése II-ik része I. II. füzetét megküldi: A könyvtárban megőrzendő. 50

A jegyzőkönyv hitelesítésével. Könygmayer János és Szekeres József urak bizattak meg.

Egyéb elintézendő tárgy nem lévén, elnök ur köszönetét fejezvé ki a jelenvotaknak azives közreműködésükért a gyűlést befejezettnak nyilvánítá.

Glaviná Lajos m. k. elnök. Arvay István, m. k. ügyvezető elnök. Könygmayer János m. k. Szekeres József m. k. Szigethy Antal m. k. egyesületi jegyző.

Felelős szerkesztő. HOFFMANN MOR.

LÖRINCZ ISTVÁN, lábbeli gyártó. Budapesti múzeumkörút 3. A párisi 1878-iki és egyeből is kiállításon I. rendű érmevel kitüntetett.

Magyarországi Államias Biztosító-társaság (Assicurazione Generale) igazgatósága. A csász. kir. szabadalm. ált. biztosító-társaság (Assicurazione Generale) igazgatósága. Igazgató: K. Roth.

Magyarországi Államias Biztosító-társaság (Assicurazione Generale) igazgatósága. A csász. kir. szabadalm. ált. biztosító-társaság (Assicurazione Generale) igazgatósága. Igazgató: K. Roth.

ZALA

MEGYEI ÉRDEKŰ.

Szerkesztői Iroda
Hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők
Ujvárosi utca 513. sz.
Harmadik levelek csak ismert keszűből fogadtassák?
Kéziratok vissza nem küldetnek.

Hirdetéseket felvesznek: Rudolf Mose Budapest Ferenciek háza 11. sz. — A. V. Goldberger Budapest Semmel utca. — A Opekli Bécs Stubeni utca 2. sz. — Weiss Már Bécs II. Tábor utca 11. sz. Rubinstein Jakab és társai Budapest Király utca 17. sz. 1. em. — Haasenstejn & Vogler Bécs I. Wallischgasse 10.

KÖZMŰVELŐDÉSI, TÁRSADALMI ÉS GAZDÁSZATI HETILAP

A Zalamegyei-Gazdasági-Egyesület, a n.-kanizsai tisztii önszegélyző szövetkezet és több más egyesület hivatalos közlönye

25. szám.

Nagy-Kanizsa, Szerdán, 1879. június 18-án.

VI. évfolyam.

Pályázati figyelmeztetés.

A „Zalamegyei gazdasági egyesület a múlt 1878. év szeptemberi közgyűléséből egy magyar nyelven irt szövegi szakmunkára, mely Zalamegye helyi viszonyainak figyelembe tartása mellett a talaj s ehhez alkalmazva a fajok megválasztását, földforgatást, mivélési módokat, szüretelést, borkezelést, szóval a bortermelés minden ágazatát alaposan, népies nyelven és modorban, röviden, de kielégítően fogalmazva tárgyalja” — pályadíjat tűzött ki.

Miután a pályázati határidő **Június 30-dika**, ezennel figyelmeztetjük a pályázni kívánókat, hogy pályamunkáikat a fentebbi határidőig az egyesület titkárához Szigethy Antal úrhoz, Zalaegerszegre beküldjék. — A pályanyertes mű ötven darab tíz frankos arany jutalomban részesül.

Két mágnás.

(H. M.) Hajlandók vagyunk a székesfehérvári orsz. kiállítás erkölcsi horderejét nagyobbra tartani, mint anyagi eredményét, bár ez a másiknak nyomán szokott járni, ha az a sok szép szó, mely már eddig is ejtetett ott a magyariparról, nem lesz a pusztában elhangzó, és a lelkesülés mely ismét mutatkozott, nem lesz hasonló a szalmalánghoz, mely egy pillanattig élénken ég, azután ismét szép csöndesen elalszik, csak az emléket hagyva fenn.

Vezérfiakra akármely téren senki sem szorult annyira, mint a magyar ember; a polgári név maga még kevésbé jóhangzású lévén, megkívánja, hogy a nevet bizonyos fény is környezze, hogy szükség idején azután legyen valamit le is tépni, mikor a népszerűség kezd halványulni. Azért a magyar ember akármilyen egyesülésnél, társulatnál szereti, ha a vezérférfiu valamely fényes névnek hordozója. Ahol ez nincs meg, ott bizonyosan csak fél a működésnek eredménye, akármily erőltetéssel is legyen az egybekötve:

Mi igen szerencsés véletlennek tartjuk, hogy a legujabb időben

két fényes név hordozója lépett ki a társadalmi nyilvános tevékenység küzdterére: Gróf Zichy Jenő, a székesfehérvári orsz. kiállítás kezdeményezője és mozgató lelke és ifj. gr. Károlyi István, ki a nemzeti kaszinóban tartott sensationális felkőszöntőjével, ahol a magyar nyelv és hazafiaság érdekében szállt fel, általános és méltó feltűnést keltett. Azóta az utóbb nevezett mint az orosházai ipartársulatnak a budapesti iparcongressuson képviselője őszinte jelét adta annak, hogy a megkezdett uton tovább akar haladni, és egész életét a haza ügyének akarja szentelni.

Hogy a magyar mágnás ha akar, sokat képes kivinni, azt fényesen bizonyította gróf Zichy Jenő, ki egy nemes ügy érdekében két év óta oly rendkívüli buzgalmat fejtett ki, és ezt oly szép diadalra emelte, hogy minden magyar embernek őszinte elismerésére méltó; hogy ifj. gróf Károlyi Istvánnak époló buzgó akarat mellett szintén igen sok sikerülhet, azt kétségbevonni nem lehet, — ha ily két férfiu társadalmi tevékenység bármely terén tettel, példával elől jár, az oly jótékony befolyással lehet, hogy annak végeredménye kiszámíthatatlan. Azért csak őszintén örülhetünk, ha két férfiu oly mozgalom élén látunk, mely nemzetünk szellemi és anyagi fennmaradásának lényeges feltételt képezi. Ha nyelvben él a nemzet, amit gróf Károlyi István az említett felkőszöntőben egy hazafias szavakban demonstrált, és ez szellemi fejlődésének fontos tényezője, akkor más részről csak az iparnak minél szebb és nemzeti irányban való fejlesztése és versenyképessé tétele, képes csak a magyar nemzetet elszegényedésétől megóvni és idővel gazdaggá és erőssé tenni. És igen szerencsés véletlennek mondjuk, ha a két nemes gróf a nemzeti lét és fennmaradás ezen két sarkpontján találkozott a haza javát célzó üdvös eszméivel. Ha az arisztokraták lesznek a társadalmi tevékenység minden terén a jobbak, a nemzetiszívesen fogja magát vezetésükre bízni, mert a történelem elég fényes név tulajdonosait jegyezte fel mint olyanokat,

kik a magyar nemzet szellemi és anyagi felvirágoztatása munkájában elől jártak. Járjanak elől jó példával, s miután szavukra hallgatnak, buzdítsanak és támogassanak ott, ahol csak lehet, miután betétek, s látni fogják, hogy sok oly dolog könnyű módon megoldást fog nyerni, ami különben, a társadalom kezdeményezésére bízva csak hosszú és nehéz vajúdá után képes gyökeret verni, mert a magyar embernek sokszor derogál, magától vezető alá rendelni, ki az ő szembent nem több, mint jó mag. Azt is őszintén kívánjuk, hogy példájuk főuraink közül többeket is szöllítsanak a tevékenység mezejére. — Amellett hogy üdvös tevékenységük által a hazának tesznek fontos szolgálatot, a nemzet nem felejt el azok neveit, kik elismerésére és halájjára érdemesek.

A takarékoságról.

I. Lélektani szempontból.

(Folytatás.)

Ellenvetésül felhozatik még, hogy a gyermek most is oly gyarlón, gyámoltalanul lép a világba, mint Adam apánk korában. — Épen azért neveljük életképessé, sőt élelmessé, hogy a midőn majd a világba kilép, a maga lábán járni tudjon; — ennek elérésére pedig a nevelés több eszközeivel az iskolai takaréktár-intézmény hathatósan közreműködik.

Ajánlatik még, hogy „a takarékoskodásnál ne a szegénységtől és rongyos öltönyöktől való félelem, hanem a belátás, lelki bátorság, mértékletesség és igazság vezéreljék az egyént.” Ezen erőneket mi is méltatván és az iskolai takarékpénztár alapjául vévén fel, mégis — miután nem csupa szellemből, hanem testből is állunk, — legjobbnak látjuk, ha e kétféle tényező által egyesülten vezéreltetjük, s élénke tartjuk, ha anyagi természetünket a szellemi teltet uralkodni nem engedjük.

Felhozatik még: „Hogyan kívánhatjuk gyermektől, hogy megbecsülje a pénzt, melyért semmit sem kell adnia vagy tennie?” — De igen, kell tennie, ha egyebet nem, jónak lennie, érdem nélkül a gyermek sem

jutalmaztatik. Ugyanis, amidőn egy pár krajczárt vagy más egyebet ajánduk adunk is neki, előre szoktuk bocsátani: no mivel szorgalmasan tanulát, szépen irtát stb. vagy jó voltát; sőt hozzá teszük: máskor is iparkodjál! Ezen elő- és utómegjegyzéssel mintegy tudokra adandók elismerésünket a már tett — és buzdításunkat a teendő érdemért; sőt még azt is hozzá szoktuk tenni: „becsüld meg, tedd el emlékül!” Ekéánt a tanulás és a gyermek minden egyéb iskolai teendőjének teljesítése, sőt erkölcsi jó magaviselete is munka lévén, miután ebbeli érdemeiért jutalmul kapott krobban, mint munkadíjban nemcsak az ismétlő- és felsőbb népiskolai, hanem már az I. osztályu elemi tanuló is szokott részesülni, és ezen krajczárjait nem „ingyen”, hanem „szerezett pénz” czímen takarítja meg, az is következik, hogy az iskolai takarékpénztár nem csupán az ismétlő- és felső, hanem az alsó népiskola I-ső osztályába is behozható.

2. Nevelési szempontból.

Javasoltatott: „A gyermekben gyermeket kell nevelni és nem komor férfiu vagy nőt.” — Ezen javaslat imigy módosítandó: a gyermekben a gyermeket életrevaló emberré kell nevelni, hogy amikor szükséges leend, soha komor, hanem komolyan gondolkodni tudó, s mind magának, mind másnak hasznos férfiuvá vagy nővé váljék. Ezt pedig valamint a természet szerű fejlődést, mely szerint egyéb mását is megtakarítja és gyűjtögeti, az iskolai takarékpénztár nem akadályozza, hanem inkább egyengeti és elősegíti. Azon intelem ellen pedig: Ne rakjuk a gyermek vállaira azt a terhet, melyet előreláthatólag; mint felnőt elviselni kénytelen lesz. Épen azért, hogy felnőt korában vállait teher ne nyomja, vagy ha valamelyes ránehezedik is, azt elviselni könyvében bírja, szokják a tehernek takarítással eszközöndő eltávolításához már kicsiny korában. És miután felnőtteknél is nem a takarékoság, hanem a bitangolás eredménye, a szegénység a teher, gyermekeknél a takarékoság a szegénység ellenszerével

A „Zala” tárczája.

Lizike

Beszély

Irtá: Rötter Vilmos.

(Folytatás és vége.)

A koromsötét éjszakán baglyok hurognak és denevérek röpöknek, rémek és kiserítetek járnak, kelnek és a hova az emberi szem nem hatolhat, ki tudja minő szokatlan és borzasztó lények népesítik a tajt! — Azt sem bírja senki sem megmagyarázni, mi történt ott benn annak a kis leánynak bensőjében, minő érzelmek voltak azok, melyek szívverését egyre gyorsították, vért vad rohanatban hajszolták erein keresztül és a szemében ragyogó tiszta eget oly sötétíté és vészterhessé tették. A beszélyő csak azt mondhatja el felőle, hogy a szépen kinyílt virág tövéből letörve gyors lankadásnak és hervadásnak indult.

Lizike nem bátorodott anyja szeméi elé menni, nem is ment be, midőn az erdőből atyja visszahozta, a lakosába, hanem a föld alá bujt, a pinczében verte fel tanyáját.

A pincze elzárt és enyészott levegőjének edgett vastermészeté sokáig ellentállt de a mit a tésté beható környezett nem birt lerontani azt megemésztették szellemi szenvedési, teste elfogyatá, arcvonásai eltörzöltek és néha néha tagjainak göncös vonaglására arról tanuskodtak, hogy az elbágyadt test megbetegszik.

Aron korcsmáros még mindig nem bírta lerázni a rablincset, a járszalagot, melynél fogva neje vezette őt, még mindig göröcsösen a markába szorította. Ha leányához el el látogatra látta ennek csendes szenvedését, látta hervadó arcát, habár leánya soha egyetlen szóval sem panaszkodott sorsa ellen, mindig azon elhatározással hagyta el leánya sötét tanyáját, hogy meg fogja mondani drága Bettikéjének, minő nem szép tőle ily bánásmód saját édes leánya irányában, sőt azt is meg akarta neki mindig mondani, hogy az egész szerencsétlenségnek tulajdonképen senki más mint ő az oka, de ha neje szemében nézett, inkább szálta a bátorsága és halgatott. A korcsmárosnak pedig vad volt saját hibája ellen és egyedül csak leányát vádolta, a ki ennyire megbirt feledkezni önmagáról és ekkora szegényt hozott az ő és családja fejére.

Igy nőttek a napok hetekké és ezek hónapokká.

Elmult a nyár, elmúlt az ősz is, és Lizike mindig közelebb látta jönni azon borzasztó időt, midőn szegényének gyümölcsös napvilágot fog látni.

Ekkor történt az a nagy világsodrá, melyet senki sem hitt volna, hogy Aron korcsmáros türelmének fonala egyszerre ketté pattant és elhatározta, hogy leányát dohos lakhelyéből felhozza a napvilágra és neje ellen, ha török, ha szakad, meg fogja őt védni.

Fel is hozta őt, a pinczéből, de ha tudta volna, mi fog ebből következni, alig tette volna.

Midőn Lizike oly hosszú idő után ismét

napvilágot látott, midőn az Isten szabad ege alatt állt, megmagyarázhatlan érzemény fogta el szívét.

A magas égbolton vészterhes sötét felhők tornyosulnak össze. Oly borzasztó sötétek, hogy a legelőször gulya a szélrózsa minde irányában szétszalad ijedtében és a gulyás remegve vonul be alacsony gúnyhózába. Ki tudja hány tenzer, hány hatalmas folyam páráit tartalmazza az ég sötét burka! Ki tudja hány virág gyöngyharmata oszlott szét, hogy szárnya keve a lég töbződő tengerével egyesüljön! Sötétben, de csendesen közelget a vészterhes tömeg a látókor felé, el is borítja azt egészen a zajos természet elnémul, csak a síró vész harang rémhangja száll fel esdőleg a magas meny kormányzójához. — De ki parancsol az elomeknek! Egy légnomós, a szél egy lehetne és a villámok ezrei végtelen harsónával hirdetik, hogy a természet fájdalmát már nem viselheti tovább némán és csendesen, hogy a zivatar vad kitérése elkerülhetetlen.

Hogy ha belenézhetné volna nyájas olvasó azon leányka szívbe, a ki minden tájában remegve atyja által sötét tanyájából kihurozva, egyszerre a szabadban érezte magát, még a leirtnál borzasztóbb elemcsatának lehetné volna szemtanúja. És ugy mint lehetetlen a vészfelhő páráit és csapzeit megszámlálni, úgy mint lehetetlen meghatározni, mennyi villanyösszirkát rejt az egy vészöngy, ugy szinte lehetetlen a fájdalom és keserv örömeppjeit áttekinteni, melyek Lizike belsejében vészfelhővé gyűltek össze, és ugy lehetetlen az érzelmek egyes villámait megszámlálni, melyek a napvilág első látásánál keblét osto-

rozták és égették. És ugy mint a zivatar kitérésének elődéséhez elég egy fuvallat, ugy elég volt a legváltozás arra, hogy Lizike csendes, bár sötét kedélyt feloldja, és érzelmét a kitérésig fokozza. De míg a természet, ha kiserite keserveit, ha égő fájdalomnak tünyvilmit szelnek bocsátotta, ismét mosolygni kezd, és ismét kiderül, addig a halálra sebzett szívnek nincs több mosolygó verőfénye, nincs több üde lehellete, és nyugalmát, csak a siron túl találja meg, hol többé nem dohog, nem érez, a hol többé mint népdal mondja: „nem táj semmi, nem bán senki.”

Elbeszéltek már, mint szakitotta ki Lizike magát atyja karjai közül, és mint rohant tova könnyű öltözékében a hófödté országúton, de mielőtt követők őt, vessünk még egy pillanatot a csapszékbe.

Említettük már azt is, minő senkitől sem várt módon szakadt meg a házibéke, és mily kézzelfogható módon nyilvánította Aron nemzettségét neje irányában, ennek eljárása fölött. Bettike most érezte először a lelkiismeret vadját vállaira nehezülni, először számolt önmagával, és először kezdte belátni, hogy ő nem csak leányának bűnrésze, hanem talán a legnagyobb bűnöse. Ezért csak passzív ellentállásra akadt nála férje, nem is szidalmazta, nem is bántotta őt, hanem csak türt mindent, mint a gúszba került vad, végre sirni kezdett és elfogadva számdűzetését, elhagyta a házat és a szomszéd faluba menekült barátinőjéhez. Történetünk most már gyorsan siet vége felé. — Lizike atyját és szavakkal: hasztalan atyjám, engem vissza nem tarthatsz, én Lajoshoz megyek, visszautasítva, a Sárközi kastély

és a jobblet eszközeül tünetsék fel. A gyermek előtt alkalmaslag a becsületes vagyonsodásról, ennek eszközeiről és a vagyon fokozásáról arányban álló kötelmekről való szólast is az iskolai takarékpénztár nem hogy ellenezné, de feltételezi.

Felhozott még: „Elegendő, ha népiszkolában a gyermeket okosság jövé neveljük.“ Ezt minden tanítónak akarnia kell, csak azon különbözéssel, hogy mindenkéltől jókká és pedig oly jókká, hogy mások segíteni ne csak akarjanak, hanem tudjanak is; azután oly okosokká, hogy ne csak máttól holnapig, hanem továbbra is legyen előrelátásuk; ne csak költeni, hanem szerezni, takarítani is tudjanak; továbbá az igazságos uton módon kinalkozó haszon megtartásában, sőt elnyerésében ügyesek, szóval életképesek legyenek. — Aki pedig nem takarékos, az teljesen sem nem jó, mert mindig magát, mind hozzátartozóit veszni hagyja, s nem elég okos, mert 2 + 1, sőt 2 x 3 helyett 2-1-bez nyul.

Továbbá, ha a gyermek betett pénzcskéje után egy pár krajczárnyi kamathoz a nélkül jut, hogy azért külön fáradozna, ebből nem káros, hanem hasznos következményt látunk, mert ezen kamat mint akármi birtok jövedelme, megszolgált vagy érdemelt tőkéjének csak gyümölcse. Itt azonban az is megjegyzendő, hogy az iskolai takarékpénztár célját nem is a kamatnyereményeknek vagy a betett pénzeknek összege, hanem inkább a betétet hozók és azok betéteinek száma biztosítja.

(Folytatás köv.)

Helyi és megyei hírek.

— A főgymnasiumban a folyó tanévet befejező vizsgálatok jun. hó 16-án veszik kezdetüket a tartanak 25-ig bezárólag. A magánvizsgálatok 26, 27, a 28-ikán fognak megtartatni. 21-én délután 5 órakor dísz-tornázással egybekapcsolt ének-, zene- és szavalati ünnepély lesz, melyre valamint a nyilvános vizsgálatokra is, a t. szülők, rokonok, felügyelők s általában a tanügy iránt érdeklődők tisztelettel meghívotnak. A tanév 29-én fog bezáratni ünnepélyes „Tedeum“-mal.

Nagy-Kanizsán, 1879. jun. 12.

A főgymn. igazgatóság.

telé irányozta lépteit. — Távolról zeneszó ütötte meg fülét, összerendezett, rövid időre megállt, azután tovább sietett.

Hogy miért akarta fölkeresni Lajost, erről önmagának sem birt számot adni; vágya, szenvedélye, lángoló szerelme, és a megsárgult leány ideges felindulása vezették őt, és ő vakon követte vezetőit.

A főbejárásnál egy szifrán öltözött szolgáló állította meg a szavakkal:

Hova tetszik menni?

Mi gondod rá hitvány szolgáló? Vágott oda Lizike, és őt félre tolvá tovább akart menni.

De a szolgáló gyöngédtelesen karjánál fogva őt haragosan kiáltott rá: Hová? —

Lizike remegni kezdett és szótlanul állt meg, azután alig érthetően mormogá: „Hát nem szabad bemenni? — Zsebeiben kutatót, hogy a kutyának konczot dobjon, de egy fillért sem talált benne. — Ez alatt a szolgáló elfelejtette előbbi felindulását, és a midőn a szenvedő leány szeméibe tekintett, részvétteljesen kérdé: „Kivel akarsz beszélni szegény leány? — „Sajnálás? — „Susogó Lizike, és kimondhatlan fájó tekintetet vetett a szifra szolgálóra. „Eredj, híd ki hát uradat, vagy bocsáss be.“ A szolgáló eltűnt, és pár perc múlva Lajos díszes öltözetben, de igen komoly arckifejezéssel Lizike előtt termett.

Midőn megpillantá őt, halálsápadt lett, és soká bámúlt szótlanul és zavarodtan egykori imádoztjára, kinek emléke már tűnni kezdett lelkében, és ki most mint a bosszú anyyala állt előtte.

„Már távolról zenét hallottam, szólalt meg Lizike, talán épen menyegződhez jövök? — Lajos halálsápadtsága fokozódott, egy szót sem birt szólani, kezével szívéhez kapott és eltávozott.

Lizike utára akart menni, de két ismerős kényes vállaira nehezült, és visszatartóztatta.

Lizike visszapillantva a szolgálót látta, a ki sajnálkozó tekintettel de határozottan mondá: „Nem szabad tovább menni, mert sok urak vannak ott benn, és a nagyszákos ur ma tartja lakodalmát.“

Lizike megkövült állt a szolgáló szemébe, nem mozdult, nem szólt, csak bámúlt, azután mint a gyilkoló vadászott halálra sebest vad egyet sóhajtra, hanyatt

— Kedvezőtlen időjárás miatt az I. nagy-kanizsai kérekedelmi ifjak önképző egylete által e hó 14-ére hirdettet kerji ünnepély jövé szombaton folyó hó 21-ére halasztatott. Ha netalán az időjárás e napon se engedné az ünnepély megtartását, ugy ez a következő vasnapra vagy pedig a rá következő szöp napra halasztatik, mi a Zöldta kerti nagy árboza zászló felhúzásával adatik a t. közönség tudtára. — Az előkészületek az ünnepélyre nagyban folynak; a kivilágítás igen is fényes lesz, a díszítés egyáltalában sok izléssel rendezve, ugy, hogy szép meglepetés várja a látogató közönséget. Kivánjuk, miután a tiszta jövedelem a könyvtár javára fordittatik, hogy szép időjárás mozdítsa elő a nemes célt.

— (Legfelsőbb község.) Neuhaus Abraham, tapolczai rabbi ur Ó Felsége büsztemenyegzője alkalmára hódolati költeményt irt s azt Ó Felségéhez juttatta. A rabbi ur a következő átiratot kapta Zalavármegye főispánjától: Tisztelendő Rabbi ur! Ó császári apostoli kir. Felsége f. é. máj. 22-én kelt legfelsőbb elhatározásával tisztelendő rabbi urnak az ezüst menyegző alkalmából alázatosan felterjesztett hódolati költeményét legfelsőbb községnek nyilvánítása mellett legkegyelmesebben tudomásul venni méltóztatott. — Minő is a kir. belügyminister ur ó excellentiájának folyó évi június hó 2-án kelt 3566 elv. számú alatt kelt leirata folytán, tisztelendő rabbi urat örömmel tudósítom. Zala-Egerszegen, 1879. évi június 9-én. Urmányi József s. k. Üzletelendő Neuhaus Abraham rabbi urnak Tapolczán.

— Láng Fülöp ur lapunk mult számában eleve jelzett, f. hó 11-ikén a „Szarvas“ dísztermében rendezett dalestélyön minden várakozást túlszárnyaló mérvben bebizonyította, hogy kiváló jó hirneve teljesen alapos és igazolt. — Mi szép hang és művészi kifejelettségben tőkélyesebbet alig képzelhetünk. — Láng ur azon kiválóbb művészek egyike kik minden mozgás, minden hang-lejtésben mély érzést elarúván — folyton lebilincselni képesek a hallgatót. — Az estély az édes benyomású pillanatok oly halmazával birt, aminőket a műzsák egy valódi felkentje halgatóin csak előidézni képes. — A megjelent közönség felkesültségének minden egyes szám után zajos tápsal adott kifejezést — és daczára a hosszadalmas és fárasztó műsorozatnak az „Afrikai nő“ nevető ariájának ismétlésére kényseríté a hangversenyzőt. — Megvagyunk róla gyözdöve, hogy ez estély tartós, szép emléket hagyott vissza azokban, kik e valódi művelzet részesei voltak és büszkék vagyunk a művészre ki, mint városunk szülöttje ennek díszére szolgál. — Kisérje őt boldogság szép pályája további utjain!

— A zalamegyei ált. tanítótestületi közgyűlése ez idén Tapolczán fog megtartatni. A közgyűlés programja, mely természetesen még vita tárgya lesz az előértekezleten, több érdekes tárgyat foglal magában.

— Felolvasás. Dr. Lipp Vimos, a keszt helyi gymn. érdemdús igazgatója f. hó 8-án d. u. a gymn. muzeum termében érde-

zuhant a kövezeten, — elvesztette eszméletét.

Midőn föleszmélt csinosan berendezett szobában, díszes keretben találta magát; körülte hárman voltak: atyja, ki zokogott és könyezett, az orvos, ki fejét csóválta, és egy nőcseléd, ki jégburogatásokat rakott szívére.

„Minek a jég? — szöla gyenge hangon, ugy is kihül, ha lángja elenyészik, minek a jég? —

El is enyészett a láng, ki is hült Lizike szíve. Utolsó lehelleténél mosolygott, az első mosoly hónapok óta, de e mosoly örökké tartó volt.

Lajos Dárday Ellával egybekelt, de házassága nem volt szerencsés. Ella könynyelmi magaviselete által csakhamar elvesztette Lajos barátságát, és a meghasonlás a két házaspár között mindig nőtt, míg végre tátongy örvény választotta el őket egymástól. Nem teremtette az Isten egymásnak őket, az öreg szülők csalódtak, nem volt egymáshoz illő pár, ép azért nem, mert sok tulajdonság közös volt köztük. Csak az ellenkező pólusok vonzhatják egymást, és csak ott jöhet létre mint Schiller mondja, az összhangzat, hol a szigor a gyengésséggel, az erőteljes a gyengével egyesülnek. — Lajos ismét elhagyta hazáját, ismét külföldön barangolt, de nem találta meg, amit keresett; lelke elveszett nyugalomát. Visszajöve csak édes anyját találta még életben, atyja munkás élete után már az örök nyugalomát élvezte.

Első útja, midőn haza érkezett, egy sirdombhoz vezette őt, Lizike sírjához, és a mint valamikor szebb időkben a csapadék minden napos vendég volt, ugy most minden csendes este azon helyen találta őt, hol annak poszó hamvai nyugszanak, aki őt, a nagy világban egyedül, igazán szeretni birta.

A sírok költészete.

Kissé különök, ámbar nem kellemetlen hangzása van e zámnek; és pedig először azért, met azokatlan; másodsor pedig azért, mivel tudjuk, hogy a halál a legfőlelmegyarázhatlanabb prózaiságok egyike. Amde csatlakozhatunk mégis, ha azt hinniök, hogy a halálban a költészetet föl nem ta-

kes felolvasást tartott „Attila, a világ ostor-rárd“. A jelenlét díszes közönség mind végig éber figyelemmel hallgatta a kitünő történelmi becsú felolvasást, s a tudós felolvasót, ki már másodízben nyújtott a keszt helyi művel közönségnek felolvasásával élvezetes órákat (felolvasásának előbbi tárgya „A keszt helyi őskori temető“ volt), lelkesen megdölgenezték. Isten tartsa meg jó egészséghen a nemesen gondolkodó derék igazgatót még sokáig Keszthely s a haza javára! — —i—ly.

— A keszt helyi gazdasági tanítótestület hallgatósága által a kebabeli „Deák könyvtár“ és „negy-egylet“ javára f. hó 7-én „Hévízen“ tartott tavaszi mulatság igen jól sikerült. A vidéki közönség dícsőre méltóan volt képviselve, azonban a keszt helyi mulatni szerető fiataloknak is egy szép része ott díszelgett. Ott láttuk: Wünsch Ilonka k. a. Keszthelyről, Amburg Matild kisaszonny Kéthelyről, Hanny növ. B. Magyaródról, Hetényi Matild k. a. Zala-Egerszegről, Csesznák Mariska k. a. Keszthelyről, Szabó Etelka k. a. Keszthelyről, stb. stb. A díszes közönség reggel oszlott csak el szép emlékekkel, a mi igen világos.

Jofa.

— Székesfehérvártól a hazai ipar védelmére congressus tartatott, amelynek lefolyásáról a következőket írják: A gyűlést Boné Géza fehérmegyei alispán nyitotta meg, mire elnökké gr. Zichy Jenő, jegyzővé Havranek József sz.-fehérvári polgármester választatott. A meghívó felolvasása után gr. Zichy Jenő fejtegette a hazai ipar védelmének szükségét, ellene nyilatkozván azonban a „védegyletek“-nek s 24 tagu bizottság kiküldetését indítványozta, melynek feladatául tétéséék részletes javaslat kidolgozása. — Az indítvány igen különböző hatást tett. Hegedüs Sándor, Neumann Armin, Ráth Károly, Boné Géza, Melcer Gyula és Rakovszky István mellett szólottak, ellene Verhovay Gyula, Szalay Imre, Szederkény Nándor és Szalay Károly, kik a védegyletek eszméjét pártolták. A többség Zichy Jenő indítványát fogadta s Ráth pótló indítványával együtt, mely szerint a bizottság határozott instrukciók adassanak. A bizottság tagjaira választottak: gróf Zichy Jenő, gróf Dezsöffy Aurél, Falk Miksa, gróf Károlyi Pista, gr. Apponyi Albert, Hegedüs Sándor, Ráth Károly, Melcer Gyula, Szabóky Adolf, Szvetenay, Rakovszky István, Lederer Sándor, Mudrony Soma, Havranek József, Simonfay Imre, báró Liptay Béla, Kaufhermayer Károly, Boné Géza, Jágocsi Péterfy József, Schmierer Gyula, Baross Gábor, Szalay Imre, Helfy Ignác, Neisiedler Károly és Gaál Jenő. E névsor, melyet a kijelölő bizottság ajánlott, hrves vitát keltett. Szalay Imre kijelenté, hogy nem kíván tagja lenni. Gelléry nem helyeslé, hogy olyanok is vannak a névsorban, kik nincsenek jelen, s azt sem tudni hajlandók-e elfogadni a missiót. Neoporits Ignác azt rosaltá, hogy a névsor tele van mégnással, de kiszorították belőle az iparosokat. Jágocsi Péterfy József (ki elég szerény magát az ipar fölkennt apostolának nevezni, a kisebbség ellen fakadt ki, mit Szalay Imre utasított vissza kellő erély-

lálhatni; mert nincs oly prózaiság, melyben a költőség meg ne volna, s hogy mégsem látjuk mindenütt egyformán, vagy csak kevésbé is nyilvánulni: annak oka a szellem korlátoltságában rejlik, mely nem tudja azt mindenünne elővárásolni. Megvan a halálnak is az ő költői oldala s költészete s ezen költészetenek gyöngyeit csaknem kizárólag a még kevésbé civilizált kelet termi. Általában minél tanakusabb valamely nép, annál teljesebben virágzik nála a halálköltészete.

A török költő, ha a műezsin a karcsu minaret erkélyéről kihirdeti a nap nyugtát, elhagyja titkon a város zaját s fölkeresi Ehub elhagyatott sírjait, melyek egy-kére aztán ledül pihenni. Nagy fekete szemei, melyek a kelő holdon csüngnek, nem szikráznak mint egy spanyol hidalgóé; de melyeknek sugara azért mégis törőbb, mint a gazella szívből fakadó tekintete. Arczán az a mélabús kifejezés, és szemében az a sajtáságos ábránd pihen, mely a keleti képek, de különösen a törökök typusának egyik több vonását képezi. — Vajjon miért megy épen a temetőbe, mi vonzhatja oda, hiszen magányt máshol is találhatna? Tán lelke ott a szellemekkel társalog, melyek a hurik fényes birodalmáról mondanak neki tündérmesét, melyet ő aztán olyan elragadó fantáziával tud lefesteni, hogy minden igazhívó kész feláldozni életét, csak hogy annak a gyönyörnek és boldogságnak egy parányában is részesülhessen?

Es az a kószáló beduin, mely Arabia forró homokján barangol, miért áll meg mindig, ha utja egy-egy turbános homokkó mellett vezet el? Tán az alatta szunyadó hősré gondol, és szabad lelke annak szellemétől bátorságot és kitartást kölcsönöz?

Vagy arra messze nyugaton az a szegény és lenézett indus, miért keresi fel a másnak jelentéktelen Hunanucoot, hogy szerényül áldoztat az egykor hatalmas inkák néma sírjai közelében mutathassa be hűlen isteneinek?

Mind olyan kérdés, melyre csak a vallás bölcsé tud egyenes feleletet adni, mig a lélekbuvár különböző népek szerint, különböző szempontból kiindulva magyaráz meg.

Az tény, hogy a temető iránt ösztön-szerű vagy tán inkább mondhatni — babonás kegyelettel viseltetik mindenki, csak

lyel. — Az értekezleten a törvényhatóságoknak alig egy negyed része volt képviselve az ülés teremben mintegy 120-an lehettek, de a legnagyobb résznek megbízása nem volt. (F. H.)

— (Geröfy Keszthelyen). Ugy értesülünk, hogy Geröfy Avdor jövévi szintársulatával már közelebb kezdendi meg előadásait a keszt helyi színházban. A szintársulatnak Keszthelyen való működéséről rendszeres tudósításokat hozandunk.

— (Székesfehérvári hírek). A kiállítási jury befejezte munkálatait. — A dolog nem oly simán ment, amint azt sokan szerették volna, azért a reklamációk száma is meglehetősen nagy. No, de ezzel is csak fognak végezni a jury tagjai. Ugy értesülünk, hogy a többiek között egy derék helyi iparosunkra Keller czipészre vár nagyobb kitüntetés, kinek kiállított lábbelije mind esin, izlés, tartósság tekintetében általános tetszést arattak. Ugy halljuk, hogy az arany érmét ítélték oda számára.

— Tavaszi közgyűlés. A dunántúli helyvét hivallású egyházkerület mult hétfőn, jun. 9-én és a következő napokon tartotta Balaton-Füred községben Pop Gábor és Vég-hely Imre urak elnökléte alatt tavaszi rendes közgyűlést, mely leginkább a pápai tanítóképezde és főiskola alapítványával foglalkozott. A gyűlésen mintegy 60-70 tag volt jelen. A lelkészek felavatása jun. 10-én volt. (v.)

— Assecuracioni Generáll. A nevezett intézet részvényesei által máj. 24-én Triesztben tartott közgyűlés elé terjesztett szám-tételből kitünik, miszerint az 1878. üzletév össznyeresége 289.475 frt. 25 kr-ra rugott, így tehát többre az előző évnél. Az osztalék részvényenkint 61 frt 20 kr. aranyban s június 10-től kezdve fog kifizettetni. A lebolonyítások mintaszerű pontossággal vannak felállítva, s világosan bizonyítják mennyire iparkodk az intézet kütözött céljait: a biztosítéki alapok nagyobbitásait a tartalékok emlése által érvényesíteni. Ezek összes növekedése az 1877-ik évhez képest 748.249 frt 18 krt tesz ki, miáltal a tartalékok 17.693.217 frt 79 kr-ra rugnak, a mely összegre következőkben oszlik meg: az elemi biztosítások tőkésített nyeresémi-tartalékai 713.798 frt 15 kr; az életbiztosítások tőkésített nyeresémi-tartalékai 778.557 frt 59 kr; — rendelkezés alatt levő rendkívüli tartalékok — 200.000 frt, értékpapírok árfolyam-ingadozásának tartalékjai 43.814 frt 16 kr, folyó elemi biztosítások tartalékjai 1.595.510 frt 15 krajczár, folyó életbiztosítások tartalékai 14.281.537 frt 74 kr, künnlevő kétes tartozások tartalékai 80.000 frt. összesen 17.693.217 frt 79 kr. A lebolonyításokhoz az életbiztosítások tartalékainak pontos kiszámításai vannak csatolva, hogy azokból minden osztály és minden életkorra nézve a tartalékok szemléltethetők válnak. A 61 frt 50 krt. osztalék tetemesebb összegre emelkedhetett volna, ha az intézet előnyesebbnek nem tekiuti a feltételek élet-járadék üzletből előrt 194.086 frt 84 kr nyereségek felosztás alá nem bocsátása

épen a legmagasabb civilizáció nem, mely a halottak életével megemmisítésére törekszik. Lehet, hogy ennek okoskodása ésszerű, és ennek következtében helyes is; de mégis megborad a vallási fanatizmust még teljesen le nem vetkező mostani ember, ha ennek eshetőségére gondol. Minek is elégetni a holtakat? s minek megfosztani az embert attól az egy [] méternyi kis területől, melyet holta után igényel a földtől, hogy alatta háborítatlan alhassa keresztül azt a hosszú-hosszu éjszakát?

De a temető iránti tisztelet indító okai is a népek szerint különböznek.

A török ősei sirjának magabazáll s hajdani dícsőségén kesereg, a német azért térdel a sírra, hogy telerakhassa magát kezesittel a homlokától egész a hasig s az elhunyt büneiért rimánködjék; a magyar ember pedig igen gyakran csak szórakozást keresni megy a temetőbe.

Szórakozás temetőben! ? kérdi tán valaki? Már miért ne? Egy temető egész kis történetár, melyben a szereplők bár egytől-egyig halottak, s aztán meg nem is afféle világraszóló; de mégis eléggé érdekes arra, hogy az ember leginkább egyszer végig silabizálja. Egy nagyobb temető egész gyűjteményét foglalja magában az életuratoknak, gnómáknak és epigrammáknak, melyek az elmét és szívet mindenkor leszokják bilincselni. Találunk ott szellemet, melyet csodálhatunk és talánuk jóízű humor, mely kedélyünket gyönyörködteti. Az előbbi a műköltészet keretébe vág; mig az utóbbit kiétele nélkül a népies költészethez sorozhatjuk, már t. i. a mennyiben ez a költészet rovására tehetjük.

Angliában a sírrok egyszerűek, alig néhány szóból állanak s pár soron túl csak ritkán terjednek; de mindenkor felcsök és jellemzők. A francia sírrok ellenben dagályosak és igen gyakran nem egyebek, pusztá szövirágnál. A magyar sírrok azon része, melyet a műköltészethez számíthatunk, hasonlít az angoihoz, mint a francziától különbözik. — a mennyiben ez se nem rövid, veles, se nem dagályos; hanem mindig tárgyilagoss, többnyire plasztikai tömörséggel írva. Ezen versekben uralkodó elem a rim, melyért még a tartalom is sokszor fölládosztatik, mint például az ismeretes sír-iratban is:

Derek két ember volt mind a három Ége.

helyett, ezen öszeggel inkább az osztály tartálékálatját gyarapítani, mi által az üzletekre a kamatokat jóvőre nem mint eddig 5 százalékkal, hanem csak 4 százalékkal számíthatja.

Magyarország és a Nagyvilág 24-ik számának tartalma.

Szöveg: Költőkódás. — Keskeny utca sarkán. Költ. (Jakab Ödön) — A panamai földszoros átmetésése. — A kis zöld-ség. Elbeszélés. (Széptalud U. Ferencz.) I. folyt. — A vér. („Strathmore.“) Regény. (Iris: Ouida.) XXIII. folyt. — Virág-álmok. Költ. (Forrás János.) — Az orröl. (K. T. K.) — Gabnás hajók a Dunán. (F.) — A hangyák tehenészetete és mezei gazdasága. (Félgás Gábor.) — Zulu gavallérok. — Különfélék. — Sakkfeladvány: — Szőrejtvény. — Szerk. üzenetek.

Rajzok: Költőkódás. — Gabnás hajók a Dunán. — Zulu gavallérok. — A panamai földszoros átmetésése: Képek a Panamai vidékről.

Vegyes.

Tájkép egy nő hátán. Párisban egy festő neje huruban szenvedett — meséli a „Figaro“. E baj ellen a párisi orvosok ib-lany-bekenést ajánlanak, s ezt ajánlották többi közt a mi festőnknek is. A festő ib-lanyt hozat a gyógyszerért, ecsetet vesz, s neje hátát kenni kezdi. Munkálkodása közben felébredt benne művészi génius, s nejének hátára egy elragadó tájkép vázlatát veti. A nő egy negyedórán csak türellemmel állta, de mivel a „műtettel“ a festő nem akart fölhagyni, nyugtalanodni kezdett. „Csak még egy pillanat várj“, mondá a gyengejé férj, „még csak a nevetem jegyzem alá s azután elmehetsz a kiállításba.“

A sonkák királya. Mult alkalommal említettük, hogy Vojnits Dávid Ó-Moroviczáról egy nagy sonkát küldött a székesfehérvári kiállításra, ezuttal közülük annak „családját“ is. A Dávid bácsi által kiállított sonka, mely étvágygerjesztőleg kaczérokodik az ételmi cikkek társaságában, — friss állapotában 34 kilogram súlyjal bír. Jelenleg 16 kgm. és 10 dekgammot nyom és képes lenne egy oly hatalmas gyomrot is, — mely őt egyszerre befogadni tudná birodalmába — egypár hét megfektetni. A sonkának biographiájából a következő érdekes adatokat jegyeztük fel. Az ártány, melynek ő is egyik elő-osalopa volt, apja az első párisi vilákiállításból importált Dudley-téle angol faj; anyja a disznótársadalom egyik ünnepelt szépsége és hájos tagja volt, s a disznófaj gyengédebb neméhez tartozott, fia nevelésére sok gondot fordított, ami — hála a Bácsmezei jóféle kukoriczának — mosléknak — nagy részben sikerült is; a jó anyafői mangalica Vojnits Simon nyájából származik. A boldogult ártány kihizása, melynek földi maradványaiból ez országra szóló sonka származik — 6 hónapig tartott. Szalona és hája 218 kiló, husa 122 kiló, összesen 340 kilogram. Hossza 142 centiméter volt. Bizony, bizony, kár lenne e nemes fajnak kivészni.

A nihilista foglyoknak egy kétségbeesett szökési kísérletre kelt most legnagyobb feltűnést Oroszországban. A tobojszki börtön roppant szilárd alapfalai alá, s azon

István, Péter, János, meg a felesége. A sorok azonban nem ritkán tíz, tizenkettőre is terjedvők, aszerint t. i. amint az illetőnek több mozzanatait több, vagy kevesebb vonással lehet kikerekíteni. Legszokottabbak mégis a négy — hat sorig terjedők, melyek nem oszlanak ugyan határozott elő és utó részre mint az epigrámm, hanem egy szorosán összefüggő egészet képeznek; az ugynevezett élpont (pionre) azonban végsoraikban többnyire mégis föl-lelhető, s az előrész inkább a tételt látszik képezni. Mint például:

Itt nyugszik e sírhalmoban
Borközi Boros Borbála,
Pálkás Pál hites társa,
Kinek a bor soha meg nem árta;
De a pálinkától gyakran
Kék vala a háta.

Vagy:
Négy pogácsa nyugszik itt a sír gyomrába:
György, Pál, Menyhért, János mindahárom
(bátya)
Egysem élt közülük negyvenkilencz évet,
Mégis mind a négyen ötven évet éltek.

Ha valaki tíz-tizenöt nagyobb temetőt összejár, bizonyára akad bennük sok furcsa sűrűsége, melyek többnyire egy-egy kocsa postárával avatott falusi vagy kisvárosi kosta gembereidett eszméjüleményei. Olykor azonban találkozik köztük igazán csinos és jellemző is, mint például: (A nagy-körösi temetőben).

Azt mutatja e néma jel,
Itt nyugszik Bozdás Dániel:
Hírő, polgár, ügyvéd, barát,
Sok szegény szív áldja porát.

Legjobbik azonban köztük a humorosak, melyekkel szinte bővelkednek temetőink. Hadd álljon itt ezek közül néhány. (Szombathelyi temetőben).

Itt nyugszik Izzolag Abrabám,
Ki legelőször vala jordán,
De őkelme e vallást megúván,
Fordita e végből egyet a bundán,
Igy lett belőle papista utóján.

mintegy alagutak akartak elmenekülni. — Már mind benne voltak az üregben, midőn egyik társuk árulása következtében az örök rajtuk ütöttek, s a szerencsétleneket vissza akarták terelni. De ezek kőtagbesszont ellenszögöltek, mire az örök sortűz adtak reájuk, a legnagyobb részüket ott gyilkolták le, mint a kutyákat. Az eset annál kínosabb benyomást tesz mindenfelé, mint-hogy épen nincs bebizonyítva, hogy a foglyok csakugyan ellenszögöltek, sőt nagy a gyanu, hogy megadták magukat és azután konzultáltak fel, mint ehhez hasonló eset már Kiewben is történt. — Azt mondják, hogy bizonyosan őrtisztek is bele voltak bevonulva a szökési kísérletbe, és hogy a foglyok reájuk ne vallhassanak, legyilkolták őket. Erdekes a dologban az is, hogy az árulót, aki a szökevények nyomába vezetett az örököt, szintén meggyilkolták.

Fémes fa. Ujjában — egy német gazd. szaklap közlése szerint — Ausztriában szabadalmat nyert egy volt gazda, évek hosszú során át folytonos munkával elért azon találmányára, melylyel a falapokat a csiszolt fémlapok, külsejéhez teljesen hasonlóan, tükör fényes felülettel látja el. Minden fanemet sötét s világos színekben képes ilykép fémcsiszolni s azokat a láng behatásá iránt is ellenállóbbá tenni. E találmány a monarchia erdészeti iparára kiváló föntossággal bír, mert eddig alig használható lanemek, vagy melyek jelenleg csak-ély értéket képviselnek, kiviteli kereskedelmi cikké is tételhetők. A fémes fa az asztalos, esztergályos iparban, metsző s szobrász művészetben döntő átalakítást idézend elő, s különösen a gazdasági építkezésben, gépiparban is előkelő szerepet játszanak.

(Fanatismus). Rechnitzer Juli, Rechnitzer Mayer pápai izr. vallású, alkuasznak 19 éves leánya, Horváth Mihály cigányja belesz-trétné, szülői ellenzése daczára, hozzá nőül menni, s a keresztény hitre áttérni készült; és szülőinek e miatti üldözése elől véglénye rokonainak házához menekült. — 1870. szeptemb. 10-én történt, hogy a leány atyja, Rechnitzer Mayer, a mintegy 30 főből álló rokonságát összegyűjtötte, s ezeknek élén, különféle ütlegekkel felfegyverkezve, a pápai cigány városrészben, u. m. „Pordán“-ban fekvő házat megtámadták, oda erőszakkal behatoltak, s a szobából az ajtó mögé rejtődzött Rechnitzer Julit az udvarra kihurcolván, itt saját atyja a nő szemérmét sértő módon egy bottal megverte, azután pedig előbb szülői házához, majd innét kocsin Bruder Lipót nevű rokonok házához szállították; míg meg a rendőrség közbejöttére a leány férjhezmenetelig a „szürke nénék“ zárdájában talált menedéket. Rechnitzer Juli, most már Horváth Mihályné szüleinek és rokonainak időközben megbocsátott. — A veszprémi kir. törvényszék büntető osztálya f. é. június hó 3 án megejelt végtárgyalás alkalmával: Rechnitzer Mayer, Schlein Henriket, Gold Jakabot, Schwartz Vilmost és Bruder Józsefet közbotrány okozása által elkövetett kiltágásban vétkesnek mondotta ki; s őket a pápai szegények pénztára részére fejenként fizetendő 10—10 frt pénzbírságra; vagy nemfizethetés esetén 2—2 napi fogságra ítélte. Vádoltak, és a királyi ügyész ezen ítéletben megnyugodtak. (Veszprém). — á. —

Felelős szerkesztő:

HOFFMANN MOR.

Vagy: (A köpösi temetőben)
Gonosz ember vala, mig csak élt Durung Pál,
Sok terhes bünei mind rábizonyult,
Most legutolján is még diáznóhuln lóván;
Hanem itt aztán a fogát is ott hagyván.

Másutt: (A gyárfaik kesergése).
Ráehült a halál Győrfa községére,
A tisztelendő ur keserűségére.
Mért a lélekpénz már lepadt felére —
Ez a halott már tizedik e hétre.

Még másutt:
Fáklyás Dömötörnek van e hely szentelve,
Asatta pediglen özvegy felesége;
Kinek van már eddig hét hajdon leánya,
S nyolczadik is meglesz nem nagyon sokára.
Tárj uram fület a sok rimánkodásra!!
Ismét másutt:

Ez emlék jelzi, hogy Kocsis Pál meghala,
Ki éltében, mig élt mindig Kocsis vala.
Nem sokat gyalogolt, de most hogy meghala,
Másvilágra mégis gyalog mene vala.

S végre: (A k. magyarosi temetőben.)
Egy szentéletű szűz hervad itt az urba'
Kinek hat férje szállt örök nyugalomra,
A hetedikkel meg épen most járt jegybe,
De egybekelését a halál nem türte;
Nehogy még ezt is a másvilágra küldje.

Az efféle verses sirmondatok leginkább a mult század második felétől a jelen század közepéig viráltak, mig jelenben már inkább alkalmazzák a sokkal egyszerűbb prózát. Voltaképpen eredetük azonban a középkorba esik. Szép is volt az a mesés középkor, melyben nem csak a sírokat, de még az ágyukat és egyéb harcai eszközöket is a költemények virágaival díszítették föl. Hiába! azoknak a középkorbelieknek jobb tettett és regényesebb volt még a halál is, ha csífra kőntőből jött, és ha csífra szemföldő alá bujhattak.

Rédey.

Kollarits József és Fiai

legelső kész fehérmű, vászon, asztalmű és szövött áru gyári raktárakban
az „YPSILANTI“-hoz
Budapesten Yáci-utca 5-ik szám alatti áruházban,
kaphatók mindennemű kész férfi, női és gyermekférfineműek, vásznak és asztalműek

a legnagyobb választékban és hitű minőségben a legutányosb árakon.

- FÉRFI-INGEK, rumburgi, hollandi vagy irlandi vászomból, darabja 3, 3,50, 5, 5,50 6, 7, 8, 10, 12 frt.
FÉRFI-INGEK, himzetek, madapolanból, mellégyáson, darabja 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 12, 14—20 frt.
FÉRFI MADAPOLAN-INGEK, darabja 1,50, 2, 2,50, 3, 3,50, 4 frt.
FÉRFI SZINES-INGEK, dbja 1,50, 2, 2,50, 3, 3,50. Két külön gallérral 2,50, 3, 3,50.
FÉRFI SZINES ANGOL OXFORD-INGEK, dbja 2,50, 4,75, két külön gallérral dbja 2,80, 5 frt.
FÉRFI-GATYÁK, magyar, vagy francia szabásra, pamutból 1,20, 1,30, 1,75, vászomból 1,50, 1,60, 1,75 2 frt, rumburgi vászomból 2,25, 2,50, 3, 3 frt. 50.
FÉRFI FELHARISNYÁK, pamutból, fehér vagy színes, tucztája 4, 4,50, 5, 5,50, 6, 6,50, 7, 7,50, 8—14 frt, czeraból, fehér tucztája 3,50, 4, 4,50, 5, 5, 6, 7, 8, 9 frt. 14 frt. felharisnyák, fehérítetlen vászomból, varrottak, tucztája 4,50, 6, 7 frt.
FÉRFI-ZSEBKENDŐK, fehér vászon, tucztája 3, 3,50, 4, 4,50, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12 frt. 20 frt.
FÉRFI-ZSEBKENDŐK, vászomból, fehér színes szállel 4,50, 5, 6, 7, 50, 8, batistból szin. szállel, 6,50, 7,50, 10—12 frt. színes pamutzsebkendők darabja 35 fr. 40 kr, pamut batistzsebkendők színes szállel, tucztája 3 frt.
FÉRFI-GALLÉROK, minden formában, legfőbbmobb tucztája 3 frt. 50.
FÉRFI-KÉZELŐK, tucztája, 12 pár, 5 frt. 6 frt.
NŐI INGEK, rumburgi vászomból, sima, dbja 2,50, 3, 3,50, 4, 5 frt, alingelt, 3, 3,50, 4, 5 frt. Francia mellvarrással és himzetek 3,50, 4, 5, 5,50, 6, 7, 8, 15 frt, madapolanból sima 1,50, 2 forint, alingelt 2 frt. 50 kr.
NŐI HALÓ-CORSETTEK madapolanból, egyenként 1,30, 1,50, díszített 1,75, 2,25, 2,50, 3, 3,50, 4, 4,50, 5, 10 frt.
NŐI LABRAVALÓK, madapolanból, sima szegélyezett, dbja 1,60, alingelt 1,90, díszített 2,50, 3, 3,50, 4, 5 frt.
NŐI ALSÓSZOKNYÁK, madapolanból, szegélyekkel és díszítéssel, darabja 2,50, 3, 3,25, 3,50, 4, 4,50, 5, 15 frt, uzalylal 4, 5, 6, 7, 8, 20 frt.
NŐI HARISNYÁK pamutból, hitű minőségben, tucztája 5,50, 6, 6,50, 7, 8, 22 frt, czeraból tucztája 10, 11, 12, 14, 22 frt, színes pamutból, párja 75, 80, 90 kr. 1 frt. 1,20, 1,30, 1,50, 3,50, 4 frt.
NŐI ZSEBKENDŐK, fehér vászomból, tucztája 2,50, 3, 3,50, 4, 5, 6, 7, 8, 16 frt, angol czerabatistból fehér, 4, 5, 6, 7, 8, 30 frt.
NŐI FRANZIA DEREKFÜZÖK (Mieder), dbja 1,30, 2,20, 2,75, 3, 3,50, 4 frt 50 kr.
FIU-INGEK, 6 évesek számára, madapolanból, dbja 1, 1,40, színes 1 frt 25, 1,40, vászomból 2,10, 2,50, félmagyar gatyák 1,10, 1,20; 8 ÉVESEK INGEK madapolanból 1,10, 1,50, színesek 1,35, 1,55, vászomból 2,20, 2,45, gatyák 1,25, 1,40; 10 ÉVESEK-NEK, madapolanból 1,20, 1,65; s nesek 1,60, 1,75, vászomból 2,30, 2,65, gatyák 1,35, 1,60; 12 ÉVE-

SEKNEK ingek madapolanból 1,30, 1,80, színesek 1,65, 1,90, vászomból 2 frt 40, 3, 3,50, gatyák 1,55, 1,80; 14 ÉVESEKNEK ingek madapolanból 1 frt. 40, 1,90, színesek 1,75, 2, 10, vászomból 2,65, 3, 15, 4 frt, gatyák 1,65, 2 frt; 16 ÉVESEK madapolanból 1,50, 2,10, színesek 1,75, 2,20, vászomból 3 frt, 3,50, 4, 4,50, gatyák 1,75, 2, 2,25.

KÉSZ FEHÉRMŰEK leányok számára, minden nagyságban és minőségben, ugyaztete cseszenek számára, melyekről kivánatra nagy árjegyzékünket bérmentesen beküldjük.

Továbbá ajánljuk nagy raktárunkat vászon és asztalműekben.

RUMBURGI VASZON, 42 méter (54 röt) 23, 24, 25, 26, 27, 29, 30, 32, 35, 38, 40, 45, 50, 120 frt.

HOLLANDI VAGY IRLANDI VASZON, 39 méter (50 röt) 23, 24, 25, 26, 28, 30, 32, 34, 38, 40, 50, 100 frt.

HOLLANDI VASZON gyermekférfineműre és ágy-neműre, 32 $\frac{1}{2}$ méter (42 röt) vége 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 26, 28, 30, 50 frt.

CREAS-VASZON, 23 $\frac{1}{2}$ méter (30 röt) vége 10,50, 11, 11,50, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19, 20, 30 frt.

LEPEDŐ-VASZON egy szállel, 29 méter (37 röt.) 12 lepedőre vége 33, 26, 38, 40, 42, 44, 45, 48, 50, 100 frt.

FEHER PAMUTCSINVAI, ágyműre, 1 méter 38, 46, 48, 58 kr.

MADAPOLAN VAGY CHIFFON, vége 40 méter 9, 30, 10, 11,20, 12,50, 13,20, 15,80, 16,80, 18,50, 19, 23.

SZINES KANAVASZ, 23 $\frac{1}{2}$ méter (30 röt) 9, 9,50, 10, 11, 12, 13, 14, 15 frt.

SZINES RÜHAPEKELŐK, 120 választékban, 1 méter 36, 38, 48, 50, 52, 54, 56, 60 kr.

VASZONZSEBKENDŐK hölgyek és urak számára, tucztája 2,50, 3, 3,50, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10—20 frt.

TÖMLÖKÖZÖK, tiszta vászon, tucztája 3,60, 5,80, 6, 6,90, 7,50, 8, 9, 10, 20 frt.

ASZTALKENDŐK, tiszta len, tucztája 4,50, 5, 5,50, 6,30, 7, 8, 9 frt, aroszok 6, 8, 10, 12, 18, 24 szemlyre, dbja 1 frt 90 kről 14 frt.

DAMAST ASZTALI TERLETEK, 6 szemlyre 5,50, 6, 6,50, 7, 7,50, 9, 10, 24 frt; 12 szemlyre 12, 12, 50, 13, 14,30, 15, 16, 18, 20, 40 frt; 18 szemlyre 25, 27, 32, 48 frt; 24 szemlyre 32, 34, 40, 46, 53, 75 frt.

KAVES KENDŐR színes és fehér, dbja 3, 3,60, 5, 5, 50, 6, 11 frt, esomeg-kendők tucztája 2, 3,50, 4, 5, 50, 5,50 kr.

CSPKÉPFÜGGÖNYÖK, 1 ablakra 3, 3,50, 4, 4,50, 5, 5,50, 6, 6,50, 7, 8, 9, 10, 15 frt.

ÁGYTERITŐK, dbja 4,50, 5, 6, 6,50, 7, 7,50 kr. ASZTALTERITŐK 2,40 4, 5 frt, ripából 7,50 kr. ÁGYPOKROZOK, kisebbek 4,50, 6,50, nagyobb 6, 6,50, 7,50, 8,50, 11, 14 frt. 50 kr.

MENYASSZONYI KESZLETEK 180 rötöl 1800 frt és felebb kész fehérmű és vászonban a legszébb kiállításban szolgálhatunk, ezekről árjegyzékünket kívánásra bérmentesen beküldjük.

As árak legutányosban szabottak, s ha valami a megvevő vagy rendelt tárgyakból akár mi oknál fogva tetésére nem lenne, 14 nap alatt ha az árszelvényekkel el van látva, nemcsak szívesen kicseréltetik, de kívánásra az érte fizetelt összeg is vissza adatik.

Levél általi megrendelések még az nap, melyen érkeznek, különös figyelemmel és pontosan eszköz-tetek és csomagolási díjt nem számítanak.

FEHÉR MIKILÓS

angol, francia, amerikai és német mezőgazdasági gépek raktára

BUDAPESTEN,
Üllői út 25. szám. Köztelék.

BÉCSBEN,
III. Pragerstrasse 13. sz. „Hötel“
Hungaria

ajánlja a t. cz. gazdaközönségnek nagyváltású küll- és belsőli gyártmányu alacsony fekvő, ugyaztete magas oszlopos rendszert álló vagy szállító kerekre szerelt szálláralkotású és könnyű járatású járgány eszpló-gépet.

Nemkülönböztetve a legjobb Hofherr-féle szállítható 2—4 ló erejű igen könnyű járatású legújabb tiszttű és zsákoló szerkezetű járgány eszpló-gépet, szabadalmazott teeresztő készületekkel, ezélszerű kézi eszpló-gépet, szalmazóval vagy anélkül. Vagy ártvány eszpló-gépet a legújabb oszavár-járgányuyal, mely felette nagy egyszerűségénél fogva különösen oly gazdának ajánlatlik, kik gépekkel még eddig nem bántak.

(A rje g y s e k e k k i v á n a t r a d i j m e n t o s e n m o g k ü l d o t n e k.)

PIRNITZER ALAJOS

mezőgazdasági gépraktár és

JAVÍTÓ MŰHELY

nádor-utca 46.

BUDAPEST

Vezér ügynőke az 1770^ében alapított gőpárnak
CH. BURRELL & SONS THETFORDBAN, ANGLIA

Az egyesített cseplőgépek feltalálói ajánlja ezen gyár felülmulhatlan
gőzmozdonyait és gőzcseplőit, nem különben mindenféle mező-
gazdasági gépeit a legutányosabb áron és kedvező feltételek mellett.
Képes árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

(Bizonyítvány.) Az öntől vett Burrell-féle gőzcseplő készülékkel igen meg-
vagyok elégedve, valamennyi egyéb gyártmány nálam előbbvalóvá teszem, s nem
mulasztatom el önnek eziránt teljes elismerésemet fejezni ki.

Déva, 1878. augusztus 10.
611. 5-12

Lázár Lajos

Az első Triestli gőzkávé-égetés és őrlés. MAITI R. TRIESTBEN.

Valódi praparált kávét szállít, úgy hor-
dókban valamint pléhdobozokban és karto-
nokban igen olcsó áron. Legtisz-
tább erős árúért és legfinomabb
zamatért jótállás.

Megbízásokat elfogadnak a magyar-
országi vezér-ügynőkök.

WEISS TESTVEREK,
Nagy-Kanizsán.

517. 1-3

Legnagyobb fontosságú

bárki szemének

A valódi Dr. White-féle szemviz Traugott
Ehrhardtól Grossbreitenbachban (Thüringen)
1822. év óta világhírű.

Ugyanez üvegcsekékben 1 forintjával

PRÁGER BÉLA gyógytárában
kapható
NAGY-KANIZSÁN.

Levélkivonatok:

Ehardt Tr. urnak!

Miután már régebb idő óta Önnek való-
di White-féle szemvizéből egy üveggel
Wolfhagenből hozattam, mely által a szem
ismét teljesen helyre álltva volt sat. (kö-
vetkezik a megrendelés). — Volksmansen
31b 77. A. Scherf. Továbbá: Miután Ön-
nek valódi Dr. White-féle szemvizének va-
lóságától és jóságától megvagyok győződve
sat. (következik a megrendelés). Gr. Weis-
sant Anhaltban, 46. 77.

Friederick Kretschmann,
földbirtokos.

516. 5-12

Für EXISTENZ- oder lukrativ

**Nebenbeschäftigung-
Suchende**

auf Grund 23 jähriger Erfahrungen, Beob-
achtungen und eingehender Studien meine
glänzend bewährten Instruktionen und Be-
lehrungen gegen mässiges Honorar für ge-
bildete Herren redlichen, ehrenhaften Cha-
racters, — in Wien, Vortrag mündlich und
nebenbei schriftlich und sehr gründliche An-
leitungen bei vollständiger praktischer Ein-
führung in Allem, in reellen, achtbaren, so-
liden, stabilen und ausgiebigen Geldverdie-
nen — in der Provinz, auf dem Lande oder
im Auslande domizilierend, auch brieflich für
jeden Stand und in jedem Orte zur sofor-
tigen Gründung einer selbständigen an-
genehmen, ehrenvollen

gesicherten Existenz

mit grosser Zukunft auch ohne Kapital und
ohne Domizilveränderung sogleich unter
Garantie des Erfolges; Einzig in seiner
Art ohne Konkurrenz in Europa; Alljähr-
lich mit vielen Neuerungen Verbesserungen
und einer ansehnlichen Bereicherung in
grosse lukrative Zweige. Bei geschickter ra-
tioneller Führung, Ausdauer, aufmerksamer
Pflege und reeller Handhabung sind pro
Anno auch 30 000 bis 50 000 fl. als Rein-
gewinn, nach Umständen aber auch mehr
als das Doppelte zu verdienen.

Eine Menge sprechender Beweise be-
leuchten gesagtes durch die herrlichen
Lichtstrahlen der glänzendsten Erfolge.

Adresse:

Leo Binder, Wien, Reiserstrasse 29.

VALODI

Wilhelm-féle

antiarthritisches és antirheumatikus
Vértisztító-thea.

gyógyhatásáról következő elismerő sorokat
közöljük:

1. levél:

T. Wilhelm Ferencz gyógyszerész urnak
NEUNKIRCHENBEN.

Giersdorf, Hirschbergi kerület, 1877. apr. 15.

Postautalvánnyal küldök ma 6 márkát,
és kérem nekem ez összegért az ön Wil-
helm-féle antiarthritisches és antirheumatikus
vértisztító theájából forduló postával külden.
Tisztelettel Schüttgen K.

2. levél:

T. Wilhelm Ferencz urnak gyógyszerész
NEUNKIRCHENBEN.

Giersdorf, Hirschdorfi kerület, Szézia,
1877. május 10.

Hét évig irtózatosan szenvedtem a rheu-
matismusban, hasztalan volt az orvosi segély,
az ön Wilhelm-féle vértisztító theájának 8
napi használata jelentékeny jobbulást hozott,
és 2 csomag elhasználása után egészséges
vagyok és pedig oly egészséges, mint már
fégóta nem betegsésem előtt, ismerőseim
mind az ön Wilhelm-féle vértisztító theáját
kérik, miután ezek rajtam meggyőződtek an-
nak sikeréről; ezt bizonyítékul önnek le-
nyomatás végett. Kitűnő tisztelettel
Schüttgen Keresztély,
kir. gyapjugar.

Egyedül valódiilag készítve Wilhelm Ferencz
gyógyszerész Neunkirchenben (Alsó-Austria).

Egy csomag, 8 adagra osztva az or-
vos előírása szerint készítve — használati
utasítással együtt s különféle nyelveken 1
frt, bélyeg és csomagolás külön 10 kr.

Wilhelm-féle

Schneeberg növény-allop

Wilhelm Fr. gyógyszerésztől Neunkirchenben
kitűnő hatásáról

Wilhelm Ferencz gyógyszerész urnak

NEUNKIRCHENBEN.

Kaltern, Dél-Tirol 1877. február 16.

Tekintetes ur! Még 6 év előtt, mint 24
éves nemzetőr egyik nagyobb fegyvergya-
korlat alkalmával meghűtem és nehéz mell-
bajba estem.

Mellszorulás, nehéz lélegzés közbe-közbe
kellemetlen köpet vérral vegyítve voltak a
jelenségek. Ez évről évre ismétlődött külön-
ösen ősszel és tavasszal, úgy hogy az
orvosok lemondtak rólam.

Ekkor mult év őszén Dr. Pupetschek
törv. orvosunk az ön világhírű Wilhelm-féle
havasi növény italát ajánlotta melyből 10

üveggel bevettém és inné azóta nem köpök
vért, egy napon át sem feküdtem és még
kereshetek is ismét magamnak. Mellszorú-
lást sem éreztem és könnyebben lélegzhettem

Ujabbán egy egész napon át a szabad-
ban voltam 2 nap óta ismét mellzorulást
érezek és nehezebben lélegzem. Félek tehát
hogy ismét vért köpök, mit szeretnék meg-
akadályozni.

Azért tekintetes urat igen kérem, mint-
hogy Wilhelm-féle havasi növényitalban igen
bizom és biztos gyógyulásomat tőle várom,
sziveskedjék nekem néhány üveggel kül-
deni.
Mély tisztelettel

RICCABONA MIHÁLY,
cs. k. rokkant-nemzetőr fővezér.

Minden üveg használati utasítással lát-
tatik el. Egy lepecsételt eredeti üveg ára
1 frt 25 kr. s folyvást úde állapotba kap-
ható az egyedüli feltaláló

Wilhelm F. gyógyszerész Neunkirchenben A-Ausriában
kapható. Csomagolásért 20 kr. számítatik.

Csász. kir. kizárólag szabadalm.
Wilhelm folyékony növény-sedativ
„BASSORIN“

Wilhelm F. gyógyszerésztől Neunkirchenben

Wilhelm Ferencz gyógyszerész urnak
NEUNKIRCHENBEN.

Schvent, post. Kössen, 1876. máj. 14.

A Wilhelm-féle antiarthritisches és antirheu-
matikus vértisztító thea által köszvénye-
bajom jelentékenyen javul. Kérem most ne-
kem két korsócska ca. k. kir. kiz. szab. Wil-
helm-féle folyékony növény-sedativ Basso-
rin-t küldeni.
Tisztelettel

FILZER GYÖRGY, pintér.

Wilhelm Ferencz gyógyszerész urnak

NEUNKIRCHENBEN.

Foltisehung, a Moldvában, 1876. jul. 2.

Wilhelm-féle vértisztító theájának hatása
után itélve kérem a mellékelt 2 ft 20 kr-ért
két korsócska ca. k. kir. kiz. szab. Wilhelm-féle
folyékony növény-sedativ „Bassorin“t küldeni.

Teljes tisztelettel

Lubosnisi Tretter Nestor
lovag.

Egy kőorsócska orvosi utasítással együtt
1 frt. o. ért. Bélyeg és csomagolásért 20
kr. külön.

Wilhelm-féle

rég kipróbált római, valódi
fő, seb, égés- és fagyellenes álta-
lános gyógy és húzó-ír.

Wilhelm Ferencz gyógyszerész urnak

NEUNKIRCHENBEN.

Három év óta folyásban szenvedek és min-
denki tudni fogja, mit szoktak ilyen idő
alatt alkalmazni, amit én is tettem de hiába.
Ezen gyógycerejű, régi római flastrom hasz-
nálata óta lábaim meggyógyultak. Flatz.
1872. febr. 20.
Trimmel Antal.

Wilhelm Ferencz gyógyszerész urnak

NEUNKIRCHENBEN.

R a n n, Steinbruck mellett, 1870, febr. — A
mellékelt 2 ft. 20 kr-ért kérek öt skatulyát
az ön hires csuda flastromából postafordult-
tával küldeni. Becses címét Eisenstädter,
urnak köszönhetem, aki azt mondá nekem
hogy csak az ön rég kipróbált római cau-
dastromra szabadította meg sok évi láb-
bajától. Elvárva a flastromot tisztelettelje-
sen maradok
Mersonits Antal,
főfiruha készítő.

Ezen ír valódiilag csak egyedül

Wilhelm Ferencz gyógyszerésznél Bécs mel-
letti Neunkirchenben kapható.

Egy skatulya ára 40 kr. o. ért. 2
skatulyánál kevesebb nem küldetik el
a kettő ára bélyeg és csomagolással
együtt 1 frt. oszt. ért.

Főntebbi készítmények valódi minőségben kaphatók

Práger Béla gyógyszerésztől
Nagy-Kanizsán.

Párisi világkiállítás 1878.

A legmagasabb kitüntetés,
A becsületrend lovagkeresztje
és 4 érdemérem.

RUSTON, PROCTOR és TÁRSA

Budapest, nádor-utca 41. szám.

ajánlanak dusan felszerelt raktárnyűből:

javitott gőzmozdonyokat

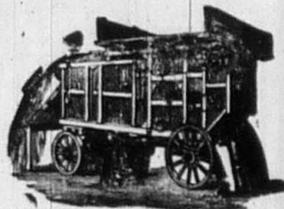
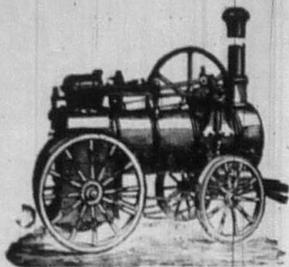
fa-, szén- és szalmafűtőre;

gőzcseplőgépeket

üzögőztisztító készülékkel;

malmokat, Backer-féle rostákat, trieureket

602, 9-10 stb. stb. stb.

Párisi világkiállítás 1878-ban. Arany érem és több más jutalmat nyert
a legjobb

gőzmozdonyok, vaskeretű cséplőgépek, szab. „ROBEY“-féle álló gépek, malmok, stb.-ért.

ROBEY & CO.

BUDAPEST.

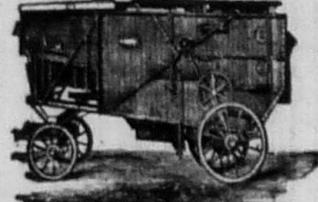
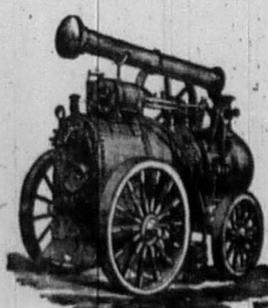
603 8-12

Irodahelyiség:

IX. k., álló-ut 35. szám.

Gyárhelyiség:

IX. k., Rákos-utca 7. sz.

egyszersmind ajánlunk
járgány-cséplőgépeket
sorvető-gépeket,
ekéket, boronákat,
Backer-féle rostákat,
trieureket,
szecskavágókat,
valamint minden

Szabad vaskeretű cséplőgépek,
más egyéb a gazdasági szakmába vágó s a legkiválóbb szer-
kezetű gép- és eszközöket.

Arjegyzékek és felvilágosítások ingyen és bérmentve
küldetnek meg.

Mindennemű javítások jól és olcsón eszközöztetnek.

ZALA

MEGYEI ÉRDEKŰ,

KÖZMŰVELŐDÉSI, TÁRSADALMI ÉS GAZDÁSZATI HETILAP
A Zalamegyei-Gazdasági-Egyesület, a n.-kanizsai tiszti önszolgáló szövetség és több más egyesület hivatalos közlönye

Szerkesztői iroda
Hová a lap stelli részét illető közlemények küldendők
Ujvárosi utca 513. sz.
Hármentelen levelek csak lement kezékből fogadtatnak.
Kéziratok vissza nem küldetnek.
Hirdetéseket felvételre: Rudolf Mose Budapest Ferenclak útján 11. sz. — A. V. Goldberg Budapest Semmlak utca. — A. Oppelt Bécs Stubentol 2. sz. — Weisz Már Bécs II. Tábor utca 11. sz. Robinson Jakab és társai Budapest Király utca 17. sz. 1. em. — Haasenstein & Vogler Bécs I. Wallfischgasse 10.

26. szám.

Nagy-Kanizsa, Szerdán 1879. június 25-én.

VI. évfolyam.

Előfizetési felhívás

a
„ZALA”
címmel

megyei érdeku, közmüvelődési, társadalmi és gazdasági hetilap VI. évfolyamának II. negyedére.

Az új negyedév beálltával lapunk t. olvasóit újra bátorkodunk felkérni annak támogatására és terjesztésére. Iparkodásunk folyton oda irányul, hogy a lapot, amennyire a vidék körülményei engedik, a kor színvonalán megtartsuk. Ez azonban annál jobban sikerülhet, minél inkább tapasztaljuk a t. közönség pártfogását.

A lap előfizetési ára:

Negyed évre 1 frt. 50 kr.
Fél évre 3 frt. —
Egész évre 5 frt. —

A „Zalamegyei Gazdasági Egyesület” tagjai részére:

Negyed évre 1 frt.
Fél évre 2 frt.
Egész évre 4 frt.

Hátralékban levő előfizetőinket tisztelttel felkérjük a hátralékok szives be-
küldésére.

A kiadóhivatal.

6417. sz. Zalavármegye alispánjától.
n. i. 1879.

Felhívás.

Keves hete mult, hogy Kottori, megyénk ezen népes és virágzó községe, a Mura és Ternava folyók áradása által elborított. Még dűledékekben vannak a rohanó árban összeomlott épületek, s már is újabb csapás érte a szerencsétlen községet.

F. hó 9-én délutáni 5-6 óra körül tűz támadt, s a gyorsan harapódzó lángok esti 8 óráig 212 lakházat és melléképületet emésztének fel. 500-600-ra rug a szerencsétlen lakosok száma, kik nemrég az árvíz által pusztitva, s most a tűz által mindenüktől megfosztva, egyedül polgár-

társaik könyörületes részvételét várhatják szánandó sorsuk enyhítését.

A község megtette irányukban azon kötelességét, melyet a törvény és az emberiség érzete parancsolnak; de segélyezése ily nagymérvű szerencsétlenség szemben, a pillanat legégetőbb szükségleteinek fedezésén túl még hagy fenn tért, melyet a vigaszt és segélyt esdők sorsa enyhítésében csakis a tágabb körben nyilvánuló részvét és jótékonyág tölthet be.

Azon bizalomteljes várakozásban, hogy a megye t. lakossága, mely jótékonyágának és áldozatkészségének a legutóbbi időben is oly fényes jeleit szolgáltatva, bizonyára a testvéri részvét nem csekélyebb melegével fogja Kottori község sorsát felkarolni; a tisztelt közönség könyörületéhez fordulva felkérem a nemes emberbarátokat, hogy az elemi csapások e szájalomra méltó áldozatainak felsegülésére akár pénzbeli adományokat vagy élelmi czikkeket nyújtani sziveskedjenek.

A pénzbeli adományokat a szolgabírák útján az illető helyrejtuttatás és kiosztás végett hozzám kérem küldeni, termény és egyéb élelmi czikkek pedig közvetlen az általam alakított községi segélyző bizottság elnökéhez Ft. Kollay Gergely plebános urhoz Kottoriba küldendők.

Kelt Zala-Egerszegén, 1879. június hó 17-én.

Svastits Benó m. k.
alispán.

A mit mi az Iparosmozgalomról tartunk.

Hirrovatunkban a lap mult számában értesítettük t. olvasóinkat a Székesfehérvárott megtartott Iparoscongressusról; amint a rövid közleményből láthatták, egy 24 tagu bizottság küldetett ki, mely javaslatot dolgozzon ki egy a magyar ipart emelő és védő mozgalom rendszeres megindítása iránt. Szép és jó minden, de bármennyire is örvendjünk minden mozgalomnak, mely védő szárnyai alá venni szándékozik fejlődő magyar iparunkat, habár nem tudjuk még, minő elvek szerint fog ezen

javaslat megállapítani, s habár meg-
ragyunk győződve a vezérferfiak
rendkívüli buzgóságáról, nem enged-
letjük át magunkat azon vérmes re-
nénynek, hogy egyhamar, vagy csak
lassabb idő után is valami neve-
zetesebb eredményt lehetne elérni.
Nálunk a politikai pártok még min-
dig nem képesek társadalmi kérdé-
sekben egyöntetűen eljárni. A társadalmi kérdés, legyen az bármilyen, még mindig a politikai elvek szolgálatában áll, és mindenben, komolyabb dologra érdemes buzgalommal, összeütöznek az érdekek és nézetek ott, ahol csak vállaltat működés segíthetne a bajon. És ez nagy baj. Ott hol az oppositónak minden áron kell lenni, felemázt magát a legbuzgóbb törekvés, a legbecsületesebb akarat. — Ez az egyik ok, amiért vérmes reményeket nem köthetünk a megindított mozgalom gyors eredményéhez. A második pedig a valódi vezéreszme hiánya, — és az a körülmény, hogy nézetünk szerint nagyon nehéz lesz az egész országot belevonni a mozgalomba és egyöntetű eljárásra bírni, nemcsak azért, mert a politikai pártok a kérdésben egymással szemben állanak, hanem azért is, mert jórész vagy korajnak vagy általában. — a szükséges feltételek nélkül kiírhethetetlenek tartja az egész mozgalmat s így nem igen bizik benne. Maga az ipart pártoló és terjesztő egyesület csak sporadica hirt némi eredményt felmutatni, pedig nem panaszkodhatunk a fölött, hogy buzgóan nem iparkodott volna azt tenni, a mit az adott körülmények és viszonyaink között tehetett.

Ugy vélekedünk, hogy nem csatlakozunk, ha azt hisszük, hogy honi iparunk felvirágoztatásának és emelésének módozatai iránt, fent és lent nem vagyunk teljesen tisztában. Ennek a kérdésnek annyi az oka és foka és a szép cél elérése annyi kedvező körülmény szerencsés összejátszásától és találkozásától függ, hogy bizonyos határozott vezérlevek megállapítása nélkül nemcsak az egész mozgalom költséges és meddő, hanem egyáltalában nincs is kilátás arra, hogy valami eredményt szüljön. Ez még akkor is nagyon kérdéses volna, ha a különféle érdekek

nem volnának annyira széthúzóak s ha a jó siker feltételeinek legalább egy részével bírnánk, pedig ez is hiányzik.

A mi meggyőződésünk ma jobban mint ennek előtte az, hogy kathedrai bölcsességgel ép oly kevésbé lehetséges lesz az iparos tanoncokat egyszerre tudóssá tenni, mint sok szép szóval honi iparunk versenyképességét emelni. Amazoknak czél szerű kiképzése az utóbbi felé volna az első lépés, de hol állunk még ama tekintetben nálunk. Itt is mint sok másban azon sajnós tapasztalat teszszük, hogy sokat akarunk markolni s annál kevesebbet szoritunk. Az iparos tanoncok képzése eddig igen sok kivánni valót hagyott maga után, most egyszerre olyan kiképzést akarnak számukra, a milyent mi nemcsak lehetetlennek, de szükségtelennek is tartunk. Erről azonban okadatolva más alkalommal bővebben és behatóbban akarunk szólni. — A másikra nézve pedig egyelőre elvárjuk, hogy minő lépéseket fog a kinevezett bizottság tenni, s a szűkség szerint megállapításait elmélkedésünk keretébe fogjuk vonni.

Göcsel, június 24.

Tekintetes szerkesztő ur! Azon reményben, miszerint igénytelen soraimat szivesen veendi, rég beroszadasodott tollamat előkerestem, hogy terményeink állapotáról, aratási kilátásainkról lelkiismeretesen tudósítsam.

Őszi vetéseink türethetően teleltek, de az aprilisi, különösen májusi tartós hideg és a felesleges eső a búzában sok kárt tett, elsárgult, sok helyen a rozsdá meglepte; azért búzából a középszerűnél is silányabb termést várhatunk.

A Rozsokat a tavaszi sok esőből a szántó földeken támadt tavak, vízállások, az aprilisi hideg kiölték, megrikították. Legalább egy negyed részt fel kellett szántani; a mi megmaradt is ritka, gazos, egész mezők a vadborsó által semmivé téve. — Mind ezek folytán a rozsából a szokottnak egy — harmadát reményelhetjük.

A „Zala” tárczája.

Egy városi történet.

Németből fordította:
Friedrick Ferencz.

Lövés hallatazott a szomszédságban. Világos reggel volt; már 8 óra lehetett, sok ember járt-kelt a város utcáin. Mindenki megállt, körül tekintendő, honnét jöhetett a durranás; volt kérdészködés s tudakozódás, míg végre a kicsiny keskeny *i utcában nagyszerű építmények által körülvett, elhagyott házikóra mutatott, mit akkoriban egy cipész lakott.

Ezen házikóban egyszerre mozgás és láma vala észlelhető; bejutván oda és mint már bejebb érven, löpörgő árulá el a jelenéget. A szoba ajtóhoz érven, mely azonban belül zárva volt csak nagy erőfeszítés után sikerült a kutatóknak azt betörni. Puskaporgó párologott a betörők felé; a kicsi szoba felhőkbe burkolva oly annyira, hogy lehetetlen volt a bent levő tárgyakra ismerni. Az ablakokat azonban felszakították, s midőn már a füst és nagy gőz elszállt a jelenlevők előtt szabad volt a nézőhely.

Egy kicsi a legszükségesebb butorokkal berendezett szoba volt ez. Puha fából készült asztalon könyvek és papírok pöngyola rendtelenségben feküdtek; két nádkész, melyek egyikén egy vizpalack egy mosdóedény, a másikon pedig egy fonálból szőtt felsőkabát és egyéb szegényes ruhánemű volt elhelyezve. A szoba rejtekében egy ágy, melyen a szálmassák, szines gyapottu terítővel volt beterítve. Az

ágyon egy körülbelül 20 éves fiatal ember feküdt; hosszú fekete hajzata majd egészen elfeledé arcát, vonásait nem lehetett kivenni. Inge vértől átázva, az ágy melletti padlón pedig egy pisztoly találtatott.

Két seborvos rohan csakhamar a szobába a szerencsétlen fiatal ember testét megzemlélendők. — Sebeit kimosták, a szerencsétlen halántékát fölélesztő szeszszel dörzsölték és kísérletük csakugyan nem vala eredménytelen. Nehány perc alatt a szerencsétlen fiatal ember felnyitá sötétkék szemeit s maga körül tekintett. . . .

A lövés félresült, szívet kellett volna találnia — és csak karját találta. —

A szerencsétlen fiatal ember korodába szállítottat — és ennek megtörténte után az egész város tudta, hogy Kildy író, öngyilkosságát kísérlett meg.

A *i utcában említett kicsiny és keskeny háznak átellenében palotaszzerű épület áll; homlokzatán tizenöt ablakkal. A kaput márványoszlopok díszítik. Egy aranyasínos kabátú kapust látunk esztendőmbu bambusbotjára támaszkodva, unatkozni.

Egy a felső emeletű szoba sarkablakánál fiatal hölgyet pillantunk meg, ki valami kézi munkával foglalkozik. Nagyhaju, széke fiatal selyemmagjón csavarog körülötte, sikertelenül nyúladozva a kezes hölgy után. Mert a majom lánchoz levén köve és így nem hibetó urának, kiváltképen ha páviani családából származik.

A nő magas; nyúlánk termetű. Alabastrom mellét s nyakát hosszú széke hajszat környezi; szeméi nagyok és sötétek; feje nemes büszkeséget tanusít. Vonásai

szenvédelységet árulnak el, mindamelllett halványan és elfogultan nézett ki. — Ha azt gondolni, hogy eme állapotában bensejét izgatottság és lelkiharc dúlja — tán tévedünk; de figyelmesebb szemlélő azt állítaná, hogy ezen arcra a valódi élet van rálehelve.

Rózsát — így hívták őt — annélkül nem láthatjuk, hogy meg ne rázkódjunk. Valami csudálatos kecségető, és csábító volt rajta, — kivált azon hosszú, valóban hihetetlen hosszú fürtök, melyek őt főleg szépitik. Még meglepőbbek sötétkék szeméi. Ezekben valami búbj rejlik, mint a kék tengerárban, melynek fenekén az ember csak gyöngyöt és burányt vél, és elfelejtí azt, hogy anuak mélyében mérges kigyó is rejlik.

Rózsá énekeső volt. Mint művésznő igenis dicsérve a közönség által, de mint asszony elátkozva, mint a herceg kedvese; mert uralkodván a herceg, az ország és pénzügyei fölött azon palotát is melyben lakott — fenséges uratól kapta ajándékba.

Mondtuk, hogy Rózsán valami búbj áramlott el, tehát ismerve van azon dallam, mely így kezdődik:

Nem tudom, mi tevő legyek:
A szomorúság úgy elfog,
Régi időkben egy lányka,
Melyre szüntelen gondolkok,
Gondolatim fogva tartja
Bár multja előttem titok.
Ez így végződik:
S est dalával esaközölte,
A búbjos teremtés. —

E dallamot nem kell gondatlanul eldudolni, hanem inkább vigyázattal legyünk arra, hogy Rózsá minket is valósággal el ne búvjón!

III.

Rózsá erősen csemetett.
„Henrika!”
„Parancsol, kisasszony?”
„Mi történi odakinn? Az egész utca zajban van. Nehány perc előtt a szomszédságban lövés hallék.”
„Igaz, kisasszonyom! De még senki sem tudja, hol történt. —
„De mily zundulás és lázadás?”
„Hogy az isten őrizzen.”
Az embertömeg sűrűen Rózsá háza köré huzódott.
„Ok jönnek engem megsemmisíteni. Oh! én szerencsétlen!”

„Legyen nyugodt, kegyelmes kisasszonyom. A köznép a lövés nyomát kutatja. Ugy látszik már nyomára jöttek, amott a keskeny házikóban.”
„Siess, Henrika! tudakozódjál, mi történt.”

Henrika elsieltett, s pár perc múlva visszatért.

„Mi sem történt kisasszonyom! Egy író, ki itt átellenben azon padlászobában, mely közelebb az éghez mint a földhöz, lakik — magát agyonlőni akarta, de véletlenségből karját sérté meg.”

Rózsá elszápadt. —
„Mi köszthető a szerencsétlen ezen lépésre?”
„Azt nem tudhatni. —
„Hihető szükség és nyomor?” mond Rózsá lassu hanggal.

Tavaszi vetésekre az időjárás szerfelett kedvezőtlen volt. A sok eső miatt alig lehetett vetni, s a mit helyell, közzel vethettünk is, a sok zápor beiszapolta, megtömté, hiányosan kelhetett.

Ha ezután kedvez az idő, árpából és rozsából mérsékelt közép termésünk leend.

Kukoricza, burgonya, takarmány répa a májusi hideg, és folytonos esőzés miatt nagyon hibásan kelt, a mag a földben megromlott. Ezen három czikkből alig számíthatunk valamire, mi annál sajnosabb, mert kaszálóink, legeltetőink június elejéig viz alatt állottak, szénánk kevés lesz, az iszappal borított legeltető pedig az ősszel bizonyos veszélyt hoz összes marháinkra.

A vetett takarmány, különösen a lóher kitünően sikerült, és gazdag termést adott; de ennek takarulása a többi munkával összeesett, ezért lassan ment, futózáprok verték, részint már lábán rothadt, részint boglyákban romlott, mennyiség mellett tehát a minőség nem kielégítő.

Szóléink vékonyan mutatnak; a mezei munkák összetörődése miatt a szőlőbeli teendők visszamaradtak. Most kötünk, most teljesítjük a második kapálást, pedig a mult heti tartós meleg idő következtében a virágzás általában megindult. Bor mennyiségre kevés mutatkozik, a minőség az időjárástól függ; de egészen jó alig lehet, mert a szőlő fejlődésében pár heti idővel hátra maradt. — Egyébiránt bortermésünkkel oda jutottunk, hogy a nagy termés csak gondot és bosszúságot hoz; pinczéről hordókról kell gondoskodni midőn borunkat senki nem veszi, vagy legfeljebb oly áron, mely a hordóbeszerzés költségeit sem fedezi. Adóárveréseknél is, hordóval együtt történt eladásnál a hordó ára sem jött be, s rendszeren a befolyt összeg alig fedezi az eljárási díjakat.

Bor kereskedésünk súlyosodását okozta egy részben — kivált itt a határ szélén — a hordó hitelesítési zavar, a stejer borvevőknek súlyos büntetések miatt lett teljes elmaradása. De nagy hátrányára szolgál borkereskedésünknek az is, hogy a megyei székvárosban vannak borkereskedők, kik pénz előlegezés által is hozzájuk szorult szegény ember borát potom árért veszik, azt meg is zagyvalják. Az így készült csaknem ingyen folyadékot olcsón adják, de a vevő még is károsodik, mert mire a bornak mondott folyadékot haza szállítja, az rendszeren használatlanul várt.

Gyümölcs a tavasszal szépen mutatkozott, a fák általában jól virágoztak. Ápril, május azonban tel-

jesen tönkre tette. Gyümölcs tehát egész vidékünkben egy szem sem lett.

Ily szomorú kilátás mellett mit reményelhetünk? Semmi jót, nyonort és inséget; a már is tömegesen megindult ingatlan adóvégrehatásoknak rohamos szaporodását. A szegény gazda a kedvezőtlen országos viszonyok között egy két évig csak usztt: adóssággal tartogatta magát egy jbb jövő reményében; de ez nem következett be, hanem jött helyette a megbukás. Szegénységünk hévmérőjeül szolgáljon azon tény, miszerint ajég megyénk jelentékeny részét tönkre verte! Kottoriban a Mura árálás mintegy 60, 80 házat elsodra, ugyanott f. hó 9-én 210. épület leéget, s a Hatóság — ismervé a megyei lírtokosságnak nyomorát — könyöradományi felhívást kibocsátani remmer, jól tudva azt, hogy legnagyobb megszorítás mellett is fájdalmas részvétlen kívül máiban nem részesítteljük szűkölködő felebarátainkat.*) Isten önnel.

A takarékoságról.

2. Nevelési szempontból.

Vannak, kik ezen intézményt, mint tanítói tekintélyt romtó szolgai foglalkozást, az iskolai nevelés lörébe bevonhatónak nem tartják. Azon tanítói tekintélyt, mely — amint kell — kölcsönös szereteten, nem pedig hatalmaskodás és ezt viszonzó félelmen alapul az iskolai akaráktár kezelése által rajta ejtendő csorítástól félteni nem lehet; a gyermek ugyanis a hozzá nyájasan leereszkedő, nem csupán szellemi kiképezését és szíve nemítését eszközö, hanem emellett mind jelen mind jövőben anyagi boldogságát is szívén hordozó, s azt atyai szeretettel előmozdítani buzgón törekvő tanítóját nem annyira féli, mint szereti, és pénzcsékkéjének gondozásáért nem szolgájának tekinti, hanem mint szüleinek jóakaratu helyettesét, meginkább becsüli és tiszteli.

A szülék azon eljárására vonatkozólag, miszerint gyermeküknek kedveskedésül krajczárokat nyújtanak, a kívánt határozott választ kijelentjük, hogy mi az iskolai takarékpénztár pártolói is a pedagógiai elvek szerint krajczárok helyett a más érdekesebb tárgyakkal való kedveskedést, főleg pedig a gyermeknek tanulásra élvethető példát valamely gyűjtemény, panorama megzemléésében vagy kirándulásban való részesítését inkább helyeseljük ugyan, de viszont kérdezhetjük: melyik tanító bir minden szülére oly nagy befolyással, hogy őket a krajczárokkal való kedveskedésben meggátolhasa? Miután egyszem, nem célszerűbb-e, ha a gyermekek azon krajczárokat tenebb előadott elvük szerint megtakarítják, mintha hiábavalóságra elfecsérlék? Annnyival is inkább, mert a több oldalról ellenvetett erőszakoskodásról szó sincs, nem is szükséges. Ugyanis, mielőtt valaki az iskolai takarékpénztárról csak álmodott volna,

* Bizony szomorú kilátások, melyeket a munkatársunk száraz tényekkel eléggé érthetően demonstrált. — Az a mi legjobban felsegítene a közbirtokosságot, néhány esztendő jó termés, csak nem akar jönni, évről-évre árpálgtak magunkat a jó reményre, de a helyett, hogy ez teljesülne, még önével jött a csapás víz-tűz és jég alakjában. Kottorin illetőleg azonban buzgó megyei alispánunk, mint lapunk ellen látszik, felhívást intézett a megye lakosságához. Hisszük, hogy e felhívás nem fog eredménytelen maradni, s hogy azok, kiknek módjukban áll, sietni fognak a felhívás értelmében a segélyszorultakat gyámolítani.

Sterk.

Ott tiszta déli hajnalpír ömlött rád.
És zárt bimbaid napsugár csókosdá,
Itt a puszták vadai dúlák arczád
Midőn a tavasz ráömlött szívére...

De olykor mégis mint gyöngyharmat...

Ezen pillanatban az ajtó nyílik, a komornok ő fenségét jelenti be, ki ezen órákban szokta kedves hölgyét meglátogatni.

Róza zavarban dobá el a könyvecskét. A herczeg belépett. Gyöngyden ment az énekesnő elejébe, s hizelegv nyakába borult.

A herczeg egy gyémánton mellűt hozott és azt sajtákszerűleg öltözékébe tűzte. Róza megcsókolá mit a herczeg sem hagyott viszonzás nélkül. Enelegtek, nevetek és szerelmeskedtek míg végre a herczeg Rózát magára hagyta.

Róza nem volt vig, hanem szomorú és elkábult.

A felbomlott hajfűrtök szomorú tűzként omlottak le hideg nyakába; szemei zavarosan forogtak, kebele benő izgatottságtól hevessen emelkedett. Önkénytelenül ismét kezébe vette az imént eldobott könyvecskét; szemei azon költeményt keresték, melynek végét előlvasni a herczeg megérkezte által gátolva lón.

Róza halkán végig olvasá.

De olykor mégis mint gyöngyharmat hullá
Halvány arczadról a bánat könnye;
Küzdve küzdél, mint néhai Magdolna,
Uj megráitólért esdve teljes bánattal!

Megváltodul hiába választanál
Hogy elvesszétl üdvödet visszazserend;
Nem különben hiába fáradozol
Hogy meghasonlott lelkeinket megnyugtasd!

már számtalan gyermek krajczárjait összehalmozgatta, és pedig nem mások erőszakoskodására, hanem csupán ama belvilágából eredt indokánál fogva, mert felfogni bírta: jobb a van mint a nincs, és többet ér a több, mint a kevés.

A gyermekek czukorélvezésének pártolását illetőleg: hogy a csont és izomképződésére szülőknek is szükséges cukor és ozukros eledelből mikor és mennyi adassék a gyermeknek? ez az édes anyák gondja és dolga; a gyermek megbírálni nem tudja s éppen azért, ha pénzhez jut és nincs módja azt megtakarítani, csupa torkosságból mind arra költi és mértéktelen élvezésével gyomrát elrontja. — Mindemellett a czukor és gyümölcs kellő élvezetének egészségi szempontból a magáét is megadva, még a takarító gyermeket sem korlátozzuk annyira, hogy pénzt olykor-olykor erre ne adhasa; azonban az elcsatnyulás eltávolítására és erős nemzédék előállítására az evés, ivás, ádlog, játék, álom, tornaszás és fürdés kellő élvezését a testi erő még hathatósabb edzőszereinek tartjuk. A mi pedig a gyermekek a kisértéssel való megküzdését és az anak legyőzését illeti, valamint a hadfnak minden vitézsége mellett alkalmat mutatni, s fegyvert kell adni kezébe az ellenség leverésére, egy a gyenge gyermeket a pénz elfecsérlésére, többnyire elnyalokodására esabító kisértésének legyőzése végett meginkább szükséges valami eszközzel gyámolítanunk; és miután 1-2 krján vágyait kielégítő érdekesebb tárgyat nem vehet, ily védezközeül az iskolai takarékpénztár ajánlkozik; — ennek hiányában, hacsak pótlására maga magának takarékperselyt nem csinál, utóvégre is elesik a küzdelemben: haszontalanságra költi el pénzét.

Ezen intézmény továbbá materialismusra sem vezeti a növendékeket. Ugyanis semmi egyebet nem czélozván, mint a gyermekeket meggyőződés alapján takarékosághoz való szoktatás által oly anyagi helyzetre vergődő emberekké nevelni, kik a helyett, hogy minduntalan másokra szoruljanak, magukon s embertársaikon segíteni képesek legyenek; ezen elv és az ellenvert vastag materialismus lejtője között igen nagy hézag van annyival is inkább, mert a takarékosághoz való szoktatás korántsem történik a szívemelésítő egyéb érények háttérbe szorításával, hanem ezek ápolásán kívül mellesken, és csak ezekhez illeszthetőleg kezeltek.

Ajánlatik továbbá az iskolai takarékpénztár helyett a munkássághoz való szoktatás azon okból, mert a gyermek pénzt keresni úgy sem tud; s azért legfőlebb csak azon iskolákban véleményeztetik fentartandónak, melyekbe a házi-ipar behozatott. — Tekintettel azonban arra, hogy a gyermek nemcsupán rendszeres munkával is szerekelhet pénzt, hanem kisebb szolgálatai, jövisselete, szorgalmas tanulás s egyéb érdemeiért, sőt néha ajándokul is kap egy pár krt; és e csekélység éppen oly érdemes a megtakarításra, mint a nagy összeg, mert hiszen kroból lesz a fűt, és ki a követest nem becsüli, az a sokat sem érdemli; továbbá figyelembe véve, hogy a takarítani vágyó szegénysorsu gyermek addig is, míg az általunk is óhajtott házi-ipar iskoláinkba behozatik, talá módot a pénzszerzésre: például összerakja a tört üvegdarabokat, barackmagvakat gyűjt, gyógyfüveket és rovarokat szed; ezeket eladja, s mindjárt van pénze. — Ezeknek előrebocsátása után bebizonyított dolog lévén az is, hogy takarékoság nélkül csupán munkássággal senki meg nem gazdagodhatik, már pedig csak gazdag polgárok tehetik gazdaggá a hazát; az ajánlott munkásság, mint a gazdálko-

Talán ott fent a dicső menyországban
Békét kötve, új hazát építendünk,
Ámde itt, maradjon mindegyik magában
Hogy sohasem láthaassa egymást szemünk.

Hosszu pillantást vetett Róza azon lapra, melyen ezen vers volt. Es ma másodsor ejtett könyvet és ezen, könnyű azon versre cseppent.

E könyvecskék kettős bánatnak voltak könnyei; magáért és az első szerelemért ejtett könnyei voltak ezek!

IV.

Kálózdy a beteg ápoló intézetben feködt. Az orvos ügyessége s sebesültét, rövid idő alatti felgyógyulásra remélteté. Néhány nap múlva sebláza is megszűnt, amidőn a betegnek a beszélgetést ajánlák.

Midőn Kálózdy már magához tért s épen ápolójával maga volt, ettől mintegy szorongatva kérdezé: Hol lehetnek irományai és könyvei, melyeket a városban a kásán visszahagyott.

As ápoló a beteg előtt úgy nyilatkozott, miszerint azokról mit sem tud.

„Oh Istenem!” sóhajtá fel Kálózdy „mi történhetett azokkal?”

As ápoló gondola, hogy hiss nyugton lehet a beteg; mert ily esetben a hatóság intézkedik, hogy az eltávozott tulajdons megőriztessék, és ha már nem a hatóság, egy a házigazda bizonyára gondoskodni fog, hogy a hátrahagyott javak el ne tévedjenek.

(Folytatása köv.)

dásnak ugyan első, de nem egyedül tényezője, a takarékoságot, mint ódes testvérét a ténykedésből joggal ki nem zárhatja. — Czélszerűbben ajánlható elv tehát ez: neveltesenek a gyermekek mind a kettő, t. i. mind munkásságra, mint takarékoságra.

Azonban, miután a házi-iparnak általános meghonosítása a tanítói karnak hozzáképesítésénél fogva hosszabb időt — talán éveket igényel, ez okból Kenessey Kálmán minisiteri osztálytanácsos ural egyetérte az iskolai takarékpénztár életbeléptetésének a házi-ipar meghonosításáig elodázását mi is károsnak tartjuk, mert ami üdvöset az iskolai takaréktár addig is létrehozhat, az sem megvetendő haszon; amig egyik kéz senyved, jobb, ha a másik dolgozik, mintha mindkettő nyugszik.

Ami pedig az ajándok-krajczárok megtakarítását illeti, miután ezeknek meggyőződésből eredt megbecsülése nagyobb lelkiertőt igényel, mint a fáradsággal szerzeteké, meg nem becsülése pedig emezeknek elharácsolását is maga után vonja; azok megtakarítása az önmegtartózkodás érényének gyakorlásánál fogva még előnyösebb is bir.

Azok közül, kik az iskolai takarékpénztár intézményt elvben elfogadják, némelyek egyedül az üzletrekező iparodába, máskok az ismétlő, s ismét máskok a népiskoláknak csak felsőbb osztályaiba véleményezik czélszerűen behozandónak. — Ez mind fél rendszabály lenne. — Ugyanis a takarékoság nem kizárólagosan az üzletembernek, hanem minden sors- és rangbelinek, szegénynek, boldognak szükséges és hasznos; azért ezen üdvös intézmény ádásáiból még a kisebb gyermekeket is kizárni kár és igazságtalanság lenne. — Az I. osztálybeli hat éves gyermeknek már több esze van, semhogy egy-két kiját betűti könyvecskéjével a tanítónak át ne tudná adni; egyéb pedig nem kívántatik hozzá, a többi a tanító gondja és dolga.

Némelyek tovább menve, ezen intézményt még oly helyeken sem tartják az iskola feladatával meggyeztetetőknek, hol a házi-ipar tanítatik azon indoklással; mert a gyermek a szülők, iparczikkeit ezek által vásárolt szerekek és anyagból készíti, tehát gyermeki kötelemnél fogva leg helyesebben cselekszik, ha szüleinek terhére segít. — Hogy a gyermek szüleinek terhére segítsen, ezt az iskolai takarékpénztár nem hogy ellenezné, hanem javálja, sőt éppen a krajczárok megtakarítása által a gyermekeknek szülei érdemleges segélyezésére kívántató képességeket eszközi és előmozdítja. — Ugyanis, amidőn a gyermek elköpött kalapja, rongyos nadrágja helyett újnak vásárlásához vagy elszakadt csizmája megfejtetéséhez szűkölködő szegény szüleinek nagyobb összegű megtakarított pénzt adhat, szükségükön éréhetőben segít és sorsukon többet lendít mintha kereset néhány krajczárját nekik azonnal átadja. — De hála! van elég oly jómódu szülő is, ki gyermeki segélyre nem szorul, azért gyermekétől nemcsak keresete átadását, de a házi-iparhoz szükségelt szerekek, eszközök és anyagok megtérítését sem kívánja, annyival inkább, mert látja, hogy azt nem fecserü el, hanem összetakarítja.

Az iskolai takarékpénztár intézmény több oldalról még veszélyesnek is tartatik azon felhozott okból, hogy t. i. a gazdag és szegénysorsu szülék gyermekei között a vagyonkülönbséget előtérbe tolja, köztük választalat állít, az egyenlőség elvét sérti sőt — mi több — a szegénysorsu növendékekben a takarítani képesek iránt irigységet, gyűlöletet keit; továbbá hogy a szegény, de különben jöviseletű és szorga mas gyermeket iparkodására idővel várando vagyonosodási reményében elcsüggeszti Ezen ellenvetések mind meg anyi agyrémek és csupa gyanításra alapított állítások, melyk-melyektől — kivált okos tapintatu kezelési eljárás mellett — tartani nem kell; mert ezek az ijesztesül felhozott veszélyt épny nem szűkik, mint ama mindennapi körülmény, mely a rongyos öltözékű és száraz fekete kenyeret rágcsáló gyermeket a bárosnyruhas és kalácsot falatozó növendékekkel az iskola ugyanazon padjára — sokszor egészen tózsomzedésdágába hozza. — Ily különbség meg van az életben is minden lépten nyomon, de azért veszélyt nem hoz még akkor sem, ha valaki a nálánál érdemte-nebbet maga fölé boldogtobb helyzetbe emeltetni, és akár aranyosilag, kereszt vagy egyéb diszjellel kitüntetni látja. Szerfelett tulzott következtetés tehát, hogy csak egyedül az iskolai takarékpénztár-intézmény tűnetheti fel gyermekek között a sorskülönbséget; még tulajdobb pedig az, hogy gyengéd szívökbe az egymás elleni irigység és gyűlölet fattyuhajjal öltja. Az irigység eredete évezredekkel előre, a történelem első korszakára, az emberi nem ősapjának idejére — amikor pedig iskolai takarékpénztár csakugyan nem volt — vihető visszsa. — Ellenkezéleg, a közéletben a legregibb időkől fogva létezett és minden civilizatus törekvés dacára mindenkor létezendő rang- és vagyonkülönbséggel idején korán megbarátkozván a gyermekek; továbbá, látván és tapasztalván, miszerint tanítójuk által csakis az érényes magviselet és szorgalomba helyeztetik az érdem, s végre az ezen érdemek alapján a legalacsonyabb sorsból is magas polczra emelkedett nagymberek életképei előjük terjesztvén, idővel várando vagyonosodási reményökben korántsem csüggednek el, hanem inkább megerősítetnek, mert hozzá szoknak, hogy csakia az érény, munkásság

és takarékoság után, nem pedig a communismus veszélyes lejtőjén keresztet és szereznek meg jövőd boldogságukat.

Téves állítás továbbá, hogy az iskola csak az utat szokta megmutatni, mely az eredményre vezet; hiszen minden tantárgyban gyakorolja is növendékeit, sőt a fiúkkal vadoncsapataikat nemesített, a leányakkal pedig harisnyát kötött. Különböző ruhásmód varrat, foltoztat s ily; az pedig nem csupa utmutatás, hanem eredmény. — A takarékoságot illetőleg is észszerűbb a gyakorlat, mint a pusztá utmutatás.

A pénzörvényebe is csak azok meggyőződés, elve, jelleme és becsülete süllyed, kiknek szívébe a novelés egyéb eszközei ezekre szilárd alapot nem vetettek, kik a pénz okos használásában nem gyakoroltattak, és ennélfogva azzal mind maguk, mind mások kárára visszaélnék.

Azon ellenvetésül felhozott némely gyermek pedig, ki állítolag sok esetben még tiltott módon is fogja tőkét szaporítani nem más célból, hanem hogy dicsérették vagy dicsekedhessék, okos tanító vezetése alatt, ki még betétel alkalmával is a gyermekket nem betett összegéért, hanem az ezt eredményező érdeméért, jóviselete és szorgalmáért dicséri és oly szellemben nevelt tanulóársak között, kik ily dicsekvésre semmit sem adnak, célját nem fogja elérni, s ennek folytán a dicsekvéssel is fel fog hagyni.

Helyi és megyei hírek.

— Azon t. előfizetőinket, kiknek előfizetése e hó végével lejár, tisztelettel felkérjük előfizetéseik mielőbbi megújítására. — A hátralékban levőket pedig a hátralévő díjak szíves beküldésére kérjük fel.

A kiadóhínatat.

— **Értesítés.** A nagy-kanizsai polg. iskola folyó június hó 29-én reggel fél 10 órakor a polgári iskola rajztermében ének-, zene- és szavalatból álló zárünnepélyt rendez, mire a t. szülők és tanúgybarátok ezenel tisztelettel meghívattak. N.-Kanizsa 1879. június hó 24.

Az igazgatóság.

— A nagy-kanizsai izr. 6 osztályú nép és az avval kapcsolatban álló kereskedelmi tanodánál a zár vizsgák f. é. július hó 6-án veszik kezdetüket és a rákövetkező napokban folytattnak; mire a t. c. szülők és tanúgybarátok tisztelettel meghívattak. N.-Kanizsa 1879. június hó 24-én.

Az igazgatóság.

— **(Vizsga.)** A nagy-kanizsai polg. iskolai tantestület által szerződött leányok számára miniszteri engedéllyel rendezett tanfolyam évi vizsgája vasárnap 22-én tartott meg Nucsasz József iskolaszéki elnök ur elnökölete alatt. — 24 lány növendék látogatta ez évben a tanfolyamot. A vizsgán nagyszámú közönség jelent meg mely érdeklődéssel halgatta a leánykák feleleteit különféle tantárgyakból s a legnagyobb megelégedéssel távozott. A tanfolyam életképes s azért reméljük, hogy az mindig jobban elismervé fenn is fogja magát tartani.

— **(Gabona és borvásár.)** Az augusztus havában Nagy-Kanizsán rendezendő gabona- és borvásár ügyében vasárnap ülés fog tartatni, a melynek felolvasásról jövő számunkban kimerítő közleményt fogunk adni.

— **Buzgó megyei állspanunk jelen számunkban foglalt felhívását melegen ajánljuk olvasóink becses figyelmébe.** A Kottorit ért kettős szerencsétlenség valóban oly nagy, hogy itt csak gyors segély nyújthat némiképen vigasztalást és reményt az anynyira sújtottaknak. — Hirschler testvérek Domboruból valóban ritka emberszeretettel iparkodtak az első pillanatban a legelső szükség enyhítésére segélyt hozni, amiért teljes elismerést érdemelnek, mert e segély valóban bőkezű volt.

— **(A tanév végén.)** Van izadás ezekben a napokban mindenfelé az iskolákban. A vizsgáló biztosok példás türelemmel töltik a délelőtti az iskolákban, hogy maguknak meggyőződést szerezzenek az ifjak előhaladásáról. Nem csekély munka és sok békétlenül igénylő, de mint sok másnak, srúkszóképpen meg kell lennie. A tanúok szemében az érdeklődés is nem csekély erkölcsi elismerés s a jó tanuló bizonyosan örül, ha nyilvánosan is bebizonyíthatja, hogy a drága időt haszontalanul nem töltötte, s hogy szépen halad azon az úton, melyen hasznos és derék polgárává válhatik a hazának. Öntudata és büszkölme nem kevésé emeltetik ez által. A hanyag tanulóknak pedig, ki a drága napokat édes semmittevésben töltötte, most nyílik leginkább alkalma belátni, mennyit mulasztott és magába szállani. Talán a belátás is erőt ad neki, hogy jövőre az istentől neki adott tehetségeket jobban felhasználja. A tanuló ifjúság nem sokára a szörözsa minden irányába fog szétmenni. A szülők, különösen az anya, rég várt fiat anyai keblére fogja szoritani, s ki idejét hasznosan töltötte el, mely édes leza a viszontlátás a melegengető szülői körben, s mily boldogok a pihenés órái. Legyen a viszontlátás mindenütt édes és örövendes!

— **(Zárünnepély.)** A nagykanizsai kegyearendi kath. főgymnásium zárünnepélye e hó 21-én délután 5 órakor tartott meg és a disztornázással együtt fél nyolc óráig tartott. A zárünnepély műsorozata igen érdekesen és ügyesen volt összeállítva a következőképen: 1) *Isten dicsőítése.* Beethoveni. Előadja a főgymnásium énekkar. 2) *L'avenir de ma patrie.* Székelyi. Zon-

gorán előadja Keindl Armin III. oszt. tan. 3) *Részlet „Az ördögök a földön”* — című operettéből. Suppétól. Előadja a főgymn. zenekar. 4) *Nagyar népdalok,* átírta Tanczyk. Előadja a főgymn. énekkar. 5) *Tetemes hívs.* Arany Jánostól. Szavalja Premus Domonkos, VI. oszt. tan. — 6) *Kovács Gábor hatyudala.* Előadja a főgymn. zenekar. 7) *Elegia.* Ernstől. Fuvolán előadja zongora kíséret mellett Godina Lajos, VI. oszt. tan. 8) *Vig vadászok.* Astholtól. Előadja a főgymn. énekkar. 9) *Panna néni.* Kék Hyacinthól. Szavalja Spitzkopf Gusztáv, III-ik oszt. tan. 10) *Hunyadi induló.* Előadja a főgymn. ének- és zenekar.

A műsorozat minden egyes darabja a legnagyobb precisióval s a közönség folyton megújuló tetszés nyilatkozatai és tapsai között adatott elő. — Igen jól sikerültek a helyesen megválasztott szavazati darabok is. — A műsorozat utolsó darabja előtt, Farkas László főgymn. igazgató ur fejtegette a közönség előtt a gymnásiumi képzés célját, mely ellentétben a társadalom gyakorlati és a pusztá megélhetési irányzott anyagi törekvéseivel, mint a tudományos pályákra előkészítő intézet hivatva van az ifjúság szívét az ideális célok felé való törekvéseknek megnyerni. — Végül elismerést szavazunk még a kiváló sikerért azoknak, kik a művészeti tárgyaknak oktatásával ez iránynak kétségtelenül hatalmas tényezőivé válnak: Berecz Imre, Grossmann Ignác és Venczel Rezső uraknak. Eljének!

— **(Kerti vigalom.)** A nagy kanizsai kersk. ifjúság kerti vigalma, mely egyszer a rossz idő miatt elhalasztott, most szombaton tartott meg nem oly sikerrel, mint azt vártuk volna. Az est gyönyörű szép volt, s a „Zöldfű” kert kivilágítás oly fényes és sikerült volt, hogy dicséretre válik a rendezőségnek, mely meglepő izéssel felelt meg feladatának. A bejárás egész fénytengerben úszott a különféle színű papirok által beragyogtatva. A belső díszítés és kivilágítás ugyanazon gyakorlott kézre mutatott. Nem tudjuk ez óráig menni a bevétel, de ez a várakozásnak, tekintve a megjelent közép számú közönségnek, bizonyosan messze mögötte maradt. Kívánunk egyébkor jobb sikert a törekvő egyesületnek.

— **A polgári iskolai tanulók zárünnepélye** vasárnap e hó 29-én lesz a polgári iskolai rajztermében. A műsorozat igen érdekesen van összeállítva. Figyelmeztetjük az érdeklődőket erre s híszük, hogy mentől nagyobb számban fognak megjelenni. A zárünnepély délelőtt tartatik.

— **Munkatársunk** Kabdebó Ferencz, kitől néhány sikerült költemény lapunkban is megjelent, költeményeit egybegyűjtve egy kötetben szándékozik kiadni. Az erre vonatkozó előzetési felhívás augusztus hó elején fog szétküldetni.

— **(Biba Eugénia.)** A mint már lapunk mult számában említettük Erdős Biba Eugénia kisasszony mult héten lépett fel először Budapesten a Kamarog című operettben, és pedig — mint azt reméljük — szép sikerrel. A kisasszonyt szép énekeért és jól iskolázott hangjáért többször nyílt jelenetben is tapsolták: az operettben előforduló mókásdalt pedig ismételtették is. Legközelebb a „Sárga Csikó”-ban lép fel mint Bakaj Erzsike. — A sikerről értesíteni fogjuk az énekesnő iránt érdeklődő közönséget.

— **Gerőfi Andor** szintársulatával e hó 21-én előadásainak sorát. „Egy katona története” című színművel megnyitá. Az előadásokról a jövő számban szólunk, most csak annyit a vidéki t. közönség tudomására, hogy Gerőfi szintársulata a legjobb erőkkkel rendelkezik s hogy hallomás szerint Gerőfi Ilka asszony, a budapesti népszínház második csalogánya egész idény alatt Keszthelyen vendégszerépel. A nemzeti nyelv harcossait ajánljuk a t. közönség b. figyelmébe. — Cs.

— **A keszthelyi balatonfüredi ünnepélyes megnyitása** f. hó 29-én, vagyis Péter és Pál napján leend.

— **Művészek (?) Keszthelyen.** A mult héten Keszthelyt, mint a sáskák, úgy lep-ték el a mondva csinált művészek. Először egy ballet táncosné, Fabri k. a. hirdette, hogy „csak egyszer” fog fellépni, melyből aztán „közkívánatra” (?) lett második fellépés is. Azután Polgár J. pápai népének társaságában két tehér csudaszüllött albaniai testvér jött, kilf harmoniai játszot-tak. Végre Boka József hegedűművész. De az kérdés, hogy jutott-e nekik ily kis városban elég számú közönség? Egynek volt szép számú közönsége, de szégyenelve sug-juk a t. olvasóink, hogy az az egy, nem a valódi művész Boka József volt, hanem a Fabri k. a. lha ki tehet róla, ha a közönségnek izlése a pikáns. A Keszthelyre érkezett Gerőfi szinigazgatónak ajánlat-

nók: szerződtesse Fabri k. a-t, akkor az 5 közönsége is ellátogat a színházba. — Csallán.

— **Magyar-horvát barátság.** A körösi (Horvátország) gazdasági intézet hallgatói közül 8-an két tanár vezetése alatt f. hó 19-én meglátogatták a keszthelyi m. kir. gazd. tanintézetet. A vendégek valódi szívélyes magyar vendégszeretettel fogadtattak a keszthelyi gazd. int. tanárkar és hallgatóság által. Azon nap este Reichl srép sörkertjében volt ismerkedési estély, ilyen a horvát atyafiak — felvillanyozva a számos toaszt, zene és ének lelkesítő hatása által — kitünően érezték magukat. Tört magyarsággal szólva, ragadtak minduntalan poharat s éltették a vendégszerető magyar népet. Az ifjúság látva és hallva a hatást, melyet vendégszeretettel a horvát testvérekre gyakorol, mely tán nem leend pillanatnyi, feltára szívét a örök barátságot kötött, kérve őket: terjesszék otthonukban a magyarok iránti szeretetet, melyet ők megtenni erősen fogadtak. Másnap a vendégek megtekintvén a többek közt Háyvizet is s d. u. visszautaztak Körörsre.

Jofa.

— **Csabrendeken** közelebb válogatották meg a takarékpénztári vezérigazgatót tek. Chernel Oliver úr személyében. A választás a megválasztottnak mind jelleme mind személyisége és hazafisága tekintetéből fölötte szerencsésnek mondható. Az intézet kétségkívül mindig virágzóbb jövőnek néz elébe.

— **(Balatonfüred)** Vettük a Balatonfüredi fürdővendégek névsorát. Május 14-től kezdve eddig 319 személy érkezett e kies fürdőbe. — Akarjuk binni, hogy hazánk e nevezetes fürdőhelye népes szezonnak fog örvendeni. — Rendes tudósítónk időközönként a füredi szezons vezetéséből mozzanatairól meg fog emlékeznünk lapunkban. Birjuk erre nézve szíves ígretét.

— **Zsengeri Samu** fővárosi tanító fordításában megjelent Pestalozzi munkáinak III. füzeté. Ennek is mint az előbbi két-tőnek ára füzve 50 kr. Ajánljuk különösen tanítóink figyelmébe.

— **Magyarország és a Nagyvilág** 25-ik számának tartalma. Szöveg: Pázmándi Horvát Endre. — De szomorú. Költ. (A. H.) — A kis zold-

ség. Elbeszélés. (Sépfaludy Ö. Ferencz.) II. folyt. Mirza Salfi dalaiból. Költ. (Sziklai Soma.) — A vér. („Strathmore.”) Regény (Irta: Quida.) XXIV. folyt. — Meglátam őt. Költ. (Pesti Lénárd.) A nagyralátó. Rajz a népeletről. (Palotás Fausztin.) — A szegedi ünnep a párisi nagy operában. — Az ember fajtabeli egzsége. (Requiny Géza.) — Különbözők. — Sakkfeladvány. — Képrejtvény. — Szerk. üzenetek.

Rajzok: Pázmándi Horvát Endre. — A szegedi ünnep a nagy párisi operában. A farandole-tánc. Theo kisasszony miatt illatazerárasnó. Hála Franciaországnak, — Pázmándi Horvát Endre „magánya.”

— **Rövid hírek.** A kanyaró Budapesten is mindinkább terjed a gyermekek között. — Napoleon Lajos herceg a Zuluk által egy kámszemle alkalmával agyonszarattott. Angolországba hozzák. A bonapartisták között nagy az izgatottság. — Az egyiptomi khedive legköszönése bizonyos. Utódja legdösebb fia Tewfik pasa lesz. — A bolgár fejedelem folytatja körútját az európai fejedelmeknél. — Egy csomó rendjellel is kitüntettetett már. — A francia kamara megszavazta ennek Párisba áttételét. — A horvátok 1881-ben Zágrábban ipa kiállítását akarnek rendezni. — Nagyváránok Kosuth-Lajos nevenapját fényesen megakarják ünnepelni. — A spanyol királ a Cortes bezárása után Bécsbe jön. — Hadsí Loja megszökött; de ismét szépecséken bekisér-ték. A macska bizony csak egerészni szeret. — Jókai Mór a Vág völgyébe Trecsenbe és Nyitraiba utazik. — Bécsben egy Pick Hermina nevű zsidó leány megkeresztelkedett. — Caraffi bíbornok meghalt. — A váloperok újabb időben óriási arányban szaporodnak hazánkban. — Gf. Andrássy Gyula teljesen felépült betegségeből. — Rudolf trónörökös visszatért spanyolországi utjából. — Jókai és Arany János a londoni irodalmi congressus által beválasztott a tiszt. bizottságába. — Alsó Austria helytartóságánál a szegediek számára több mint 100,000 forint gyűlt egybe.

Felelős szerkesztő:

H O F F M A N N M O R.

PIRNITZER ALAJOS
mezőgazdasági gépraktár és
JAVÍTÓ MŰHELY
nádor-utca 46.
BUDAPEST

Vezér ügynöke az 1770^{ik} évben alapított gépyárnak
CH. BURRELL & SONS THETFORDBAN ANGLIA
Az egyesített cseplőgépek feltaláló, ajánlja ezen gyár felülmulthatlan
mozgódonyait és gőzcseplőit, nem különben mindennemű mező-
gazdasági gépeit a legjutányosabb árákon és kedvező feltételek mellett.
Képes árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

(Bizonyítvány) Az öntől vett Burrell-féle gőzcseplő készülékkel igen meg-
vágóok elégedve, valamennyi eddig is ismert gyártmány elé helyezem, s nem
mulasztatom el önnek eziránt teljes elismerésemet kifejezni.

Déva, 1878. augusztus 10.
Lázár Lajos.
611. 5-12

ASSICURAZIONI GENERALI.

E biztosító intézetnek utolsó közgyűlésében történt választások a következő
eredményre ejtettek meg:

Igazgatónak Triesztben V. di S. Segré ur 566 szavazattal
Aligazgatónak „ Dr. R. Calabi ur 566 szav.
„ Velenczében Elia báró Todros 586 szav.
Igazgatótanácsosnak: Korizmic László ur Budapesten
566 szavazattal.
„ „ Velenczében Camillo báró Treves
dei Bonfilii 586 szavazattal.

Örömmel constatálhatjuk, hogy ezen intézet a belföldi üzlet jelen-
tőségének tekintetbe vételével Korizmic László urat választotta
igazgatótanácsosnak, amelyhez báró Wodianer M. ur is, ki a belföldi
viszonyokat szintén igen jól ismeri, tartozik.

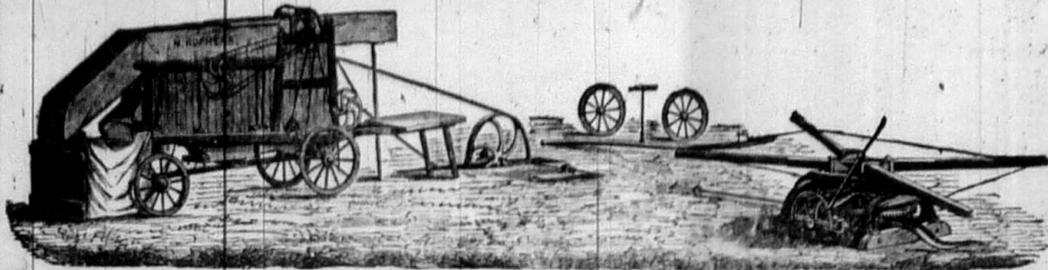
BROGLE J. & MÜLLER gép- és rostalemez-gyármokok
Budapest, Margit-híd közelében,
ajánlják a már közlög idényre honunk több gazdasági kiállításán vesenny-
peségért első díjjal jutalmazott s javított
Trieur-jeket (Bucher
vátható porzikat-
kal, konkolyt, bú-
Tisztítórosták
kény, zabot stb. választó rosta), mely gépek szapora és tiszta munka-ered-
ménye minden más afféle gyártmánynál versenyen, valamint tisztító-rosták
Becker mintájára. Rostáink az elmélet legjobbj. Becker rendszerre szerint ke-
szítvük, az eredetétől semmiben sem térnek el, s csapófogva munka-eredmé-
nyük is azonos marad az eredetivel.
Ajánlják továbbá tisztító-rostákhoz és cseplőgépekhez való rostalemezeket
mindennemű minta és nagyság szerint, a legújtanosab aron.
Arjegyzékek ingyen és bérmentve.
A közuti lövönatu vaspálya a gyárig költözködik.

FEHÉR MIKLÓS

angol, francia, amerikai és német mezőgazdasági gépek raktára

BUDAPESTEN,
Üllői ut 25. szám „Köztalék.”

BECSBEN,
III. Pragerstrasse 13. sz. „Hôtel
Hungaria.”

ajánlja a t. cz. gazdaközönségnek nagyválasztékú kül- és belföldi gyártmányu alacsony fekvő, ugyszinté magas oszlopos rendszerű álló vagy szállító kerekre szerelt szilárd alkotású és könnyű járású járgány cséplő-gépeit.

Nemkülönb a legjobb Hofherr-féle szállítható 2-4 ló erejű igen könnyű járatu legujabb tisztító és zsákoló szerkezetű járgány cséplő-gépeit, szabadalmazott leeresztő készülékkel, czélszerű kézi cséplő-gépeit szalmarázóval vagy anélkül.

Vas állványu cséplőgépeit a legujabb csavar-járgánnyal, mely feletté nagy egyszerűségénél fogva különösen oly gazdáknak ajánljatik, kik gépekkel még eddig nem bántak.

(Arjegyzőkek kívánatra díjmentesen megküldetnek.)

Párisi világkiállítás 1878-ban. Arany érem és több más jutalmat nyert

a legjobb

gőzmozdonyok, vaskeretű cséplőgépek, szab. „ROBEY“-féle álló gépek, malmok, stb.-ért.

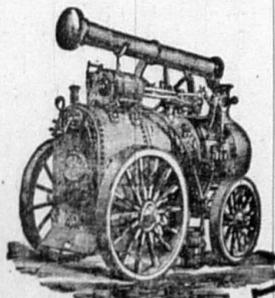
ROBEY & CO.

BUDAPEST.

603 8-12

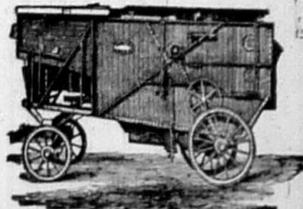
Irodahelyiség:
IX. k., üllői-ut 35. szám.

Gyárhelyiség:
IX. k., Rakos-utca 7. sz.

Javitott gőzmozdonyok.

egyszersmind ajánlunk járgány-cséplőgépeket sorvető-gépeket, ekéket, boronákat, Baker-féle rostákat, trieureket, szecs-kavágókat,

valamint minden Szabad. vaskeretű cséplőgépek, más egyéb a gazdasági szakmába vágó s a legkiválóbb szerkezetű gép- és eszközöket.

Arjegyzőkek és felvilágosítások ingyen és bérmentve küldetnek meg.
Mindennemű javítások jól és olcsón eszközöltetnek.

VALÓDI

Wilhelm-féle

antiarthritikus és antirheumatikus
Vértisztító-thea.

Ezen thea megtisztítja az egész szervezetet, mint semmi másféle szer átkeresi a test minden részét — és felhasználás után eltávolítja a lerakódott kóroanyagokat; ugyszinté hatása biztos és tartós.

Alaposan gyógyítja a köszvény, csúsz, gyermekági lábbajokat és idült csökönös bajokat, a szüntelen gonyedó sebeket, ugyszinté mindenemi- és bőrküütsési betegségeket; a testen és arczon levő pürsénés-eket, sümört bujakóros fekélyeket.

Különösen kedvező sikert mutat ezen thea a máj és léptelulatónál nemkülönb aranyeres állapotban, sárgaláz, éles ideg-, in- izom és csukló fájdalmaknál, továbbá gyomornyomás, szélbántalmak, alhasi dugulások, hudesbántalmak, magömlés, férfi-erőtlenység és a nők folyásánál stb.

Oly fájdalmak mint görvélyes-betegségek, mirigydaganatok, gyorsan és alaposan meggyógyulnak tartós theaivás által — miután ez enyhe, (feloldó) és vizelet-hajtó szer.

Egy csomag, 8 adagra osztva az orvos előírása szerint készítve — használati utasítással együtt s különféle nyelveken 1 frt. bélyeg és csomagolás külön 10 kr.

Csász. kir. kizárólag szabadalm.

Wilhelm folyékony növény-sedativ

„BASSORIN“

Wilhelm F. gyógyszerésztől Neunkirchenben; az egyetlen, mely a magas cs. kir. egészségügyi hatóság által szorgosan megvizsgáltván — O felsége I. Ferencz-József által, kizárólag szabadalommal tüntettetett ki.

Ezen szer oly készítmény, mely bedörzsölésül alkalmazva, gyógyítólag, nyugtatólag, fájdalomcsillapító és engesztelőleg hat ideggyöngöseség, idegbántalom- és fájdalomokban, testgyöngöseségben, csuzos ideges köszvényes fájdalmak- és csuzos fájdalomokban, tagszagatás, izombántalmak-, arcz- és csuklófájdalmakban; köszvény, csuz, főtájás, szédelés, fülhasogatás, derékfájás, tagok gyengesége — különösen nagyobbserű gyalogolási megerőltetéseknel (katonák, és erdészeknel); oldalszurás, mindennemű ideges betegségek- és más idült csuznál.

Egy kőkorsócska orvosi utasítással együtt 1 frt. o. ért. Bélyeg és csomagolásért 20 kr. külön.

Wilhelm-féle

Schneeberg növény-allop

Wilhelm Fr. gyógyszerésztől Neunkirchenben Ezen nedv rendkívüli hatást gyakorol torok- és mellfájdalmak, köhögés, rekedtség, köhögés és nátházásnál. Sok verők erősítik, hogy ezen nedv élvezetének köszönhetik kellemes alvásukat. Különösen kiemelendő ezen óvoszer ködös és zord időjárásokr.

Azon t. cz. verők, kik az általam 1855. és óta készített kitűnő Schneeberg-növény-allopot valódi minőségben kapni óhajtják — sziveskedjenek határozottan: Wilhelm-féle Schneeberg-növény-allopot rendelni.

Utasítás minden palackhoz mellékeltek. Egy bepecsételt eredeti palack ára 1 frt 25 kr. és mindig friss állapotban csakis az egyedüli készítő

Wilhelm F. gyógyszerész Neunkirchenben A.-Austriában kapható. Csomagolásért 20 Kr. számítottatik.

Wilhelm-féle

rég kipróbált római, valódi fő, seb, égés- és fagyellenes általános gyógy és húzó-ír.

Ezen ír O Felsége és római császártól szabadalmaztatott. Az erő és hatás ezen írnel különösen kedvező mély, széttépett vágott és szurott sebeknél, mindennemű rosz-fajú daganatoknál, ugyszinté elévült idősákonkint kiütő lábszeknél, csökönös mirigydaganatok és fájdalomos kelések- és Ujjféregnél, sebes és gyuladásos emlőknél, égett sebek, tük-szem, zuzások, fagyott tagok, köszvényfolyás és hasonló bajokban.

Ezen ír valódiilag csak egyedül Wilhelm Ferencz gyógyszerésznél Bécs melletti Neunkirchenben kapható.

Egy skatulya ára 40 kr. o. ért. 2 skatulyánál kevesebb nem küldetik el a kettő ára bélyeg és csomagolással együtt 1 frt. oszt. ért.

Főntebbi készítmények valódi minőségben kaphatók

Práger Béla gyógyszerésztől Nagy-Kanizsán.

Párisi világkiállítás 1878.

A legmagasabb kitüntetés,
A becsületrend lovagkeresztje
és 4 érdemérem.

RUSTON, PROCTOR és TÁRSA

Budapest, nádor-utca 41. szám.

ajánlanak dúsan felszerelt raktárukból:

javitott gőzmozdonyokat

fa-, szén- és szalmatűstere;

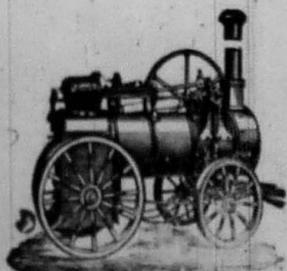
gőzcséplőgépeket

üzegztisztító készülékkel;

malmokat, Backer-féle rostákat, trieureket

602, 9-10

stb. stb. stb.

160 arany-, ezüst- és bronz-

érem az összes nemzetközi és egyéb mezőgazdasági kiállításon.

Fontos háziasszonyokra nézve

Az ujonnan használatba vett valódi präparált kávé által mely az arabs, ind és brazilai bab-kávét erő, finom zamat és kitűnő ízlet tekintetét ben felülmúlja, az eddigi bab-kávé teljesen fölöslegessé válik.

A valódi präparált kávé az „Első triesti kávé gőz-égető és őrlő gyárból

MAITI R. TRIESTBEN,

sokkal egészségesebb, táplálóbb és erősebb, mint a bab-kávé és mégis felével olcsóbban kapható minden jönevű fűszer- és gyarmat-áru-kereskedésben.

Vezér-ügynökség

WEISS TESTVÉREK,

620 1-3.

Nagy-Kanizsán.

